

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

Mensis Martivs

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

MENSIS MARTIVS

P R I M O D I E

GASPAR FONSECA
NOUITIUS.audiit, ita exiliuit, vt reuiuiscere spe
mortis vicinæ sit visus.P. GERARDVS
HERO.

IN singulas Societatis leges singulari
reuerentiâ ferebatur, & particula-
tim hanc & illam ita obseruabat, ita
vndecunq̄ue integram volebat tan-
quam diuinum de illa omni accura-
tione decretum accepisset è Cœlo.
Hoc de se moriens dixit: hoc socijs
quos sibi superstites relinquebat, enixè
commendauit. Vixit verò hac indu-
striâ tam attentè, vt dictus fuerit *om-
nis perfectionis viuum quoddam exemplar.*
Pro pretiosâ morbi extremi occupa-
tione, ac velut peculio sibi parando
idoneas in morbi, ac mortis tempus
Patrum sententias, velut apis argu-
mentosa, colligebat, prouidenter se
armis instruens contra insidias inimici
vitæ calcaneum obseruantis.

Hollandus
Monach j.
1601. 1. Mar.
Soc. initæ.
anno 40.

Regula.

Mors.

P. NICOLAVS
AMARI.

Hunc nobilem in mundi castris, nec
sine militaris gloriæ documentis
militem, P. Ottelli celebris in Sicilia
Ecclesiastæ voce, Deus ad Societatem
acciuit, à P. Iacobo Laynez Generali
Tridenti aggregatum. Per 6. annos
Coadiutoris officio functus, postea
Sacris initiatus, orandi, & a-
nimarum studio insignitè excelluit.

Sæculus Pa-
normi. t.
Mart. 1601.
ætat. 64.

Concio.

Humilitas.

P 2 Labo-

Hic in teneriori etiam-
num ætate (quod
narrat Sachinus) idē-
que non multorum
mensium Tyro robu-
stissimæ virtutis ex-
emplum dedit: obstupescens medi-
cis & chirurgis cum sœdum apo-
stema in eius latere sapius ferro ape-
ruere, vnde in corpore humano pa-
tientia, & animi excellitas tanta. In
doloribus acerbissimis vulnera dum-
taxat recordabatur, ac loquebatur
Christi. Nullum vnquam præter hoc
solatium, auxilium, remedium postu-
lavit. Interrogantibus quemadmo-
dum haberet, perpetua responsi for-
mula erat: *Bene, Laus Deo.* Fastidio
cibi cum laboraret, ideoque Patrum
quidam vbi dapes afferrentur, se velle
interesse dixisset, vt animum faceret,
ac solaretur. Gaspar accersiri homi-
nem rogabat, vt adactus ab eo stoma-
chi contumaciam vincere, occasio-
nè tolerantie durioris haberet. Quod-
si quando obedientie fieret mentio,
tam auidè quicquid offerretur, quam
nis naturâ grauissimè auersante, hau-
riebat, vt ingenti fame, & gustu vide-
retur illectus: obedientiâ nimirum,
quasi cibo è Christi Domini mensa de-
lato, quod condimenta caduca non
poterant, dulcem elaborante, si non
corporis, at animi palato, saporem.
Postremò de vita desperatum esse cum

Lusitanus
Eboræ t.
Mart. 1561.

Patientia.

Castit.

Laborabat ut foeminam à dæmonis confortione ad frugem reduceret. Ea propter illa, auctore dæmone, quibusdam ut in P. Nicolai caput conspirarent persuasit. Sed illi necquicquam id moliti, facti sunt sibi brachia, relanguisse non semel cum illi manus vellet inferre. Unde foemina respuit, P. Nicolaus autem aliquot ante mortem mensibus quasi prælagitione illam antecapiens, admirabili silentio, ac animi collectione se ad mortem composuit, ore omnium ingentis virtutis nomine celebratus.

Silentium.

PETRVSBASTVS COADIVT.

Lusitanus
Cocini. 1.
Mart. 1645.
ætat. 75.
Soc. 57.

B.V.
Tentat.

Castit.

Hic ante Societatem in vitam ad visitandum quoddam Dei Matris templum peregrinabundo, & fessio, ac esurienti, ab illa prandium datum scribunt, vesperi verò cœnam: & locum simul ostensum in quo securus posset quiescere. Aliàs cum *Ane MARIA*, recitaret contra dæmones à quibus terrebarur, fertur DEIPARA illum intra brachia sua susceptum defendisse. Aliàs eandem vidit, quæ ab illo impetrata, exercitum & armatis viris, equis, elephantibus constantem, & ferreis ac igneis tridentibus formidandum fugavit: & sapius per tenebras eunti viâ lumine illustravit. Ex equo aliquando deiectum in spinas, ab eadem amanter sublatum, & ad portam paternæ domus collocatum: Vlyssiponæ nuncupato ad *B. Virginem de Victoria* castitatis voto, ab illa ter defensum contra infidiosas foeminas, & procaces: noctu verò visitatum ab eadem, visum sibi esse in sede nobili, coronâ candidâ coronari. E mari quoque ab illa cum paruulo ei visa liberatum, cum tunc miles naufragium fuisset passus. In

tyrocinio visus sibi est ab Angelo ad DEI solium deportari, atque ibi Deo à DEIPARA commendari à qua cum in sacro aliquando peteret in flore suo virgineo integer conseruari, vidisse fertur, ex hostia in diuino Sacrificio eleuata candidum lilium erumpere quod se velut in eum velle porrigere videbatur. Cui alijs tyronibus iter agenti matrona illustris, & virginitate cõspicius, ac puer venustus cœnâ dicuntur prauisse, qui rogati ecqui essent, dixerint: *Nos fundassimus Societatem; & videri simul deserint.* Fama etiã est, illum ægrum à DEIPARA Virgine paruulum in sinu habente lactatum; ac monstratis illi festorum suorum nunc in Eucharistia; nunc aliàs mysterijs, crebrius recreatum; virtutibus quoque DEI Matris ei ostensis in simbolo turris auro & pretiosis lapidibus colucentis. Tempore diuini sacrificij, tum adhuc puer, manantibus vbertim lachrymis persfluebat ad cœlestes contentus tempore sacri canonis exauditos. Ferunt etiam Bragam tendenti, ac in biuio herenti Angelum adfuisse, ac rectum iter comonstrasse: ab eodem Angelo inter seruiendum ad mensam adiutum; noctu excitatum, monitumque ut omissum obliuione seu lassitudine, die illo rosarium DEIPARÆ recitaret; animas enim in Purgatorio consuetam ab illo eleemosynam expectare. Fuit cum à Deo petenti ecquod precum genus esset illi gratissimum, eum docuit ad maiora grana rosarij symbolum Apostolorum, ad minora verò *Gloria Patri, & Filio*, &c. recitaret. Pergratum id Deo fore obsequium. Sub noctis medium, è lectulo surgebat, & in choro templi pernoctabat in oratione DEI, quicquid dæmones contra fremerent, ut eum variis terri culamentis auerterent. Noctu oranti ostendi visa est aliquan-

Angelus.
Lilium.
Euchar.

B.V.

Mortuus.

Virtutes.
Tentat.

Iter.

Angelus.

Purgat.

Oratio.

do

Eucha.
Scala.

Oratio.

S. V. S.

Societ.
S. X. A.

Mors.

B.V.

S. P. S.

Zacharif.
Scala.

do scala in cælum vsque porrecta à Sanctissimo Sacramento, per quam Angeli pretioso cultu amici alij ascēdebant, alij descendebant. Christum quoque dicitur conspexisse in altari; cum irā commotus patientiam simplex exposceret; veste purpureā, coronā spineā, fune de collo pendente, arundineque in manu miserandum, & dicentem: De filium hęc passum, vt & ipse tanto exemplo ab hominibus aliquid ferre aduersi condiceret. Similiter ex Eucharistico tabernaculo radium in pectus prorumpentem vidit, qui (id quod impensē tunc petebat Petrus) omnem acerbissimorum verborum contra illum olim dictorum, & adhuc in mente illi hærentium memoriam obliterauit penitus, & absterisit. inter orandum, auget alias paradisum terrestrem, alias cæli gloriam instar Apocalyptricæ illius Hierusalem pretiosam vidisse; sed & infernum spectasse ostensum ab Angelo in hian- te abyssu ignea flumina & sulphur, ac demones commonstrante. Sæpē illi gloriosum Virginum S. Virgulæ exercitum, sæpē alios ex alijs in cælo Sanctos, nonnullos etiam de ijs ostensos qui de Societate iam Deo fruuntur; & aliquando S. Xauerium coram Virgine Matre supplicem pro Malaca. Quosdam de perditio conscientie statu admonuisse, & ad confessionem adduxisse. Morientis P. Alberti Laertij animam cælo recipi spectasse, DEIPARA illi presente, ac effusâ obuiam è cælo triumphante Societate IESV. Paria ferè his alijs quoque in aliorum quorundam morte diuinitus ei monstrata fuisse. Et extremis annis die S. P. Ignatij vidisse in cælo illos qui de Societate illuc felici morte migrarant: ad quos tandem ipse quoque, vt magna spes est, accessit moriens, magno planè sui desiderio post se relicto, cum

famâ virtutis non vulgari domi ac foris.

P. IACOBVS ANTONIVS BASILE.

Innocens illi pueritia, & adeo luculenta pudicitie inter æquales opinio, vt illo aduentante obticerent ij qui fortè licentius de ijs aliquid dicebant quæ castis auribus placeere non possunt. Eius Mater Societatem ingressi Neapoli, & studentis sui Iacobi Antonij videndi desiderio tenebatur. At ille, misso illi Barium crucifixi Christi simulacro, monuit vt illum sui loco aspiceret, quoties Iacobum Antonium videre opraret. Mexicum anno 1642. exeunte appulsus, post Mexicanum Archiepiscopatum felici eloquentiâ, industriâ, sudoribus irrigatum, ac ex cultum, P. Cornelio Beudin nuper occiso in Apostolici muneris laboribus successit, ac omnes illius officij partes abundè impleuit. Verùm ab Ethnicis arctam legis Christiane semitam exosis, & libertatem quærentibus, eo ipso tempore quo Christianos poenitentia Sacramento expiabat, obruncatus, & è crucis brachio in fureæ vsus conuerso suspensus est, licet tum iam mortuus; Hispanis quoque ac Indis Christianis vnâ deletis. Inter litandum eo ipso quo cæsus est die, sublata in altum ab eo pro more diuina hostia, visa est palam errento circulo circumdari; & super sacrificalem mappulam deponstra, illam etiam sanguine exuerant. Ad hæc, plures Indi id à se oculis ipsis conspectum affirmare, quod è pectore, seu ore, morientis P. Basilij pulcherrimus infans, comitibus duobus alijs alaris paruulis, in cælum ferri sit visus, postea in alto ex oculis euanescebat.

Italus apud
Papigochos.
Martio. 652.
ætat. 4.
Soc. 12.
Castis.

Crucif.

Fides.

Sacrum.

Euchar.

Mors.

Angeli.

Oratio.

S. Virgula.

Societas.
S. Xauer.

Mors.

S. P.

S. P. Ignat.

II. DIE MARTII.

P. IOANNES
PLA.P. ANTONIVS
ARIAS.Hispanus
Barcinon.
2. Mar. 1579.
ætat. 30.

S. P. Ignat.

Mort.

Ingenium illi sublime sed religiosè humile, ac ad omnem superiorum nutum accommodatum. Erga S. P. Ignatium mirum in modum fuit propensus, id quod factis ostendebat, cum scriptarum ab illo legum nullum apicem voluit præterire, quin illum omni diligentia exequeretur. Iade illi morienti adfuit S. P. Ignatius, cumque cælesti solatio recreavit, acerbâ, sed dulci morte breui post extinctum.

P. AVGVSTINVS
IVSTINIANVS.Italus Nea-
poli 1590.
ætat. 40.

Memoria.

Memoria.

Regula.

Pauli Iustiniani Genuensis Reipublicæ Ducis filius, vir singularis, & exquisitæ ad leges nostras accuratè observandas constantiæ. Ingenium in illo, & vis memoriæ admiratione multorum laudata est. Cum Philosophiam, & Theologiam doceret Mediolani, Patauij, Romæ, non nisi è memoria dictabat. S. Augustinum in locos communes digesserat ad Methodum S. Thomæ, videbaturque memoriâ cõdidisse, cum ubi res postulabat verba Augustini ipse è memoria, velut è libro referret, atque expenderet. At longè plus in illo laudis habuit par eius memoriæ, ingenio, doctrinæque omni, ea quam dixi accuratio disciplinæ, tenera semper, attenta, & solida.

Cum anno 1566. de Societate opinionem illam haberet, quòd nostri essent homines terrici, & semper absorpti; vno confessarij sui de Philosophicis quæstionibus (quibus tunc studebat impensè Antonius) colloquio, & nostris in Complutenfi horto modestè hilareque inambulare conspectis, eâ occasione animum ad Societatem adiecit, spirituali cuiusdam condiscipuli sui è Societate conversatione ad cælestia erectus. Vilnæ postea Theologiæ docendæ intentum occupavit mors, at apparatu tanto præmissio, quantum in nemine mortaliùm à se conspectum dicebat Rector, & Patres. Semel iterum, ac tertio institit æger apud P. Rectorem vt in Triclinio culpâ, vt aiunt dictâ accusaretur, quòd circa quiddam medici iudicio suum non accommodasset in animo, tamen verbis obedientiam illi, & reuerentiam præstitisset; idque tertiâ ante mortem horâ iterum repetijt num in triclinio peractum esset, vt diebus præteritis flagitarat. Inuisebatur à paruulis è Congregatione B. Virginis; illos Antonius præclare ad cælestia cohortatus, rogauit, vt altâ voce sui causâ vnâ omnes Litanias B. V. Lauretanæ recitarent. Torâ ferè die in ore illi velut canenti erant illa verba: *Cantabo Domino in vita mea! psallam Deo meo quamdiu fuero, quamdiu fuero. Super flumina Babylonis, &c. Quàm dilecta tabernacula tua! O Israel quàm magna est domus Dei, & ingens locus habitationis eius! Millia millium ministrabant ei, & decies centena millia assis-*

Hispanus
Vilnæ. 1.
Mar. 1591.

Vocatio.

Mort.

Mort.

Humilitas.

Obed.

B. V.

Iaculat.

Conf.

stebant ei. Non se capiebat præ lætitiâ, quod se in medio videret tot adstantium sociorum. Miscebat tamen hanc lætitiâ eâ pœnitentiâ quâ dicebat illud Augustini, nemini, nemini, etiam sancto, discedendum esse sine pœnitentiâ ex hac vita. Iterum ad lætitiâ horratus socios, Bonum, aiebat Dominum habemus: ad bonum hospitium imus: celebrabimus Pascha in cœlo. Paratum cor meum Deus, paratum ad manendum, paratum ad discedendum. Fiat voluntas tua. Frequenter absolui volebat à verbis otiosis, & omnibus peccatis, fontem illum gratiæ esse dicens. Sacrum pro se mortuo celebrari petebat in altari priuilegiato. Frequenter solus relinquere petebat, & se ad contritionem excitare conabatur, psalmo *Miserere & De profundis* meditatè pronuntiato, voce, Ispirij, magno sensu. Interquiescebat interdum: & mox flagrantius erumperebat, singula verba expendens, ac versans. Effusus in lacrymas P. Rectorem solabatur. Extremam vñtionem, & preces agonis extremi petijt vt fierent, dum sibi esset probè præsens: Respondebat ad singula sensu admirabili pietatis. Morti iam proximus in omnium silentio repente cantauit. *Christus factus est obediens vsque ad mortem, mortem autem Crucis. Domine, Miserere.* Medico, ac Rectore dicentibus, nullum iam superesse remedium, nisi misericordiam Dei, respondit lætus manibus eleuatis, optimum sanè remedium. Misericordia Dei, quoniam melior est misericordia tua, Domine, super vitas, labia mea laudabunt te. Extremâ nocte aquâ lustrali copiosè se asperxit, & velut lauit faciem, cum diceret: Quid habent quod hic agant istæ belluæ?

P. EDVARDVS
A COSTA.

IN hoc suo Fūdatore Vlyssiponenses socij laudant potissimum liberalitatem, promptum Deo totis viribus seruiendi studium, & insignem quandam verecundiam. Dabo ipsorum verba ex annuis: P. Eduardus à Costa in primaria nobilitate natus, magnificè ditatus redivitibus cœlibem vitam ad quadragesimum vitæ annum magnâ laude egerat; inde Societatem ingreditur, & quoniam ætate grandior effœtis viribus nequibat quibus volebat copijs Deura demereri, ijs statuit quibus posset. Quare in Collegij fundationem fortunas omnes corrasit fortunatissimus vel maximè hoc nomine, quod fundatoris encomio viuus, & mortuus breui intervallo potitus est. Cum enim de loco ac sede Collegij consultaretur sedem ipse mutavit, & egregios viri conatus inexorata illa necessitas intercepti, posthumamque fortunam Societati reliquit; posteris documentum in sine pietatis. Memorant in summa illa facultatum licentia vsque aded alienos oculos præcauisse, vt etiam famulorum conspectu in corporis adminiculatione sit verecundatus. Inde morti accinctus ingeniosus pudoris Athlera sacro oleo perungendus vnum enixè petijt, tum se prolixiori gaudio delibutum fore, si sacra ea litura, inuiso corpusculo nullo pudoris dispendio, admoneretur, ita mortem placidissimo somno similem eluctatus est.

Lusitanus
Vlyssipone.
2. Mart. 1613.
æt. 40.
Soc 7.

Fundator.
Coll.

Verecundia.

III. DIE

III. DIE MARTII.

P. SYLVESTER
LANDINVS.s. Mart.
Italus in
Corsica,
1554.

Vocatio.

Mortif.

Siccus in
pluvia.

Oratio.

AS. P. Ignatio quia in morbo stomachosior, eoque non optimi exempli fuerat, ad patriam redire iussus est, vbi conualuit: ac tametsi à Societate planè demissus non est, ambiguus tamen relictus est. Hic stimulus fuit ad ingens studium animarum, & excelsa decora. Lucæ argentum illi post terga iactatum non recepit. Fulginij, Mutinæ, & quacunque ibat per Italiam, operarij admirabilis munus impleuit verbo, & exemplo magno. Addiderunt flagrantiam Ignatij literæ, quibus certior fiebat, se in Societate retineri. Præstans illi, solersque ad salubres industrias inueniendas, perpoliendosque mortales ingenium, quotidiana ieiunia, insomnes noctes ductæ, tritici, & vini loco, panicum, & aqua illi cibus, & potus. In Corsica insula demum ea egit, quæ Apostolicam animarum quærendarum artem decent. Magnæ de illo dictæ, ac scriptæ laudes à varijs. Aegidius Episcopus Mutinensis è S. Dominici familia ad Ignatium sic de illo: Quæ Deus per eum efficit, maiora sunt; quam cuiusquam assequi possit cogitatio. Aliquando nullo apparatu præmisso iussus in suggestum ascendere, dixit motu tanto, vt audiretur lacrymantium strepitus, & à concione non pauci statim confessarij pedibus aduoluerentur. Quidam retulère illum in extases abreptum, Belgoderensis pagi interitum, & multa alia ex vero prædixisse. Conspectum denique cælesti quoque luce perfusum diuinitus, & circumfusum; atque ad

summa semper omnia, & ipsum contendisse, & eos duxisse quorum animo s gubernabat.

P. IOANNES BAPT.
ELIANUS.

HVnc P. Andrea Frusij docta, & modesta virtus Venetijs anno 1551. Christo lucrificet cum in Frusio sibi videre Angelum videretur. Domi nostræ receptus hospes, viso è nostris quodam ad pedes hospitis ablucendos accincto, stupuit hæc Iudæo sibi tantà demissione, & caritate præstari. Columba candida quæ in Collegium aduolabat, fortè in puteum ceciderat: id quoque pro se interpretatus baptismo lustratus est, & auditis Indicis epistolis quæ in triclinio legebantur, ad Societatem admitti petijt, impetrauitque Ignatio annuente, tametsi experimento docta postea gentem illam arcendam iudicavit Societas. Magna illi nationum linguarumque gnaritas, & ad virtutem ardor. Idcirco cum Christophoro Rodericio Memphim missus est à Pio IV. Pontifice. Ibi à matre Hebræa, Iudæisque alijs multis insidijs appetitus, multa terrâ, marisque perpeffus, naufragio superstes fuit. Ad Maronitas quoque Pontificis iussu non semel profectus, rem arduam dextrè, ac è re animarum gessit. Demùm in Collegio Romano magno exemplo ingens pauperum fulcrum fuit; vbi morienti hoc inter plura datum est elogium: multarum repertor artium quibus seu peccantes arcerentur illecebra, seu pauperes inopiâ subleuantur.

P. Ro.

Angli
Londini
Mart.

Vocatio.

Oratio.

Patronus.

Fides.

Oratio.

Luce
Romæ
Mart.

Fides.

Oratio.

Vita.

P. ROBERTVS
SOUTHVELLUS.

Anglus
Londini. 3.
Mart. 1595

Vocatio.

Oratio.

Patientia.

Fides.

Oratio.

Societatem idcirco desiderabat, ut
in ea tres, ut ipse aiebat, Virginis,
Doctoris, Martyris laureolas conse-
queretur; eapropter desiderio magno
Indias quoque complexus: Candidè
aliquando affirmavit, nihil se à Deo
votis irritis perijisse. In Anglia per sex
annos in Evangelij laboribus, per tres
alios in carceris ærumnis vixit, vtri-
que Apostolus; & calamo, comitate,
linguâ, virtute amabilis. Obstupere
hæretici eius in diris tormentis tam
forte silentium, cum tentus fuisset,
quia Sacerdos Catholicus. Plus quàm
decimò equuleum sustinuit, serenus
tamen semper ac sibi constans. Vnde
à custodia Præfecto Sancti nomen
tulit. Solemne illi fuit dicere: *Deus*

meus, & omnia! Deus se tibi: tu te Deo.
Particularis examinis nunquam obli-
uisceretur, punctis ac noratis; & alijs
quoque arte illud exequendi scitè in-
structis. Mortis acceptâ sententiâ,
cum suam pro illo iuuando operam
offerrent concionales ministri hære-
tici, detrectavit; & lætus ad mortem
raptatus est, cum Christum allocutus
diceret se honore tanto esse indignum,
Iam moriturum, interpellabat adhuc
hæreticus clamator, seu minister; ac
Robertus nullo eum alio verbo digna-
tus est, quàm se *Catholicum moriturum.*
Posteaquam suspensus, deiectus, &
carnificatus est, aiunt illius cor sub-
sultare visum inter manus carnificis,
è pectore iam euulsam. Quàm dira
tormenta sit perpessus, vel ex eo con-
ijci potest, quòd, ob inhumanam il-
lam sauciam, Toplisus quæstionibus
tormentisque illis præfectus, in custo-
diam sit coniectus.

Examen
partie.

Fides.

Cor.

IV. DIE MARTII.

P. EMMANVEL
MIONA.

Luitanus
Romæ. 4.
Mart. 1567.

Oratio.

Vita serm.

S. P. Ignatio Compluti literis ope-
ram nauanti à sacris cõfessionibus
fuerat Miona, eundemque iuua-
bat Parisijs cum socios ad illum pel-
liceret, donec tandem commendatis
sibi per epistolam ab Ignatio exercitijs
diligenter vsus, ipse quoque ad Socie-
tatem accessit. Tres quatuorue tan-
tùm noctis horas dabat somno, licet
iam ætate extremâ, reliquum diuino
Sacerdotum officio, & DEIPARÆ
cultui destinabat. Alijs à somno sur-
gentibus ad Templum concedebat,
ibique altaria singula circumuisens
prolixè orabat ad singula; tum in

odeum se conferebat, ibi diu in silen-
tio mentali orationi vacans. Deinde
Sacramento pœnitentiæ quotidie ex-
piatus diuino sacrificio priuatim ope-
rabatur per horas duas; postea tamen
vnâ cõtentus. Inde ex Odae sacrificijs
omnibus aderat vsq; dum ad postero-
rè mensam ære campano euocatus iret
more suo ad parce prandendum. Post
prandium se ad cubiculum recipiens,
inambulabat, diuini officij partè reli-
quam, ac mox DEIPARÆ officium
executus. Quo in cultu Virginis die
toto reliquo multus fuit. Eximia, in-
quit Sachinus, erga clementissimam
Cæli Reginam pietatis fructum cum
alias tum egregium extremo percepit
tempore. Aliquot ante migrationem
diebus cum in eius cubiculo causâ nul-

S. V.

Q. la.

la odoris, neque ab morbo, neque ab fenecture hominis, neque à ministro- rum cura esset, adedò tamen ex ipso- met decumbente suavis afflatus odor dicitur vt vehementer qui aderant mirarentur. Relictam ab Virgine fere- bant eam suauitatem, quæ clientem suum benignè inuississet. Idem cum agens animam oculos in Cælum præ- ter solitum intendisset, quærenti quid hoc sibi veller, respondit; se DEIPA- RAM intueri.

P. HIERONYMVS
OTTELLVS.

Jealvs Mef-
sanæ 4. Mar.

Concionat.

Humilitat.

IOannis Polanci, & Andreae Frusij Patavij studentium virtute permo- tus ad Societatem accessit, ab Ignatio anno 1541. admissus, & in Siciliam Româ missus; vbi elogium illud im- pleuit, *Domini agnus, in pulpito Leo*. Ec- clesiastæ munus, non corporis quæ in illo nulla erat, maiestare, nec elegan- tiæ fucata vanitate implevit; voce fractâ, sed vi dicendi robustâ, & soli- dâ, vt sæpè de pulpito reducem ex- ceperit vox fletuum, suspirantium, atque dicentium: *nunquam sic locutus est homo*: cum tamen in illo nullæ hu- manæ dotes elucerent. Florentiæ quo- que Romæ, & Messanæ in Sicilia ita dixit, vt cordium Dominus videretur. Vnde illi *Domini* nomen adhæsit. Quantocunq̃ue inter concionandum sæpè labore fessus, & à superioribus rogatus, nunquam socioperam ad- misit à quo in cubiculo iuaretur: quin se ministro sæpius offerebat ad culinæ officia, & quicquid ex vsu est, familiare illi aquam, & ligna pro culina humeris baiulare, ac ad infima quæque sese demittere; moneri liben- ter, orare assiduè, atque vt plus otij ad id haberet, dimidiam noctis par-

tem orandi studio dare: hæ illi erant artes ad virtutem seriam animum eru- diendi. Etiam diuina illum pati firma fuit opinio. Messanæ tyrociniij par- tem, quam dæmones infestam habe- bant, adiit & dixit: quid vobis hic negotij est fœdæ bestię, faceffire, pessimi Spiritus. Abiêre, neque istic tumultuatum quicquam deinceps est. Nec tamen immunis fuit ipse à plagis quibus illum dæmones pessimè acce- père. Romæ iuxta, & in Sicilia San- ctimonix famam, & nomen vulgo habuit.

Oratio.

Damoni.

P. BENEDICTVS
HERBESTVS.

EPosnaniensi eoque magnæ autho- ritatis Canonico, & Conciona- tore, Societatis IESV Tyro factus Ro- mæ anno 1571. Elisabetheram Radrui- liam Principem fæminam Caluini- nam primum, deinde Arianam, deni- que Hebræam, ac sciolam, fidei Or- thodoxæ adiunxit; Missionum vbique per Poloniam exercendarum Magi- ster, & exemplar ac plurimarum de hæreticis palmarum vir; passimque dictus Apostolus. Vt orationi vacaret prolixius; duabus ante alios horis è lectulo surgebat. Aeger, post diuina Sacramenta percepta, orandi otium petiuit, eoque solus sibi relictus est, cum valetudinarij curatorem rogaf- set, vt non nisi post horæ intervallum ad se reuenteret. Reuersus ille P. Benedictum in medio conclauis fle- xis genibus inclinatum, & mortuum reperit, libro penes iacente ex quo orauerat.

Roxolanus
Jaroslauiz.
4. Mar. 1599
Soc. 22.

Oratio.

Heræ.

Mort.

P. IOAN-

P. IOANNES P. VINCENTIVS
BONIFACIVS. MAGGIVS.

Hispanus
Vill. gartiz.
4. Mar. 1606

Cum altiora posset, erudiendis
pueris ipsos quinquaginta annos
mirabili accuratone, ac pietate im-
pendit; multis ex eius disciplina ad
religiosam disciplinam profectis. Iam
per 25. annos Grammaticam docue-
rat, cum eius germanus e Domini-
cana familia Prouincialis Concionator, Do-
ctor, Ioannem inuisens, obstupuit
quod illum non e Theologico subse-
lio docentem repererit, dixitque aliud
se a suo fratre expectasse, in quo etas,
ingenium, doctrina eximia sic abie-
cta, signa essent vel offensa ab illo
Societatis, vel illata illi a Societate
iniuria. Respondit Ioannes sibi a So-
cietate, & sacra, & literaria subse-
llia oblata altiora, sed p̄ humili Gram-
matica puluere omnia se detrectasse,
maioris comparanda virtutis ergo.
Tum in Conclau Catalogum illi o-
stendit eorum qui e sua disciplina in
lucem prodierant Episcopi, alijsque
infulis clari, & viri ad Rempublicam
gubernandam perfecti. Scripsit Hi-
storiam Virginalem, vbi quis erga
DEIPARAM fuerit elucet. Supremam
senectae suae, nunquam otiosa palae-
stram impetrauit Villagartiansem
Probationis domum, nihil de con-
suetis corporis afflictionibus, nihil
de alijs tyronum exercitationibus
remittens, vsque ad mortem hu-
millimus diuinæ Virginis Matris
cliens.

Humilitas

B.V.

B.V.

Magnæ humilitatis, & conscien-
tiarum tractandarum peritiæ, ac
suauitatis vir erat Vincentius; eoque
miris, & raris modis summorum quo-
rumuis animos occupabat, vt ad con-
fessiones illorum accipiendas accer-
retur, quicquid se literaturæ altioris
rudem, & coadiutorem spiritualem
non verò professum esse, nec deesse
Patres doctrinâ, & alijs dotibus ad id
longè magis idoneos, dictitaret. Bisi-
nianæ Principi erat a confessionibus,
magni ab illa habitus; vnde ab illa in
Societatem, alibi fundatam, alibi do-
tatam, instructam, adiutam luculenta
fuere beneficia. Aiunt illum Tarenti-
num Archiepiscopatum sibi oblatum
constanter detrectasse. Laudes suas
ad eò inuitus audiebat, vt laudatus in
lacrymas aliquando eruperit; ego
aiebat, *Ego asinus, vnum sumus.* San-
ctissima illa IESV, MARIA, IOSEPHI
nomina illi erant alimentum assidua
pietatis. Quicquid ferendum erat,
pro fortitudinis columna habuit, ver-
ba illa magno sensu pronuntiata: *Ad
Dei gloriam.* Falsi sunt piscatores, nil
se piscium capere potuisse; verum ius-
tos a P. Vincenrio Româ Neapolim
iter faciente retia in IESV MARIA,
IOSEPHI nomine explicuisse, mag-
namque viam piscium extraxisse. A-
lias, isque vir nobilis, persanctè re-
status est, P. Vincentium sacris ope-
rantem a se ad aras a terra sublimem
fuisse conspectum.

Italus Ma-
ix. 4. Mar.
1642.
xtar. 84.
Soz. 66.

Humilitas

Intensio

IESVS MA-
RIA IO-
SEPH.

Sacrum

P. M A T T H Æ V S
C V B E R V S.

Marchius
Valcz. 4.
Mar. 1946.

B. V.

Hic etiam humilitate, ac laboribus exantlatis gradum spiritualium Coadiutorum ornauit. Hunc iam olim puerum ægrum, Beatissima Dei Mater inuisit in somno, & hisce illum

verbis solata est; Conualesces, filii per te multa bona operabitur filius meus. Societati adiunctus, præter alios plurimos, Patrem, & germanos duos Orthodoxæ veritati adduxit. Virginitate perpetuâ, & propensâ semper pietate DEIPARAM coluit, ac eo quem prædixerat die ad immortalium confortionem discessit.

Virginia.

V. DIE MARTII.

P. P E T R V S
A L O Y S I V S.

5. Mar. Malatiz in Pifario litore 1596.

Vider.

Dabo de hoc ea quæ in annis illo per scripta sunt. P. Petrus Aloysius natione Malabares è Brachmanorum genere, venerat ad fidem puer, educatusque in Collegio S. Pauli. Eâ fuit indole, ingenioque vt ad studia admitteretur; percurritque suum cursum ad finem vsq; Theologiz, sanè feliciter; sed non minus ad studia pietatis progressus est. Quippe tanto Deo sese diuinciendi studio fuit incensus, vt spretâ familiæ nobilitate, cuius Princeps hæres esset, ad Societatem se adiungere præoptarit, in qua tanto virtutum exemplo vixit, vt mirum non sit singularia in ipsum collata beneficia esse diuinitus. Quippe factus Sacerdos, missus ad huius oræ iuuandos incolas, vehementer exemplo vitæ & doctrinâ Christianam rem promouit. Martyrij coronâ donatus non est, sed neque illi defuisse constantiam ad mortem oppetendam, nec martyrij merito cum defraudare voluisse diuinum numen, euentâ declararunt. Nam cum Patribus ijs qui montanos tractus incolunt aliquando opem ferret, vehementiusque diuinam legem prædicaret, coorti in eum

ethnici aliqui lanceis confoderunt, letaliaque vulnera permulta illi imposuerunt, quæ ille omnia complicitis genibus, sublatisque in Cælum manibus libens excepit. Deum suppliciter orans, vt tenuè illud suæ vitæ Sacrificium benignus exciperet. Sed nimirum ea palma non promeritis, ne viris quidem sanctissimis, sed occulto cælestis arbitri iudicio datus, admittiturque. Perfunctus illo certamine, duodecim, tredecimue, horum Christianorum commodo superuixit annos. Eum tandem ad Cælestia præmia, cælestis Pater euocauit, cum annum quintum & trigésimum in Societate exegisset.

P. D E S I D E R I V S
C O L I N V S.

Fuit hic vir sui contemptione, ac prolixâ in leges nostras religione, tū SS. Sacramenti, & Dei Matris cultu peregregius. Cum diuinis operaretur ad preces ad SS. Sacramentum vel DEIPARAM exoluerit, fluebant ille faciles, ac frequētes ex oculis lacrymæ ab infāmato animi sensu profectæ. Suprema illius inualerudo phrenesis erat, quæ illum de statu mentis deiecerat. Sed si Dei Matris nomen audiret veluti reserata

Galles An-
cij. 5. Mar.
1509.
xrat. 40.
Soc. 10.

B. V.

seram

seram suæ mentis, ad se confestim redibat: & quicquid demum tamen permolestum, imperaretur, obedienter exequatur cum diceret: *Absit absit ut ego B. Virginis causâ nolim obtemperare.*

P. I O A N N E S
DE VILLALOBOS.

Peruanus.
7. Mar. 1630.
ætat. 9.
Soc. 17.

DE hoc in tyrocinio illud per scriptum est elogium, illum ex Nouitiorum censu fuisse quos vnquam vltus maximo diuini spiritus ardore flagrantes nouerit. Aiebat, nihil humile, nihil abiectum, excelsa, & plena dignitatis omnia esse in domo Dei. Inde ad ardua & humilia propenso planè animo ferebatur. Semper amictus cilicio; scæminas nunquam aspiciat cum consistentes audiret, nec vnquam inuisebat. Quotidie se flagello cædebat semel; nec raro bis. *DEIPARÆ* nomen visus est nunquam sinè temeritatis dulcioris significatione pronunciare, vel audire. Ante cœnam horæ vnus spatium orandi studio dabat quotidie. Afflictum illum non semel allapsa è Cælo vox solata est. Et fuit cum mœrore presso, ac oranti ostendi visa est Crux ingens auditâ voce quæ dicebat: *Bono animo esto, fili; alia te adhuc manet maior & magis grauis.* Statim atque in morbum incidit, petiâ Christi Cruci affixi imagine, affirmatè dixit; se moriturum, & post præclara patientiæ in vita; & morte exercitiæ documenta desessit.

Mortif.

Oculi.

B. V.

Oratio.

Crux.

Patientia.

P. I O A N N E S
IGNATIUS BEIZAMA.

SANCTIMONIX opinionem iam inde à tyrocinio adeptus, & B. Aloysio suppariudicatus, habuit stimulum ad virtutem etiam domi suæ, vbi eius germanus religiosè admodum vixit etiam in seculo, & octo sorores omnes se in sanctimonialium cœnobis abdidere. Obseruatum in illo est; cum târa & despicientiâ rerum humanarum, & oculorum modestiâ eluxisse, vt cum adhuc in Hispania degeret, nunquam in vllum vel ædium, vel apparationis exquisitæ atque magnificæ ac raræ splendorem oculos suos defixerit, nedum laudari, vel fuerit admiratus ea quæ mundi oculus magni facit. In Peruana Prouincia sancti eius mores, sanctæ conciones, sanctæ colloquia. Et rumore audito, illum pro concione dicturum, aiebant alij alios inuitantes, *Age, Sanctum audiamus.* Et verò corda Deo rebellia validissimè subigebat cum in spiritu & veritate diceret domi & foris. In tertiæ Probationis anno iussus præstituta horâ quampiam arbusculam irrigare, obedienter id fecit, etiam cum imber rueret toto cælo. Mirantibus, respondebat: sibi id imperatum, citra vllam cæli sudi aut imbrum mentionem. Nemo illum vnquam contra vllum nostræ cuiuscunque legis apicem peccare aduertit. Mœsto vultu dolorem testabatur, si sermo non de diuinis sereretur; aliàs lætus.

Hispanus
in Peruanæ
Coll. Assumpt.
Mar. 674.

Humilitas.

Modestia.

Obedientia.

VI. DIE MARTII.

P. A N D R E A S
GALVANELLUS.

6. Mar. Ita-
lus Perusij.
1557.

Charitas.

AS. P. Ignatio Venetijs Collegio Rector præfectus. Præfuit postea etiam Bononiensi Collegio. Mox Pontificis missu adijt vallem Tellinam, vbi celebratus est eius introitus cum honore. Perusinum deinde Collegium ita rexit, vt Societatis historia illum eius *Collegij* vocet *lumen ac robur*, qui verbis de Deo faciendis & confitentibus expiandis cunctam ciuitatem rapuerit; cumque omnibus omni tempore operã promptam haberet, eam virtutis opinionem sit nactus, vt in vijs tanquam sanctum omnes venerarentur: ad quem ægrum ingens assidue multitudo accurreret, medicamenta sollicitè inquirens; & vbi non proderant insolabiliter plorans.

P. P E T R V S
TABLARES.

Hispanus
6. Mar. 1567.
Paupertas.

Hic anno 1547. cum à Villanoua exercitijs instrueretur, paupertatem stomachatus, terga vertere meditabatur, colapho prius Villanouæ impacto. Sed repente diuinitus percussus, Villanouæ quicquid cogitarat aperuit, eam quam horruerat paupertatem in Societate amplexus. Magna illi, vt pote homini peracuto facundoque, apud Dynastas erat authori-

tas, & magna in duris quibusque ad pœnitentiam, & lacrymas permouendis efficacia. Interfuit anno 1555. Cæsaraugustæ illi tempestati, clauisque Collegij senatui tradens, ita attemperatè locutus est vt senatus Societatem insigni & beneuolentiã, & liberalitate sit prosecutus in digressu. Ipse apud Proregem mansit, nullo in loco sine insigni animarum bono versatus.

Concion.

P. VALENTINVS
FORSTERUS.

A 16. Iulij anni 1605. vsque ad 6. Martij anni 1608. morbis variè confictatus, non minùs possedit in patientia animam suam æger, quàm sanus aliorum animas in labore industriaque possederat, vt eas ad vias rectas deduceret. Quicquid officiorum in illum impendit charitas Fuldensium sociorum, id omne illi sibi ab eo præclaris exemplis cumulatè fuisse compensatum, luculenter testati sunt. Tota hæc patientia pretiosus apparatus illi fuit ad mortè; de qua diuinitus aliquid accepisse videri potest; mortis, vt loquuntur Fuldenses literæ & extremæ horæ tam certus, vt quando extremum iniungendus esset oleo sacro, quando cereus porrigendus, quando recitanda commendatio ipse præsens vsque sibi quasi signo dato, præscriberet, & præfiniret omnia.

Germanus
Fuldæ. 6.
Mar. 1608.
Soc. 17.

Patientia

Mort.

Patientia

VII. DIE

VII. DIE MARTII.

P. FERDINANDVS
GARZIA.

7. Mar.
Hispanus
Caruacq.
1579.
Soc 10.

Adolefcens præftanti ingenio cum efferet, eò illud intendebat, & Deum toto biennio duplex precabatur, vt in eo fe vitæ ftatu collocaret, in quo maximè feruire poffet diuinæ illi Maieftati. In Societate fine modo afpera quæque corporis cruciamenta fufcepit, non aliud quàm contemni, & pari optans. Indos defiderio profequebatur, vt ibi ærumnarum thefauros inueniret, fed inuenit illos in morbo quatuor annorum; quâ temporis intercapedine diri capitis, cordisque dolores illum detinere lecto femper affixum patientiâ tantis tormentis non pari folùm, verùm tenero; ac fuauis erga Deum fiducia pleno gaudio cumulata; ne tum quidem quicquam, quod palato vel cutemque fenfui adhiberet admittens. Vnde cum illi ceu iam deposito, medicus iuberet permitti quicquid veller, rogatus vt peteret id, quod iucundum fibi futurum exiftimaret, non fine ftomacho, & horrore ita refpondit: Egone, Deus bone, id peram quod iucundum futurum fit? Id erit optatiffimum quod dederitis. Aiebat: dum querelas arceo, incredibili cordis pace gaudeo; fed illâ ftatim deftituor, cum mihi quidpiam deefle perfuadeo. Quare totus erac in adoranda voluntate Dei. Mori cum optaret impeniùs, & effe cum Chrifto, hoc ipfum fuum defideriù metuebat ne quid fordium traheret ab amore proprio, tyranno animarũ noftrarum domestico. Die 4. Mar. prædixit fe ab hinc quatruiduo moriturum die S. Thomæ Doctoris Angelici:

Patientia.

per quos dies aiebat fibi cor à Deo târâ fuauitate dilatarum, quantam in omni vita expertus fit nunquam. **MARIA DIAZ**, magnâ virtute celebris foemina (inquit Societatis hiftoria in hunc annum) octauo post die vifum cum fibi affirmavit cum corona incapite folis inftar micante: illa nempe Maria, quæ Ferdinandi mortem quarto ante mente ex vero prædixerat.

Vifus cum corona.

M. ELIAS
NIRSCH.

Hunc è Styria ortum, virtutis, & eruditionis bono conspicuum laudant annuæ Collegij Viennensis in Austria. Integro ante mortem mense chirographo manu fuâ conſcripto conſignauit quo die efferet moriturus. Septimâ enim Feb. die per quietem vidit à P. Nicolao Limburgio nuper extincto, arrepto brachio fe trahi; moneri que in hæc omnino verba: *Mense ab hinc me fequeris*: quibus verbis Elias nihil refpondit, niſi vt otium fibi concederetur quo poffet fuas culpas eluere. Atque hoc agentem, ac Martio ineunte ad accipiendam pro more S. Menſtrui ſchedam, atque ſententiam, cum alijs accedentem, ille quoque ſanctus quem accepit tacitè commonefacere viſus eſt. Erenim in ea ſortitione illi obtigit S. Thomas Aquinas, nempe menſtruo à monitione intervallo in diem 7. Mar. incidens, qui dies illi erat futurus mortualis: quæ ipſa conduplicata videri poterat monitio ad mortem præparacò expectandam; maximè cum illa etiam quæ cum ſancto veniebat ſententia de morte

Germanus
Viennæ.
1599.

Mori præ-
uifa.

Menſi vlti-
mo.

S Menſtruo

morte loqueretur; & quæ ad calcem apponi solet virtus, esset *mortis meditatio*. Ita commonitus hoc agebat, quod optimum pro eo articulo iudicabat, mori iam certus. Et verò paulò post illum morbus incessit, & non plurius, quam quatuor dierum intervallo, cum ad extrema adduxit, ac extinxit 7. Martij die qui sortito illi cum S. Thoma obrigerat.

P. FRANCISCVS
TORRESIUS.

Italus
M. S. 1625.
Mar. 1625.

Cum Panormi Rector præfesset, non solum nullum admisit cubiculi administrum, verum alijs ad vineam digressis ipse domi verberabat ma-
ius conclaue, seu aulae ut vocant locum. Toto illo ante cineres triduo, ille in villam se cedebat, parco ibi, nec nisi feruorum cibo vsus, rotusque in preces effusus ad Deum pro mundo tunc delirante placandum. A-
iunt illum non nisi cilicio vestitum cubitum concessisse. Rarus apparebat in publico, quippe cubiculi amans, & orationis. Vno ante mortem anno mortem suam prævidit, & prædixit. Moriens, DEIPARÆ amorem, & cul-

Bacchanalia

Cilicium.

Mors præ-
uisa.

tum pro matrimonio legauit socijs, & Meditationes, quas de illâ, manu suâ conscripserat. Mors illi optata, & læta. Vnde *Te Deum laudamus* repetens, rogabat vt in reddendis Deo gratijs iuuaretur.

B. V.
amor pro
testamento.

P. IACOBVS DE
SAMANIEGO.

Nullo vnquam letali peccato innocentiam suam fœdauit, vt fama est. Et veniale quàm maximè horruit, ne quod deliberatâ voluntate committeret. Aerumnas quas patiebatur vocabat viuas Cruces. S. Michaeli Archangelo post Reginam Angelorum præcipue fuit addictus, qui Iacobo se in gloriæ splendore spectabilem aliquando ostendens, illi fidelem suam in animabus ad fidem & frugem adducendis opem promissit, quam ille mirè luculentam experiebatur. Vnâ eademque veste per 33. annos est vsus. Vulgo pro sancto habitus viuens; & ad mortui sepulchrum plures fassi sunt se magna à Deo beneficia, non sine admirabilitate accepisse.

Hispanus
in Peru. 7.
Mar. 1626.
ætat. 81.
Soc. 64.

Vni peccat.
B. V.
S. Michael.

Zelus anim.

Pauertatis.

VIII. DIE MARTII.

BARTHOLOMÆVS
GONZALUS SCHOLAST.

8 Mar. Bra-
silia in Bra-
silia Bahyæ.
1576.

Hic vnâ cum Patre suo Adamo Gonzalo Societatem amplexus in Collegio Bahyensi literis excolebatur, eâ commendatione virtutis, vt illius animam *sanctam* vocauerit P. Iosephus Anchieta, qui pro mortuo Bartholomæo sacris quinquies operatus, dixit Adamo eius Pa-

tri; bonam illius animam pluribus non egere. Piratininganam sedem tunc regebat Adamus Bartholomæi Patris, & ecce de specula fixis in cælum oculis dum precaretur, nesciebat quorum per cælum ambulantium agmen aspexit, vocemque audiuit Bartholomæi Bahyæ tunc mortui: Pater, pater, ego sum, ora Deum pro me.

Physic.

P. OCTA-

P. OCTAVIVS
CAIETANVS.

Siculus Pa.
normi. S.
Mar. 1620.
stat. 54.
Soc. 18.
Vocatio.

Nobili sanguine, aspectu, moribusque Angelicis, & puritate Virgo. Ad Societatem aiebat se vocatum, quod in templo nostro Syracusis cum oraret, Crucifixum semper grandiosem quod propius accedebat & viuzam, ac luculentam in eius capite flammam conspexerit. Fœmina impudica Panormi cum anno 1600. Octauio mortem mediraretur, minitabundum ex altari vidit S. P. Ignatium; dæmone quoque ab illa inuocato, falso sibi per Ignatium in Octauium nil licere. Puella dæmonis ductu, & fœminæ illius iussu in Collegium inducta est vt cubiculum P. Octauij noctu ingressa, illum ad scelus pelliceret. Mær puellam adiit fœmina, vt de rei successu certior redderetur, & puellam hæctenus formâ liberali, iam distortam, carbonis instar tetram, clamantemque inuenit: *Ignatius, Ignatius, Ignatius impedimento est; Et autor infortunij mei.* Ita fœmina illa vitam apud Octauium expiatam serid emendauit. At castum eius cubiculum feliciore successu honorasse fertur Deus, quando sanctarum Sicilia Virginum chorus illud ingredi conspectus. In Christi, B. Virginis, Principum Apostolorum vigilijs, & per Martium 6. quauis feriâ, se multo sanguine cruentabat: nudis asseribus indormiebat. In rectiore acior erat in eos qui disciplinæ laxamento erant; idque censebat exempli, & boni publici interesse ne tales fouerentur. Illo de Angelis Sacrificium peragente, visi sunt Angeli illum circumdare, pluresque semper, ac plures, atque cum Reginâ Angelorum plurimi certatim affluere.

S. P. Ignat.

Mortif.

B. P.
Angeli.

Visa est & Regina ipsa tabernaculum habere in pectore è quo pulcherrimus puer Iesus prodierit cum ardente face in manu sub communionem Octauium tenerè, arctèque complexus. Illud verò libri de Sicilia sanctis ab illo conscripti, seu præmium fuerit, siue indicium, quod vise sint splendide sanctorum phalanges ex eius ore triumphali gaudio erumpere, totamque Siciliam inundare. Pro ægro S. P. Ignatium orabant socij. Eo tempore vidit S. Patrem sociorum preces flexigenibus DEIPARÆ offerentem: at Deiparam nutu ostendisse, iam vitam illi prorogandam non esse. Vnde Angeli cum S. P. Ignatio illi dixere, non exaudiendas pro eius incolumitate sociorum preces, ad Cælum ergo sese accingeret.

Euch.

Sancti.

B. P.
S. P. Ignat.

P. THOMAS
SAILLIVS.

Hic in itinere Mosconitico & postea in castris, cum Principibus viris esset à confessionibus, magno usque ad sanctitudinis laudem, pietatis, modestiæ, prudentiæ, zeli, omnisque virtutis exemplo, multa passus est & fecit pluxima. Peste in Castris inter pios labores haustâ, venâ ruptâ, sanguinis vomitu, morbis alijs quassatum, conspecta illi, eumque allocuta Deipara persanauit. Visa dicitur Aspricollis DEIPARA, S. Barbarâ alijsque Virginibus comitata, Christo pro Thoma olim morti vicino dicere, *sine nostrum hunc seruum etiam paulisper viuere.* Possuinius, quia in modestissimum virtum per iter sibi durior visus est fuisse, ad eius pedes abiectus veniam petijt, impetrauit, virtute huius virtuti alterius facile annuente. In ipso diuino sacrificio celebrando post communionem illum paralytis, & mors

Belga Br.
xellæ. 8.
Mar. 1625.
stat. 70.
Soc. 43.

B. P.
sanat. agrum

R denique

B.V.

denique secuta prostravit; domo exiturus, solebat in cubiculo prius B. V. statuam de genibus osculo salutare, & & flagitare ut illa exeunti prosperè precaretur. Nec prius diuino se sacrificio accingebat quàm à B. Virgine subsidium peteret ad eius Filium ritè pro dignitate tractandum. Deposito Sanctissimo eius Filii corpore in altari illam inuitabat, ut causas suas, coram illo, illa tractaret, suosque libellos supplices illi vnà secum porrigeret; socium quoque in Castris fufis ad B. V. precibus liberauit à morbo graui. Duci Parmensi author fuit, ut in Castris matutino tubarum clangore terriò repetito MARIA Deipara confalutaretur, ac eius imago pingeretur in signis. Vexillum B. Virginis imagine insigne Bruxellis palàm in Collegio collocauit cum Epigraphe: S. MARIA Castrorum acies ordinata: ora pro tuis alumnis qui sub Filij tui IESU, ac dulcissimo nomine tuo, in Catholicis castris hoc imaginis tuae vexillo vsi, operam suam ab anno Domini 1587. Kal. Nemb. vsque ad annum Domini 1609.

praesistere. Quòd inter tot pericula Castrorum nullum vulnus retulisset, MARIANO Rosario adscribebat, quod ille pro baltheo transuersum gestandum, iniiciebat collo quoties miles arma capessere iuberetur. Ex quo sacris est initiatus, B. V. officium quotidie recitauit. Eius imaginem de collo pendulam in Lipsanoteca pectori saepius adstringebat, exosculabatur, amicis iucundè ostendebat, & ad osculum offerebat, suam vocabat, obsecrabat omnes, ut illam bonam Matrem, & dominam tantum amare vellent, quàm possent. Virginibus quarum conscientiam tractabat, illius amorem insinuabat, & suadebat, ut in eius honorem non nisi rarò, & breuiter cum vitis, etiam cum confessorijs loquerentur. Quendam è Patribus anxium super oratione latina dicenda de B. V. coram principibus, ad B. V. Sichemiensis statuam duxit, salutationem Angelicam recitauit, timorem illi omnem aded absterfit, ut dixerit sine timore, cum plausu.

Aut MARIA.

IX. DIE MARTII.

P. IOANNES
FERNANDEZ.

Hispanus
Palentiae. 9.
Mar. 1595.
aet. 59.
Soc. 40.
B. V.

Votatio.

Angelus
eussor.

Hic puero coram B. V. imagine flagitanti ne à studijs auelleretur, B. V. per quietem visa, ex imagine locuta, & pollicita id quod petebat, praedixit, Societati nomenclaturū. Experrectus, Virginitatè vouit, eamque seruauit semper. Romae sacras literas interpretatus, in Belgicis Castris versatus est religione magnà. Equum conscendere praè imbecillitate non potentem. Angelique auxilium impensè rogantem, Custos Angelus

repentè ne tactà quidem staphà infella collocasse dicitur. Per 6. annos humi cubans in storea, non nisi suis vestibus est vsus pro veste stragula, singulis noctibus se verberans, & binas, ternasve horas orationi impendens. Aiunt annuæ Palentinae ab anno 1587. & 1590. S. P. Ignatium bis ei se visendum praebuisse, Angelorum choros canentes; tum B. Virginem cum sancto celestium Virginum comitatu sanctum quoque Mauritium cum socijs illi sese ostendisse. In laudatione funebri admiranda de illo dicta ad Panegyrim. Plura de illo in eius vita ad annum 1595.

Mortifico.

S. P. Ignat.

B. V.

Sancti.

P. L. V. D. O.

P. LVDOVICVS
GAGLIARDVS.

P. ROBERTVS
PLANTEROSE.

Italus Mu-
tia. 9.
Mar. 1608.
ætat. 96.
Vocatio.

ANno 1559. Patavij primus natus
atribus germanis ad Societatem se
contulit iunioris fratris exemplum
secutus, mirâ Dei vocantis providen-
tiâ, quam in eam annum historia So-
cietatis prosequitur. Vita illi ferè in
Magistratibus acta, & simul in con-
cionibus ad populum per ipsos 30. an-
nos habendis. Mutinæ diuino Sacrifi-
cio perfunctus, dum in maximo tem-
plo concioni cuiusdam nostri adesset,
capite inclinato suauem in mortem
solutus est, socio qui assidebat, illum
placide quiescere existimante.

Mors tem-
pore concio-
nis.

IN hoc viro humilitas profunda, cum
non minus profunda animarum ad-
iuuèdarum siti certauit exemplo stre-
nuo, & raro. Etenim, præter ea quæ
animarum causâ præclare gessit, id
quod faciunt plurimi de Societate, il-
lud adiecit quod est omninò pauco-
rum. Per ipsos 30. annos idem veluti
Sisyphi saxum (at feliciter planè) vol-
uens ab imo gradu inchoans; paruu-
los mirâ diligentia: patientiâ, indu-
striaque docens, ad Rhetoricam vsque
prouexit, mox iterum reuersus ad
classen infimam; quâ ad Rhetoricam
demum perducta, iterum, ac iterum
reuerfionem suam reperebat ab imo
ad apicem illum ascendens.

Gallus Hel-
dij. 9. Mar.
165.
ætat. 63.
Soc. 40.

Humilitas.

Schola.

X. DIE MARTII.

P. FRANCISCVS
GONZALEZ.

ultare est visus, quod ita Deus velle.
6. vel. (vt alij, 16.) Martij post diui-
num sacrificium peractum, dum ad
baculum suum quo nitebatur humi-
lapsus eleuandum se inclinat, apo-
plexiâ ictus pauculis horis vixit.

Lata patien-
tia.

Mors post
Sacrum.

Hispanus
Compluti.
10. Mar.
1570.

IN humili, & contempti obno-
xio huius corpusculo, præter inge-
nium diuinâ, & humanâ literaturâ
instructum, elucebat lucida quædam,
& res altè introspiciens perspicientia
prudentiaque sanctorum, aded vt &
Rector Collegij, & Prouincialis dice-
rent, illius cubiculum sibi esse instar
oraculi pro adminiculo ad regendum.
Inde illi domi, & foris ingens authori-
tas. Cum Deo multum, raro, & bre-
uiter cum hominibus loquebatur.
Tyronibus præerat, illisque lingue
nullo verbo in vllius qualemcunque
maculam stringendæ, magnus & se-
uerus author fuit. Inter acerrimos
quinque annorum dolores effusè ex-

Prudentia
sanctorum.

Lingua
crua.

P. IOANNES
VOELLUS.

HUc ego tamen vel eo nomine
hoc loco dignum censeam, quod
eruditus sine vlllo vnquam verbo quod
ostentationem saperet, quodque vir-
tutum omnium donis apprime excultus in
Societate vixerit, tamen in laude illa
fortè plures habet, sibi æquales: at in
ista quam subiungo paucos. Atque
cum tanto prudentiâ cum admirabili
charitate coniunctæ ingenio fuisse, vt

Burgundus
Turnone. 10
Mar. 1610.
Soc. 54.

R 2 nemo

nemo ad illum de suis rebus unquam referret, qui non facti sui fructum aliquem reciperet: adeo feliciter atque attemperatè, singulari à Deo dote ad id acceptà, consulere vtilitatibus aliorum, & sciebat, & volebat.

P. IOANNES
OGILBÆUS.

Scotus
Glasquæ. 10.
Mart. 1615.
ætat. 34.
Soc. 18.

Fides.

Græcij in Austriæ Prouincia, Philosophiæ Theologiæque curriculum, multâ & ingenij & virtutis laude confecit. Anno 1613. in Scotiam penetravit; pluribusque ad orthodoxas partes ac Sacramenta perductis, anno 1614. 14. Oct. in carcerem ea de causa detrusus est. Pseudo-Episcopus alampam Ioanni infregit, obiecto furenter, instar criminis, quod missas Papisticas celebrare fuisset ausus in Vrbe reformata. Cum infestis vnguibus, & variâ vexaretur, miranti cuidam quod hæc optaret, vltroque inuitaret potius quàm timeret, respondit; omne supplicium in hac causa sibi triumphi nobilis instar esse. Multa variè, atque astutè interrogantibus, respondit doctè, cautè, ingeniosè, promptè, Catholicè, ac sæpè iucundè. Obiectantibus; læsæ maiestatis crimen haberi, dicere quod Pontifex habeat iurisdictionem spiritualem in Anglia; respondit: esse de fide quod habeat. Num id chirographo testari, seu subscribere auderet, petenti; respondit: Etiam sanguine, & subscripsit. Fame deinde longâ, multis ærumnis, & coortis inde febribus; disputationibus quoque, vexatus, ferreæ ducentarum librarum perticæ duobus annulis innexus, muneribus inuitatus; post pollicitationes, & minas, per octo dies dormire non permissus (cum interea semper stylo, aciculis pungeretur, ac vellicaretur) admirationem mouebat, quod

Patientia.

latè benediceret ijs qui ei malè vel dicebant vel faciebant. Dicentibus; missas à Rege prohibitas esse: respondit: à Christo esse imperatas. Reus mortis pronunciat, quod missas celebrasset, ac ad fidem Papisticam quempiam adduxisset; ei qui eapropter pronunciatam in illum mortis sententiam illi nunciauit, (vri & carnifici) amplexum, & omnibus alijs gratiam, reddidit. Patibulum amplexu, & osculo veneratus, post suas preces, spiritualem Papæ iurisdictionem iterum affirmavit. Ministro petenti, num adhuc doctrinam Papistarum teneret de cultu & inuocatione Sanctorum, respondit: Se hoc firmissimè tenere quod doceret Ecclesia. Inter conscendendum scalas ad furcam, orabat attentè, DEIPARÆ Virginis, & Sanctorum opem implorans, & spem suam in Christi sanguine sitam esse dicens Anglicè ac Latinè. Suspenso illo, coortus est clamor, pœnas infantis sanguinis non à populo, sed ab ijs qui eius rei sunt, repetendas esse clamantium. Eune resecto, corpus loculo inclusum, in reorum loco est conditum.

Fides.

P. SIGISMUNDVS
BACHAMER.

Vir antiquæ probitatis, humaniorum literarum Magister assiduus & pauperum Pater 10. Martij anni 1636. iuuenes erudierat, confessiones exceperat, prolixas preces de genibus, & sequentis diei matutinum executus fuerat, & repente apoplexiâ concidit, post tot nêpe annos in Societate transactos, quot illi tyroni adhuc, & valetudine imbecillâ vtenti prædixerat illius in tyrociniio Magister P. Bonauentura Paradinas, vir inclytæ pietatis, eoque claræ memoriæ.

Germanus
Landspargæ
10. Martij 1636.
ætat. 60.
Soc. 41.

IOAN.

IOANNES BAPTIST.
MOCCHIVS COAD.

Italus Placentiz. 10.
Mar. 1691.
Soc 50.
Humilita.

DE hoc Venetæ annuæ sic habent: Pater vocari, Quadrato vti pileo, aut veste quàm Coadiutoribus permittat regula longiore, nullo vnquam pacto voluit. Quadratum pileum ne vel mortuo imponerent, enixè obtestatus est. Et hanc illius modestiam visus est Deus honorare, quando mortuus Ioannes Baptista, peculiari eorum curâ qui aderant (ob virtutis magnæ opinionem) inter Sacerdotes est conditus. Patres non tam comitabatur quàm sequebatur. DEIPARÆ cum Angelo salutandæ aded amans, vt ab extrarijs Aue MARIA nomine nuncu-

B.P.

Omnes SS.

paretur. Omnes sanctos nouo rosario colebat. Cubiculum illius ornabant angustia, tenebræ, paupertas. Anno 1630. nostris pestilentia tabidis inexplicabili charitatis flagrantia seruiuit. Corpus fame, siti, frigore cruciabat. Si quid tolerandum esset, in ore sæpè illi erat: *Et hoc breue est, sancta patientia.* Vestes illius, & quicquid suo vsu veluti consecrasset, passim, & ab illustissimis quibusque petum ad venerationem, ipso quoque Duce per epistolam aliquid eius postulante, & datum sibi pileolum gratè accipiente: Nempe illius qui quadratum pileum nolebat modestiam voluit Deus in pileolo honorari. Imago quoque illius, aliquorum, & quidem primæ notæ virorum, pietati permissa est. Plura vide ibi.

Mortif.

XI. DIE MARTII.

P. P E T R V S
ALBIZIVS.

Italus Neapoli. 11.
Mar. 1610.

Hic Iulij Cæsaris Recupiti adolescentis Societatem constanter vrgentis, eaque propter orandi ac pia lectitandi studio impensè addicti, exemplo, ipse quoque animum ad Societatem adiecit. De illo Collegium Neapolitanum hoc elogium typis & luci dedit: Cum ab honorum expedito curriculo deflexisset ad humilem vitam, Deoque fidem in Societate nostra despondisset, ingenti contentione studium solidarum virtutum percurrit. Et cum in omnibus eius actionibus esset quod commendares, vnum tamen alterumve maximè admiraberis. Lita-
tabat Deo incredibili sensu pietatis, & litanem illum (quod agmen liquidarum oblectationum vbertim affluebat) sæpè Ioannes Franciscus Orificius

Episcopus Acernatum in aërem sublimem extolli viderat, spiritu sarcinam corporis eleuante. Cum ergò progressu temporis Orificij nepos, (fratris filius) graui morbo corripere, adit Petrum, summam spei coniectam in ipsum prædicat, obtestatur, vt luem ægroto deprecetur. Obscurus Pater ad sacrificij finem (in quo pro more extrahin passus erat) Orificio renunciat puerum conualiturum. Accepto hoc responso, sacroque peracto reuertentem Episcopum à Templo nostro seruus excepit, à quo subductâ ratione temporis cognoscit, nepotem sanitatem accepisse eo ipso puncto, quo Petrus innuerat recipiendam. Quo quidem ex genere plura suppeterent de tanto viro narrari digna, si ei superstes Orificius fuisset. Hunc enim dicere solitum crebrò aiunt, se multa de Petro, & magna proditurum fore, nisi prior occumberet. Animaduersa

Oratio.
Sacrum.

R. 3. item

ermanns
andsperrg
Mar. 1636
at. 60.
c. 41

item ab alijs est mira in eo dexteritas tractandi animos & agendi, præcipue cum ijs quorum filij, aut propinqui in Religionibus Deo se consecraverunt. Nec sanè mentior, si trecentos, eoque amplius illius operâ, ac labore Religiosum habitum induisse affirmaro, vt de reliquis eius, & quasi domesticis virtutibus ne verbum quidem faciam. Sic de illo Collegium Neapolitanum.

IOANNES DE BARCO COADIUT.

Limæ. 15.
Mar. 1617.

Cum per ipsos 20. annos Limæ humilitate, labore accuratione magnâ culinam curaret, Peruvianus Prorex tantum in illa nitorem admiratus, & causam quærens, responsum ab eo audiuit: Hæc se idcirco ita nitidè curare, vt eo nitore arctiorem cum Deo familiaritatem, & coniunctionem nancisceretur. Quæ Ioannis verba Proregem adedè permouere, vt se flagrantissimo virtutis desiderio inde accensum dixerit, factisque ostendere decreuerit, aliâ planè vitæ inîtâ ratione. Quoties idem Ioannem videbat, aiebat sibi in illius ore, ac vultu augustum nescio quid oculis obuersari. In alijs quoque manujs tam curatè omnia, & feliciter expediebat, vt pro exemplo alijs proponeretur ad imitationem. Si quid arduum occurrebat quod vix vllus alius perfecisset, superabat Ioannes ingenti sociorum admiratione; ad quam ille rem duopotissimum adhibuit; orationem, & corporis afflictationem.

Intensio.

P. EMMANVEL BARRETUS.

Quintodecimo ætatis anno in India Societatem inijt, spiritualis postea in ea Coadiutor. Iaponiæ vtilem dicendo industriam nauans idoneum planè ingenium attulit ad operas animarum Christo ac Ecclesiæ in gremium adductarum per plura regna vastæ Iaponiæ. A Cuborama in exilium relegatus, alio schemate quàm exierat, dissimulantia insigni redijt; & Christianos variè fouens, atque confirmans, in summa rerum ad vitam degendam necessariarum penuria, inter confertissimos labores ærumnosæ vitæ finem imposuit.

Lustranus
Quanti in
Iap. 11. Mar.
1610.
ætat. 56.
Soc. 41.
Fides.

P. GVILIELMVS LEVESQUIVS.

Hic anno 1618. dixit, se quarto post anno pridie quàm Beati Ignatius, & Xauerius in sanctorum numerum ritè à summo Pontifice referantur, è vita discessurum. Veritatem vaticinij mors tunc obiraaffirmavit. Probitatis magnæ nomen illi celebre, quod arcana cordiû introspicere morbos pellere illi res fuerit nec noua nec rara. Sed maior his fuit eius pietas, humilitas, virtus denique solida, & sincera: de quibus in eius vita.

Gallus
Neapoli. 11.
Mar. 612.
S. P. Ignat.
& Xaui.

BALTHASAR VAN SVRCK NOVITIUS SCHOLAST.

Hoc die innocentem animam edidit Balthasar primus è septem fratribus perpetuâ masculorum nec feminis

Belga Mo-
chlinæ. 11.
Mar. 612.
ætat. 18. Soc. 15

minis interrupta serie nascentibus, pietatem ingressis ad immortales evocatus. Orandi, ac omnia quæ illi incumbebant curatè omnibus numeris absolventi fuit studiosus, & in DEIPARÆ Virginis cultu constans. Quippe qui si Rosario recitando interdium fatigatus otij nancisci non posset, veniam impetratam id noctu persolveret ac postridie bis illud evolueret. Morti iam appropinquantem vires adeo destituerant, ut per eas ei consuetum Rosarium

recitare minimè sciret. Ergo ingenio supplendum ratus, magno pie tenentis sensu Magistrum rogavit ut quando ipse id quod vehementer optaret minimè posset, iuberet ipse Novitium quendam sibi adesse, qui clarè voce coram se Rosarium recitaret: velle se illum orantem corde attento sequi, ut cor sit linguæ iam ad hæc tarde ac minimè idoneæ supplementum.

Constantia in cultu B. V.

XII. DIE MARTII.

IOANNES DE BANNOS COAD.

catus paruit, ita ut erat altero tantum pede vestitus. Moriens rogatus quomodo haberet, valde bene sibi esse, ac insigni solatio se recreari respondit.

P. MICHAEL LAURETANVS.

Cognomen illi à Lauretana B. V. domo adhæsit, in qua sanctuario illi servivit puer. Ibi conceptam erga B. Virginis cultum propensionem ita semper aluit, ut nihil aggredere, nisi prius illam in consilium auxiliumque pie innitatur. Collegij Germanici primus Rector cum ad iuvenes dicturus esset, meditatè omnia conijciebat in chartam, & illis efficacitatem oratione, ac sui dictatione à Deo flagitabat, & conscientiam religiosè expiabat. Nitor domus Dei valde illi cordi erat. Ipse templum scopis vertere, ipse ceram è pavimento abraderet, omnia depurgare. Sacram Hungarorum ædem, cui S. Stephani rotundi nomen, itemque S. Apollinaris templum pictis Martyrum trophæis ornavit. Illum à Claudio Aquaviva Generali visitatorem in Poloniam destinatum,

Illiricus Romæ. 12. Mar. 1587.

B. P.

Septem fratres in Societate.

B. V.

Hispanus Valentiz. 1575. die incerto Societatis ingressus, 12. Mart. 1559.

Ante initam Societatem uxorem in matrimonio habuit, non alio quam sororis loco. Noctis partem alteram somno, alteram orationi proluxa dabat. In Societate quoque noctu non semel deprehensus humi flectens, & orans, Calceorum soleas fortè auulsas accommodari non curabar, ut S. P. Ignatii exemplo pedes affligeret, aliàs quoque crebro, & vario cruciatu seuerus in corpus, quod non nisi inuitus, & modicè pascebat, multis autem, spontè quoque inuentis laboribus atterebat, nihil sibi laxamenti vsurpans, nec solis ardorem timens. Impetrarat Gandiæ ut alendæ suæ pietatis causâ, posset eum Novitijs versari, ubi si somnus illi obreperet, Magistri Novitiorum iussu scamnum conscendebat, ibique perstabat. Fuit cum totius vniuersitatis noctis pernegilatio dura visa non esset in scamno illo stanti. Manè postridie illuc repertus causam petentibus, respondit, sibi fuisse imperatum, ut in scamno illo staret, non verò ut descendere. Valentiz verò à Superiore benè manè inter surgendum vo-

Obid. 1500.

destinatum, Alumnorum preces apud Pontificem fusæ retinere. In arceffendis indulgentiarum lucris, & in voluntarijs corporis cruciatibus suscipiendis erat studiosus; Purgatorio quod valde timebat, breuiando, vel mitigando. Illarum animarum leuamento instituit, vt quoties Collegium Germanicum 7. Urbis Ecclesias obiret, per iter defunctorum officium recitaret. Experrectus illi animus ac fortis, vnde timidos & ignauos fratres limaces appellabat, ad verba tam fuit attentus, vt is qui longo tempore cum illo vixit, atque attentè id obseruauit, dixerit; nunquam à se vllum otiosum verbum è P. Lauretani ore audire, Castitas illi temper illibata in corpore duritate insigni tractato; somnum non nisi vestitus capiebat. Castitatem aiebat esse quò pulchriorem, eò fragiliorem, eoque fœminarum colloquium nunquam nisi breue, in templo, vrgente necessitate admittit: paupertas illi humillima; nullum admittebat cubiculi administrum, nec vestes nisi detritas. Prudentia in illo, & futurorum è presentibus præsignificandorum felicitas singularis, rebus ita euentu firmatis, vt illi longè ante præflagitione anteceperat.

Lingua.

L. 1774.
Castitas.

RODVLPHVS EMERSONIS NOVITIUS.

Anglus Audo-
domari, 12.
Mar. 1604.
Soc. 1.
Patientia.

Fides.

Hic Edmundum Campianum in Angliam duxit, homulus ab illo dictus, quod corpore pusillo esset. Diuinae Matri horarias preces quotidie exequabatur, pietate insigni patientiam illam condians quâ dolores morbi longinqui ferebat, nempe analecta ærumnarum per ipsos 20. annos in Anglicano carcere toleratarum, in quem

odio Catholicae fidei coniectus, & postea in exilium pulsus.

GEORGIUS SCHERT- LEM NOVIT. SCHOL.

Hunc adolescentem quâ corporis, quâ animi formâ egregium laudant annuæ à pietate ingenuâ, verècundiâ, castitate singulari, alijsque dignis Nouitio sancto virtutibus. Mors tamen illius aded fuit lætabilis, vt in stuporem verterit audientes. Die sancti sui Patroni quem in mensẽ Martium consuetâ sorte acceperat, moriens, non se capiebat præ voluptate quod in Societate, quod conceptis (Superiorum permissu) votis moreretur. De eius verba ex annuis: Benedictus aiebat, Deus in æternum? Benedictus Patrem, & Filium, cum S. Spiritu? Benedictus Deus qui me ad hanc felicem horam perduxit? Sic illi tranquillè obrepit iucunda mors. Videtur hic in Societatem à Deo accitus vt pretiosè, inter suaues migraturû spiritus delicias moreretur.

Sueuus
Treniris, 12.
Mar. 1605.Sanctus
Menstruus

Vocatus.

L. 1774.

P. G A S P A R SANCHEZ.

Humanaiora per ipsos 50. annos docuit, magnâ humilitate diligentia, fructu literario, & virtutis. Viuebat in augusto illo pectore Deus, animarum sitis magna omnino, & singularis planè ac eximia sui contemptio. Institutum Societatis quanti faceret, prodebat verbis, & exemplo, cum eius leges religiosi moribus persciscit exprimeret.

Hispanus
Madridi, 12.
Mar. 1609.
Soc. 54.

P. HIERO-

P. HIERONYMVS
DE FLORENTIA.

Hispanus
Madriti. 12.
Martij.
alius pont.
13. 1633.
ætat. 68.
502. 54.

Concio.

Monere.

INter tres fratres germanos in Societate admittos natu medius, ingenio, & facundiâ præstans, & verè Ecclesiastes veritatis, quam sibi à nullo mortalium toties tamque apertè atque ab illo dictam aiebat Philippus III. Hisp. Rex; at illam tantâ dicentis modestiâ fuisse conditam, vt non solum nunquam stomachum sibi mouerit, verum ad sapiùs audiendum, & obediendum etiam excitari. Conuersatio illius in Cælis erat, etiam inter homines, quibus per priuata colloquia non minus profuit, quàm per celebres illas 30. annorum conciones. Legum interpretem non alium, quàm obedientiam admittebat; vnde ad litteram quod aiunt, scriptæ, ac viuâ voce pronuntiata legi obediebat. Philippus III. Rex moriens illum sibi pro agone adesse voluit. Eodem in morbo cum egregiè operam suam probare illum videret, monuit Hieronymum Rex vt aliquid postularet; respondit; id se vnicè flagitare vt cõtritionis actum quantâ posset, diuini amoris contentione viribus totis elicere conaretur. Quatuor extremis annis in paralyti, ac ferè in obliuione iacuit, vir tantæ in aula celebritatis. Accessit ad hæc perpetuus conscientie scrupulis excruciatæ metus, qui tamen extremis diebus in serenitatem quandam diluxit, quâ plenus cessit è vita.

P. ALEXANDER
GOTTIFREDVS.

Italus
Romæ. 12.
Mar. 1652.
ætat. 57.

HVnc è lustrali Sacramento Baptismi pro eo sponsor factus Paulus V.

postea summus Pontifex suscepit; ad tyrocinium euntem Cardinalis Marianus Perbenedictus ira est allocutus; Macste virtute, ac i. fœlix Alexander, ad Societatis I E S V Tyrocinium cuius futurus es aliquando Præpositus Generalis. Id quod anno 1652. 21. Ianuar. factum est, illo in Generalem electo quidem sed alterâ, & quinquagesimâ nouæ præfecturæ die acerbâ morte extincto. Fuit vir ferij valdè, ac ad agenda omnia vehementer intenti ingenij. nihil obiter agebat, nec agi volebat. Est qui affirmet, illum non semel visum Neapoli, dum inter illa turbamenta Vistratorem ageret, ipsas quinque horas eorum Sanctissimo Sacramento inter preces duxisse. Incredibilis erat in illo contemptio commodorû corporis, animo semper ad magna eminente, atque ita velut se minora ducente. DEIPARÆ sine macula conceptæ triumphos, procius ad S. Laurentij in Damaso sodalitiis, apparatione Romæ, rarò, si vnquam alias visâ celebrauit. Imperterritum, capax, indefesque ingenium; vigil semper animus, experrectum disciplinæ primigeniæ accurandæ studium, paternus erga nationes animus, parata in petentes, & rerum potiùs, quàm verborum plena officia, continua quædam velut tyrannis in corpus. seuerum frænum sensuum, sui despiciatio nobilis, in eo luculenter eluxere. Nobilitatem illius, & pace domi, & armis foris, olim inclytam si quis laudaret respondit: *Nobilitas vera, est vera humilitas.* Totus in Cælestibus habitabat, & ad æternarum rationum lumen citra vllos humanos respectus volebat agi quicquid fieret. Vnde *cælestis cuiusdam mixtura vir* dictus est quibusdam.

Eucharist.

B. V.]

S XIII. DIE

XIII. DIE MARTII.

ANONYMVS COAD-
IVT. TARRACONENIS.P. IOANNES
ROBE.Tarracona.
1602. 13.
Mar. 21. 66.
Soc. 36.**H**uius nomen tacent annuæ; mor-
tem hoc die collocant nonnulli.

Celebratur ab omnibus quas in
Coadiutore optimo Societas requirit
virtutibus, à pietate erga Deum, &
Dei Matrem, ab asperitate erga seip-
sum, ab obedientia erga Superiores, &
leges nostras, etiam in ætate prouectâ.
Nullâ vnquam re perturbabatur, ta-
meti occupatus. Obsonatorem agens
tantum virtutis odorem, de se vbique
spargebat, vt pia illa modestiæ lux,
magnæ apud externos erga illum re-
uerentiæ conciliatrix esset: è quibus
multi, vt aiunt literæ Tarraconenses
*domum venero, stratisq; humi, et sunt re-
uerenter osculati manus.* Nunquam tam
fesso poterat quicquam imperari, vt
turbaretur; nunquam in cubiculo, vel
foris aliter, quàm in oratione, vel in
labore inueniebatur, identidem sese
ad SS. Sacramentum adorandum con-
ferens, laboribus expeditis. Matutinâ
oratione perfectâ in se funiculis sænie-
bat, vt sic in cælum eunti animo post
orationis alata, alteram quoque mor-
tificationis ad volandum adiungeret.
Suprema febris per ipsos 17. dies illum
dirè coxit: at ille nunquam verbo in-
gemiscere est auditus. Dicenti cui-
piam vt reposita sibi in cælo præmia
expectaret, respondit: sibi à Deo cu-
mularè persoluta esse iam omnia. Do-
lores suos Deo per Beatissimam Vir-
ginem offerebat. Vnde id monenti
Parrum cuiquam respondit: omnis hic
morbi dolor, & labor opto vt sint de-
licię Matris Dei.

Oratio.

Mortif.

d. v.

Magnis in missione Hollandica,
& Scotica laboribus perfunctus
est emolumento animarum pari. Vbi-
cunque esset, permultum amabatur,
& dimittebatur ab iniuris. Catholica
in Hollandia Virgo, cum illum quar-
tanâ affligi doleret, commiseratione
tracta impetrauit à Deo, & per ipsos
quatuor menses ipsa febrim illam su-
stinuit, Ioanne interea libero, ac va-
lente. Cum verdè illa febrim haud ces-
sare videret, suum illud desiderium
inconsultè temeritatis damnauit, qua-
si nesciuisset quid peteret. Nec mora;
quartana febris puellam deseruit, Io-
annem quasi postliminiò inuasit, ac
etiam Duacum euntem comitata, &
Scotorum Collegio istic præfectum,
sexto ferè post mense per extremos
quinque dies in continuam versa, Io-
annem ad mortis nuncium exultantem
extinxit.

P. Hieronymum de Florentia ali-
qui hoc die ponunt. Vide 12. Martij.

P. FABIVS
IVSTINIANVS.

Nobili loco in Chio insula licet
natus, fugiebat tamen quâ pote-
rat nobilium familiaritatem; vt eam,
eius semper studiosè quærendæ inuigi-
labat, humilitatem hac etiam parte
absolueret. Sacras expeditiones per
insulas cycladas pluribus annis labore
magno, & magnâ in se asperitate, Græ-
câ istic linguâ exercuit. In ipso eius ci-
bo humilitas, & paupertas luculenta

Scotus
Duaci. 17.
Mar. 1633.
ætat. 55.
Soc. 30.
Fidit.

Morbus

FRG
Occ
Hisp
ætat
Soc.

Fidit

Græcus. 17.
Mar. Mortis
in Sicilia.
1648.
ætat. 53.
Soc. 34Ex
par

Martij.

eminebat. Triennio toto è ferreis catenulis contextum, vt sic dicam cili-
cium, illi pectus, & latera quã punge-
bat, quã lacerabat, quippe arctè ad-
strictum. Ad nocturnam quietem ves-
tibus non detractis, rudi se sacco
inuoluebat. Aegrè quidem, at obe-
dientiæ amore tandem illi tertio ex-
tremi morbi die persuasum est, vt fer-
ream illam seu loriam voces seu cili-
cium, exueret. Verùm aded illud sese
in carnem penetraræ vt ferreis, alijs-
que adiumentis fuerit opus ad illud

conuellendum. Pridie dixit, se postri-
die moriturum. Ad exequias Religiosi
omnes qui Morycæ fuere conuenerunt,
cum conferta vi multitudinis, ad con-
spectum elati cadaueris lacrymaræ;
cuius mansuetudo & pietas per ipsam
decennium illius abundè spectata erat.
Cadauer ne direptis vestibus planè
nudaretur in sacrarium debuit depor-
tari. Laus eius è concionatorum ore
per pulpita late audita: & fama fuit,
Deum eius nomine imploratam opem
non vni præstitisse.

XIV. DIE MARTII.

P. ANTONIVS
LOPEZ.

tus est Granatæ, hac etiam supremã
laude ornatus, quòd per iter quoque
in examinis particularis accuratiõne,
ad finem vsque constans perstitisset.

P. VALERIVS
REGINALDVVS.

Humili loco rusticanis ortus nata-
libus, ingenio tamen, & virtute
illos nobilitauit. Post Philosophiæ
cursum laudatè planè quater, aut
quinquies docendo emensum, Theo-
giam moralem plusquam 20. annis
docuit, celebritate ordinariam super-
gressa; cum tamen ille vnicus timeret
ne à libris quos edidit, Societas ali-
quid obscurioris notæ acciperet. Suas
laudes declinabat seridè: & moriens
nescio cui, aliquid quod in eius lau-
dem vergebat dicenti, dixit, ne se his
mulcerent: nec viuum se laudari vel-
le, nec mortuum: id vnum se petere,
vt laudum loco, lacrymas à Deo sibi
flagitarent, & impetrarent, quibus
peccata sua elueret. Se de post factates
assumptum: eoq; omni loco, & hono-
re indignum. Torum extremi morbi

Burgundus
Dolz. 4.
Mar. 64.
ætat. 80.
Soc. 50.

Humilitas.

S 2 tempus

Præstans illi ingenium, & virtus
ingenio nihil minor. Accium (vul-
go Guadix) profectus, vt sacerdo-
tio initiaretur, posteaquam hoc die
feliciter est inauguratus, Granatam
redux ad aquas candidas cum 4. alijs
Religiosis, à Morfies grassatoribus,
seu Mauriscis concisus & internectus
est. E sacris, quas abstulerant vestibus
postea agniti grassatores cum se inter
suos iactarent, tenti, & supplicio affe-
cti sunt, falsi primùm, ea ex quibus
manifesta est coniectura eos ad illam
innocentium cædem non tam luci
amore, quàm odio Christianæ Reli-
gionis permotos. Adeoque ille primo
Sacerdotij sui die diem vitæ supre-
mum inuenit. Cadauera vulneribus
fœda non poterant aliud ab alio in-
ternosci. Antonius tamen noster ex
eo est agnitus, quòd penes illum re-
pertæ sint examinis quod particulare
vocamus, tabellæ. seu libellus cum
notis; quo signo quòd ex Societate ef-
set facili argumento paruit: & condi-

Hispanus
Occisus in
Hisp. 1579.
ætat. 26.
Soc. 6.

Fides.

Examen
physic.

coeus
uaci. 11.
1 ar. 1633.
tat. 55.
oc. 30.
idit.

Fortuna.

Græcus. 11.
Mar. Motus
in Sicilia.
648.
ætat. 53.
oc. 34.

tempus partitè audiendæ patientis Christi historiæ impendit; cui dedicabat si quo posset se laxamento priuare, vt flosculis qui offerebantur. Cum valeret; ad portam vocatus non prius ad conclauē redibat quàm Christo in Eucharistia salutato; ita decere dicens, vt seruus iniussu Domini sui nihil faciat. Magna de illo apud Religiosos, aliosque bonitatis opinio fuit; & verò habuit nescio quid efficacitatis eius & vita, & oratio ad homines permouendos.

Euch.

P. VIRGILIUS CEPARIUS.

Zealus Ro-
mæ. 14. Mar.
1631.

Cum Rector esset Florentiæ, fuit Confessarius Beatæ Mariæ Magdaleniæ de Pazzis Carmelitaniæ, quæ de illo Patres domi in exhortatione pro more alloquente absens in cœnobio dixit cuidam Sanctimoniali Nouitiæ: Quid putas quòd nunc faciat P. Rector? Illâ verò dicente; illum fortè orare; adiecit. Non orat; sed loquitur Patribus de tali argumento (& dixit exhortationis materiam) & Spiritus Sanctus illi format in ore singula verba quæ profert. Postridie interrogatus Rector id quod erat respondit; & collatis temporibus deprehensum est Magdalenam vera dixisse. B. Aloysij, & postea Ioannis Berchmanni vitam scripsit, magno planè operæ pretio. Fuit in officio suo diligens, in guber-

Exhortatio.

Spiritus S.

mandis animabus peritus, virtute solidæ tam in se quàm in alijs pericite ac flagranter prouehendæ magnoperè addictus. Etiam tenerior pietas in eo fuit eximia, cuius præclaros igniculos legi in manus. quodam illius libello quem ille *exercitium quotidianum* vocat. Sunt in illo nobiles, ac solidi, & selecti contritionis, fidei, spei, & charitatis actus, quos ipse meditatè concepit; & adnotauit. Sunt in illo pro die mortis, & de cultu Angelorum, atque Sanctorum pulchra non pauca. Cum Recineti anno 1584. viginti annos tunc natus humaniores disciplinas traderet iuuenturi, singulari erga sanctas in cælo Virgines pietate accensus, illas per modum aspirationum, seu Litaniarum; in menses annumque digessit, quotquot è Martyrologio vel aliunde nanciscipotuit, vt illarum opem imploraret; sanctis mulieribus etiam postea in catalogum relatis. Ibidem post egregias pro sacri apparatione industrias, præscribit sibi coronam B.V. quotidie post prandium recitandam: & varias corollas minores ad Sanctos ac Sanctas. Tum Litanias Lauretanæ, de SS. Sacramento, hymnos Eucharisticos. *Veni S. Spiritus, & emitte calitum* &c quam Profam Roberti Regis Galliæ esse ait. Et plura similia ad Spiritum Sanctum, cum Iubilo S. Bernardi, planctu B. Virginis, ac Petri Damiani hymno de gloria paradisi. quæ omnia ille ad suos vsus, & suauia priuatæ suæ pietatis incitamenta conscripsit.

B.V.

Sancti

XV. DIE MARTII.

P. GONSALVVS
SYLVERIA.

Lustranus
Monomotapæ.
15.
Mar. 1561.
ætat. 35.
Martij.

Ilustrissimis ortus natalibus, tertio antequam natus est die, vagire in utero auditus est à matre. Vino sæper abstulit. In tyrocinio vt se deformem redderet supercilia rasit. Sæpè ferreo cinctus cilicio humi, saxo pro cervicali vsus, decubuit. Cibarij panis frusto contentus pro prandio, sæpius in die dicebat ad populum. Mabatano in oppido multos baptizauit: & ex vero prædixit, ibi nunquam defore Christi cultum. In vico Bamba, agrum Casrem baptismo expiauit, & simul repentè sanauit. Disertè prædixit; se in odium fidei suspendendum; corpus abijciendum in aquas; hoc indicabant Vlyssiponæ illius manus cruore rubere visæ cum inter sacrificandum, pro more, calicem eleuaret. Monomotapam 26. Decembris ingressus, postea ad Regem (qui *auri Imperator* dicitur) admittus, admirationi fuit, quod oblata sibi dona, quæ alij admirantur & optant, non admitteret. Elegantem Dei-Matris imaginem Regi donauit; cui suæ imagini simillima Beatissima Virgo Regi se coram per quinque noctes spectabilem stitit, illum sæpius allocuta: sed Rex illam à se non intelligi questus coram Sylveria, didicit ab eodem: caeleste esse illud loquentis Virginis idioma, nec intelligi nisi à baptismo Instratis. Et verò Sylveria Regem ac Matrem id flagitantes, priusque instructos, sacro fonte expiauit. Sed Regis à suis sectæ suæ timentibus decepti iussu strangulatus est. Reperitum in occisi cadauere cilicium ferreum; quod illi magicum quodpiam

instrumentum sunt arbitrati. Tum fune raptatum in Moterem amnem abiecerunt. Aiunt, crocodilos in aqua illa ferociam ab eo tempore posuisse, nec vlli noxios fuisse, lucem quoque visam aquæ illi in aëre imminere. Morti addicebantur, fidei odio, quotquot à Sylveria Baptismum susceperant: sed Rex tranquillatus, & condocfactus, doluit patratam cædem Sylveria innocentis, ac duos eius necis autores capitali sententiâ damnauit: alij quoque variè interière. Hæc eius mors. Vita verò fuit mera oratio, & sui afflictatio. Vlyssiponæ inter orandum aliquando sublimis in aëre pendere conspectus est. Intra diei spacium semel ac iterum, aliquando tertio, confitebatur. Quolibet festo Deiparæ, Aue MARIA millies reperebat, genu submitto sub initium salutationis. Perpetuus illi thorax cilinus, ferro quoque aculeis horrido aliquando adiecto. A flagris quotidianis toto dorso vnum propè vlcus fuit. Virgis (rotas vocant) se cadebat ita vt ictus vnicus sanguinem eliceret. Oleo quopiam perunctum dorsum postea idcirco persanabat, vt idoneum fieret iterum nouæ salutis; quamuis partes etiam alias cruentaret. Breuis, & valdè incommodo somno, crasso & sæpè amaro cibo utebatur. Dormiebat sedens erectus cum vicina ad caput tabulâ; quæ ab annuente dormientis capite contacta strepitum ciebat, somnumque fugabat. Saniem è putrido famuli crure collectam, cum se horrere aduerteret, rotam exhaustit, exemplo S. Catharin. Senensis, atque S. Xauerij. Cum Prouincia esset Præpositus, per viginti dies, non nisi semel quotidie, idque pane tantum, & aquâ soluit ieiunium;

Oratio.

Conf. quotid.
B.V.
festa.

Martij.

Somnus.

Aegrit.

Ieiunium.

Humilitas.

vt Deus Præposito Generali mentem inderet, illum ab eo munere liberandi. In Missionibus peragrabat itinera primum laceris calceis vsus, deinde nudipes ac mendicus. Ad collum vsque vadum ingressus, per aquas ibat, sacrificiali apparatu manu in sarcina in altum elato. Iangamæ poma immatura, eoque acerba, repente in manibus eius matura suauitatem mirabilem in diebant. Plus quàm sexaginta annis post eius mortem candidum eius cadaver aues vario colore spectabiles, choris velut alternis custodire conspectæ; cantu quoque suauissimo accinentes, alijsque aliæ ad eas excubias succedentes. Senex piscator aiebat tigrides quoque ac feras alias corpus illud (quod trunco alligatum, veste nigrâ, pileo clericali insigne ex aquis in ripam eiectum erat) in dorso sustulisse, atque in sylua deposuisse, custodiaque seplisse. Quinque aquilæ etiam ibidem visæ viciæ corpori, securæ à feris, quæ magna erga illud cadaver signa reuerentiæ edebant. quæ omnia refert Barbuta Proregis Secretarius accepta à testibus oculatis.

Aquila.

P. LVDOVICVS CONSALVUS DE CAMERA.

Lusitanie
Vlyssiponz.
25 Mar. 1571.

Morbi.

HVic S. P. Ignatius vitæ suæ primordia dictavit, id impensè vrgenti, sibi que percaro. Sebastiano Lusitanæ Regi quàm fuerit in pretio, Regis dolor in eius morte, publicâ contestatus significatione ostendit. Oculis propè orbatus, longa patientiâ inlytus optavit mortem productis cruciatibus molestam, vt sentiret se mori. Nihil propè in illo maius quàm admirabilis inter aulæ blandientis fauores erga Deum religio, seuera sui custodia, pius, & circumspectus in Re-

gem amor, atque fidelitas, erga pauperes demissio, mens nullis aulæ fucis inobscurata. De hoc (nam alia de illo qui voluit in Hist. Societatis reperire) in Romano S. P. Ignatij cubiculo tabella vna pendens in hunc modum habet: *Hic S. P. Ignatius precationibus intentus à P. Ludouico Gonsaluo seplissimè beatâ quadam luce circumfusus conspectus est.*

S. P. Ignat.

P. DIDACVS RVIZ.

IN summa huius viri eruditione atque ingenio non minus eluxit studium, se ad infima quæq; domus officio frequenter exercenda demittendi. Diebus quibus à scholis vacabat, laxamenti loco, ipse orandi spatia extēdebat: quot mensibus diem solidum seponebat, quo se introspiceret, seque ad æternitatem nullo alio admissio negotio totus componeret. Vt pietatem, mortificationemque doctrinæ coniungeret, ac veluti Deum docentem discipulus reuerenter audiret flexis humi genibus studebat; & Sacramento pœnitentiæ conscientiam quotidie expiabat. Nunquam per omnem vitam notatus est aliquid temporis inutiliter perdidisse, aut silentium violasse. Lata in illo, atque ad omnes status pertinens, profunda que vtriusque Theologiæ peritia. Vnde scripsit ea que Theologiæ lumen egregium attulere. Supremis quatuor annis dolores calculi acerbissimos læta patientiâ tolerauit. Mortem desiderans illud ingeminabat identidem: *O dies æternitatis! quando te video?* Flagitabat à socijs, vt ad mortem non secus iuuaretur ac in Xenodochio quisque miserimus.

Hispanie
Hispani. 11.
Mar. 1631.
ætat. 70.
Soc. 16.Conf. quilib.
Tempus.
Silentium.

Mortu

P. BER.

P. BERNARDINVS
CASTORIUS.

Italus Ro-
mæ 15. Mar.
16. 4. et 89.
Profess 4-
vorum
anno 50.

Magnus in egregia erga Deum si-
ducia vir, quando illo Lugdu-
nensis Prouinciæ Præposito anno 1594
Societas è pluribus Gallia Collegijs
in exilium pulsa est, quando illo Ve-
nera domus Prof. Præposito, anno

1606. inde Societas pedem extulit, non
nisi anno 1657. reditura. Felicior illi
fuit restio Romæ Germanici Vngari-
cique Collegij per ipsos 31. annos, ma-
gnâ cum dignitate, amore ac earum
nationum fructu. Temperantiæ vir-
tute planè eximius, & prudentiâ lon-
gis experimentis partâ dulcique cari-
tatis nectare conditâ, ita vt nec disci-
plinam laxaret, & tamen amaret, vi-
cissimque ab omnibus amaretur.

XVI. DIE MARTII.

P. IOANNES
CARRERA.

Hispanus
Compluti-
16. Mar. 1577
Soc. 6.

Magni homo corporis, virium-
que olim inter Complutenses
Academiæ iuuenes celebrata-
tarum, inquit in hist. huius anni Sa-
chinus numero 137. cuius verbis reli-
qua etiam adferibo. Cum Deo ausus,
dæmonique luctari maiore lucro,
quàm hunc vicerat, victus ab illo est.
Cum enim Deo ad suo vocanti castra
diu pertinaciter repugnaret, ad suos
aliquando reuersus (erat oriundus ex
oppido, cui nomen Val de Oliuas)
vidisse dæmonem dicitur per fene-
stram in cubiculum in quo erat, irru-
pisse monstrosâ specie, & horrendâ;
idque cum existimaret tempus suam
ostendendi, & animi, & virium ma-
gnitudinem, stricto ferro tam diu cum
larua certasse, donec abegerit; Verum
tantum quamuis victori relictum hor-
rorem, vt statim Complurum repetens
efferit Deo, & in gremium perfuge-
rit Societatis. Sex annos in ea vixit
apprimè solers, & utilis in regendis
pœnitentium animis, in opinione
præstantis virtutis. Quæ opinio anno
1570. non parum est aucta, cum ex-

tractum è sepulchro eius caput, Ma-
riæque Mendozae Collegij Complu-
tensis fundatrici concessum, dura
terra, quæ adhæserat detergitus, cere-
bro prorsus incolumi ac vegeto reper-
tum est. Res minimè dubia, aut obs-
cura fuit. Quippe extractum è cranio
cerebrum, & in patina expositum,
plurimi accurrere spectatum, ac præ-
cæteris Vallelius medendi arte nobi-
lis: qui pronunciauit sanè eam corpo-
ris partem, quæ vitari celerrimè con-
suevit, annis tredecim durare inte-
gram sine opinione miraculi nequi-
uisse, præsertim cum haud perindè
incolumes partes reliquæ perstitissent.
Celebrat & Orlandinus anno 1551.
à num. 51. quendam Ioannem Carre-
ram, qui semel auditam Stradæ Con-
cionem, totam ad verbum è fidei
memoria repetijt, quiq; Angelo suo
Custodi familiaris, ab eo manè ad
orandum excitabatur quotidie, illo
consultore vsus in dubijs vt amiceo. Is
postea in Florida, & Mexico vtiliter
laborauit, de quo 7. Ian. dixi.

Angulus
Custor.
Hanc sur-
gendum

P. ANTONIVS IOANNES TI-
CORDESES. BALDVS COADIVT.

Hispanus
Hispani. 16.
Mar. 1. 0.

CVM Gandiæ præficeret Rector, sociis peste tactis seruiuit, & mortuos sepeliuit. Infantem à mortuæ Matris vberibus abstractam, obuæ fœminæ honoratæ, quæ suum infantem tunc lactabat, lactandam dedit, & periculi à paruula è tali loco licet extractâ securam esse iussit. Educauit illa infantem incolumis. Catharinæ Texedæ B. Ioannis Texedæ sorori persuasit, vt pestilentium Nosocomij præfecturam suscipere; incolumem fore pollicitus: & sic euenit. Barcinonæ iam Prouincialis, iterum peste contracto cuidam è socijs Sacramenta ministravit. Putatur primam innocentiam, nullâ grauiore noxâ maculasse. Lasciuam fœminam, quæ se ægram illi peccata fateri velle simulabat flagitium flagrantem, non vni vstratâ nos semel in Societate arte deterruit, cum otio ad latrinam cubicularem secedendi petito, & impetrato, castas manus, & faciem sordibus illis ita perunxit, vt illa ei ad innocentem fugam vltro iter aperuerit. Duas iam horas orando duxerat cum socij electo consurgerent. Nunquam turbari visus, etiam crure ter fracto. Sterili cuidam matrimonio Hispani prolem masculam ex vero prædixit. Luc ab ijs quos confitentes audiebat haustâ decessit, domus Professæ Præpositus.

Præd. Dio.

Castis.

IN Italia, & Hispania, licet alias Iparum pius, tamen semper aliquem pietatis igniculum fouebat erga DEIPARAM, eiusque amore, die quopiam à carnibus abstinerebat singulis hebdomadis. Sæpè illi veniebat in mentem, vt vel vitæ licentiâ, vel insigni sanctimoniam valdè excelleret, mediocribus non contentus. Quoties aspiciebat imaginem Matris DEI, ab illa videbatur sibi aspici atque redargui. Vnde rubore suffusus, oculos demittebat. Aliquando cum plenus irâ rueret in exitium, visa est eius lateri Deipara, quæ aiebat. *Quid vadis? Ne dubita fili.* Et ita periculo est ereptus. Precibus ad eandem fulis, nil timebat dæmonem, qui ei per mensam integrum spectabilis, horrido, vt pingi solet, aspectu quotidie apparebat. Aiebat se à Deipara nullam vnquam repulsam passum in ijs quæ petierat. Hæc prima scintilla magnum in illo postea se plus æquo cruciandi desiderium accendit. In quadragesima sub meridiem tenui iusculo, & pane contentus, vespere nihil penitus admittebat. Ita iam perpurgatus ab omni vitæ liberioris licentiâ, Societatem impetrauit. In tyrocinio inter assiduos culinæ labores fluebant illi vbertim perennes lachrymæ, quod se olim aded sceleratum, non in inferno, sed in loco tam sancto videret. Quocirca monebatur à Magistro, vt absterfis lachrymis lætiores de amore Dei cogitationes susciperet. Cum vasa valetudinarij elueret, sentiebat se mirâ quadam flagrantia odorum afflari. Cum diuinam synaxim perciperet, totus erat in delicijs Dei lesse

frat. Ro-
maz. 16. Mar.
1626.
ætat 62.
Soc. 27.

B.V.

Imagi.

Mortifici.

Non timi.

Humilitat.

Euchar.

sefe Purgato illi pectori infundentis: videbaturque sibi toto eo die os lacte plenum habere.

Examin.

Aliquando vnâ cum cæteris tyronibus examen suæ conscientie instituenti Christus velut ad accipiendas confessiones in sede compositus, Ioanni ea in quibus defecerat, suggererat: horrabatur vt se in illis emendaret; remedijs quoque adhibitis, quæ illi explicabat, Ioanne interea mille delicijs delibato, & dicente: non amplius, Domine, non amplius: quia emorior. Dixit illi Christus: Fili, si dubitas in re quapiam, dic tua Superiori: & fac id quod ille te docuerit.

Obia.

In Professorum Domo socius coco datus, inter lauandum videbatur sibi videre Christum specie longè pulcherrimâ, qui Ioannem laborantem aspectu amabili intuebatur. At Ioannes, vitæ suæ antea memorem, illic in lachrymas soluebatur. Tum cum vehemens quædam animi perturbatio inuasit, aded vt non è culina solum sed etiam è Societate se proripere cogitaret. Quare ducto profundo suspirio, Iesu, aiebat, Iesu bone, ne me desere, & tum vicinus illi Iesus velut adsitans, Habe fidem, dicebat, quod ego sim Saluator tuus: & cognosce tuam superbiam, ac scito quod sine me nihil possis facere. Fleuit profundâ humilitate sese quis esset agnoscens Ioannes: neque deinde vnquam tentatus est in vocatione. Oculos, quos Recineti orando ac flendo propè iam perdiderrat, Laureti ad B.V. supplex recepit repentè sanos: & ibidem institutâ peccatorum antea vitæ confessione ad singula propè verba lachrymarum plenus, etiam in illo de peccatis dolore, cæleste quoddam gaudium sentiebat.

Labors.

Vocatio.

Humilitas.

B.V.

Morbus.

Torus erat in officijs pietatis, & corporis afflicti. In summis & arenæ, & pedis fracti doloribus aiebat se

summis de cælo solatijs recreari.

Mortif.

A fructibus, sale, atque alijs condimentis abstinebat: surgebatque à mensa, Romæ cum Ianitorem ageret, nunquam, ne pane quidem, satur; & cilicio rigido accinctus. Litanias Lauretanas manè semel, semel item vesperi recitabat; & vt eis efficacitatem adderet ad impetrandum, tam manè quam vesperi flagris se inclementer cadebat. Aiebat verò experimento sibi constare, se amore Dei longè plura posse perferre incommoda & dolores quàm alijs existimari: neque tamen agebat quicquam, nisi facultate obtentâ. Eiusdem amoris igne aded vrebatur, vt iam inde à tyrocinijs, ac deinceps, optauerit fuisse summus in seculo nobilitate, ac opibus, idcirco tantum vt amore Dei maiora posset relinquere. Cæterum Coadiutoris gradum, ac humilitatem magni faciebat; coque se demittebat infra omnes. Famulum se Societati, imò seruum exhibebat; nolebat tamen haberi, nisi instar mancipij. Benignam esse Societatem erga suos Coadiutores; adeoque negabat se dignum ijs quæ illi exhibebantur; nec admittebat, nisi quibus egebat.

B.V.

Mortific.

Amor Dei.

Humilit.

Officio suo accuratè fungebatur: conabaturque ne quam horulæ alicuius particulam perderet, idcirco facillè otium reperiebat coronis DEIPARÆ, ac Litanij eiusdem & officio recitando; adiectis etiam alijs varijs Litanij.

Hac sui demissione, pietate, mortificatione se præparabat ad mensam Angelicam ter singulis hebdomadis adeundam: eamque adibat nunquam sine lachrymis à tenero corde fluentibus.

Euch.

Si tentans dæmon illi ea obiectaret quæ ad commoditates corporis pertinebant, illic renouabat votum paupertatis; si ea quæ ad puritatem spectant,

Tentat.

T

alus Ro-
æ. 16. Mar-
26.
cat 62.
02.27.

B.V.

maga.

Mortific.

Nonitini.

Humilit.

Euchari.

stant, votum castitatis; si ea quæ animum inflant, votum obedientiæ, atque hac arte coortam tempestatem facile dissipabat.

*Ira.
Damon.*

Recineti, tum adhuc tyro, comitatus est Rectorem Collegij aliquando ad virum nobilem, cuius ceruici velut inæquitantem, & eius capillos tanquam frenum tenentem, ac ei variè illudentem simiam conspicatus, facile aduertit id esse quod illi Rector postea, cum visam à se simiam ei narret, explicuit: fuisse nempe simiam illam, imaginem dæmonis nobilem illum ad fouendas cum quodam similitates acriter incitantis. Peruicit tamen illum nobilem postea bonus Deus, eiusque animum tranquillauit.

MICHAEL BON-
FIL. COAD.

*Hispanus
Tarraconæ.
16. Mar.
1632.*

IN officio suo nec labori, nec diligentia parcebat, ad arctam disciplinæ accurationem semper attentus, & Nouitiorum exemplar, cum in domo probationis habitaret. Incredibile est quanti fecerit institutum Societatis, & Coadiutorum felicitatem. Multam noctis partem agebat in oratione Dei, interdiu verò coram SS. Sacramento: à quo percepto, ibat in singultus, & lacrymas sub duobus tribuè sacrificijs, quibus pro actione gratiarum intererat. Constans, & in Aragoniæ Prouinciæ elogijs consignata fama est, quòd quidam Christi nascentis nocte, dum diuino sacrificio interesset, ex altari vna hostiæ diuinæ particula diuinitus vtrò ad os Michaelis perlata sit, quam ille velut è Cælo sibi porrectam sumpserit.

Euchar.

*Nox nati
Christi.*

P. FRANCISCVS
PAGLIA COAD.

ANTE initam Societatem rusticus cum esset, quicquid à fodiendis agris manu pretij colligebat, pertenui ad necessarium victura sibi seruatâ particulâ, pauperibus erogabat. Oculos adedò in disciplina tenebat, vt neciret vbi domi esset fornix, vel tabulatum, cum oculos non efferret. Per ipsos 30. annos coqui officium gessit accuratè. Cum Româ de Coadiutorum pileis abrogatis rumor percrebuit, Franciscus vtrò, citra strepitum, illum Beatissimæ Virgini Matri offerens, illicò deposuit.

*tealus Lu-
pijs. 16. Mar.
1649.*

Oculi.

B. V.

P. IOANNES
BREBEVF.

APud Hurones in noua Francia permultum laborauit ab anno 1626. Irruentibus in Hurones Christianos Iroquæis, fugam oblatam non admisit, vnâ cum P. Gabriele Lalleman; ne suas oues desererent. Dum inter Christianos, ac barbaros Ethnicos arderet prælium, hi duo animas expiabant, alter baptismi, alter pœnitentiæ Sacramento. Captis ergò, atque nudatis Ioanni & Gabrieli, euulsi sunt vngues aliquot, & inficta sudibus verbera per singulas corporis partes; P. Ioanne ad Christianos ita dicente: *Filij, dum patimur; sursum in calum oculos eleuemus. Videt hæc remunerator Deus. Moriamur fortes in fide. Gloria erit æterna.* Tum illi præcisæ manus, os conrufum lapidibus, lingua adusta. Vtrique sub alas, & ad renes, ab igne candente secures admotæ; ignita è collo appensa collaria, è quibus candentes secures pendebant; adiectum cingulum

*Callus in
noua Fran-
cia. 16. Mar.
1649.
ætat. 56.
Soc. 32.*

Fides.

Patientia.

Silentium.

lum accensum è pice & resinatis corticibus; Ioanne interea, fortissimo silentio, stante inter flammam immoto, velut in extrasi. Tum loqui caelestia, quæ poterat, incipienti os obseptum circulo, labra concepta, truncatus nasus. In baptismi opprobrium, & imitamentum, vterque aquâ bulliente perfusus totus, obiectantibus barbaris; debere sic eos baptizari, quod sine baptismo nulla sit salus. Antequam ferali palo alligarentur, palum vterque amplexus est, & oscularus. Mox Ioanni detracta superior pellis è vertice capitis, amputati pedes, caro è coxis ad ossa vsq; auulsa, mandibula securi diffusa, ferro vstræ plagæ; vtrique dissectum generosum pectus, euulsum cor nobile, atque à barbaris deuoratum. Ioannes edo appulsus neminem ibi reperit Christianum; moriens verò reliquit facile septem millia. Decem annis ante mortem, voto nuncupato, & quotidie renouato, sponndit; se in singulis quæ ageret, id quod perfectius esse intelligeret, curaturum. Diu, & sæpè flagrabat desiderio ea omnia quæ vnquam vlli Martyres passi sunt patiendi. Vidit admirandi splendoris regiam, eamque ijs paratam esse factus est certior, qui ob amorem Dei in casis humilibus habitarent. Castitas illi semper vt illæsa pupilla oculi, etiam in illo regno nudæ liberæque libidinis. Dæmonem fœminæ specie personatum, & ad illecebras inuitantem, silentio, ac signo crucis fugauit. Infernum se malle aiebat, quàm vel vnum veniale peccatum; quia illud Christo displiceret, estque vnicum malum Dei & hominum. Quodam die percussus à barbaris, vesperi gratias agebat Deo: & videre sibi visus est Beatissimam Virginem tribus in pectus defixis ensibus doloris plenam; audiuitque in colloquentis Dei vocem quâ inuocabatur ad B. Virginem imitandam; quippe

quæ semper fuerit conformis voluntati Dei. Quocirca votum concepit coram SSS. Trinitate, Beatissimâ Virgine, & S. Iosepho, ac demum coram omnibus Sanctis, & particulatim coram SS. Ignatio atque Xauerio, se, vbi id per obedientiam licuerit, non declinaturum, si martyrij occasio quæpiam offerretur. In Beatissimæ Virginis sacello inter comprecandum vidit in suis ac sociorum vestibibus maculas sanguineas. Dæmones illi leonum, vrsorumque instar conspecti; homines item armati, atque minaces. 23. Augusti post recitatas B. Virginis Litanias vidit cateruas dæmonum, qui illum deuoraturi videbantur; sed nihil potuere. Mortem aliàs ita vt pingi solet coram se conspexit, quæ illi, furæ instar, spiculum minaciter intentabat. Sæpè illum Beatissima Deipara, S. Ioseph, Angeli, Sanctique alij inuisere. Editum quoque montem spectauit Sanctis vndique coopertum; in cuius vertice Sanctorum omnium Regina sedebat. Aliàs vel solâ Deiparæ veste, aut eius vestis orâ, conspectâ, sentiebat se lumine quodam perfundi: nec audebat oculos ad ipsam eius vultus maiestatem attollere. In exercitijs anni 1634. Christum spectauit spinis coronatum; audiuitque dicentem: *Habebis deinceps vntionem spiritus in verbis tuis.* Aliàs cor sibi velut oleo perungi sentiebat. Diuinitatem meditans, Christum videbat, audiebatque docentem, atque monentem. Inde in Christi corde mirificè acquiescens exardescere in Deum. Anno 1640. 27. Maij sub festa Pentecostes vesperi sub examine vidit ferè per Psalmsi quinquagesimi recitati spacium rosam colore pulcherrimam: sentiebat se in arcano pectoris valdè accendi, & mirè omnia circumquaque ardere. Sæpè Christum spectauit in lumine, sæpius in cruce, vel cum cruce; quam

Mort.

Sancti.

B. V.

Christus.
Coronatus
Spinis.

Lingua

Cor.

Examen.

T 2 Chri-

tealus Lu.
pijs. 16 Mar.
1649,

Oculi,

B. V.

Callus in
noua Fran-
cia. 16. Maij
1649.
stat. 56.
Soc. 27.

Fides.

Patientia.

Cruz.
Pati.

Christus etiam in Ioannis humeros deponere. Tunc benè, aiebat, sperabo de mea salute, cum se mihi dederint occasiones patiendi quàm plurimæ. Apud populos Neutros, anno 1640. in hieme asperrima crux vastæ molis illi obiecta ex ea parte quæ ad Hiroquæos erat. Sæpè videbat inter orandum vesperi permultas cruces. Audirè intus voce; tolle, lege; manè aperto Thomæ à Kempis libello incidit in caput *de via regia Sancta crucis*. Inde illi mirum in modum tranquilla pax, & lux inter tot aduersa diluxit. Sæpè arcana cordium introspectit, & futura præuidit. Oprabat in tyrociniò fieri temporalis adiutor. Aiebat; se alieno nutu non minus suauius duci quàm paruulus sedeat in sinu matris suæ. Domi agebat sæpè coquum, seruum, mancipium: dies illi totus laborum plenus, noctu verò erat pernoctans in oratione Dei. Quotidie in se flagris sæuiebat; atque ad orandum non minus accuratè se præparabat

Lectio spirit.

Obid.

Mortific.
Oratio.

quàm si tunc primùm orandi artem condisceret.

P. IOANNES
RISERIVS.

Magnis in Hollandia sudoribus gloriosam operam fidei Catholice collocavit, inter perpetua capitis pericula, plurimis ad Orthodoxam Religionem adiunctis. Deprehensus est aliquando sanguineo & aqueo sudore perfusus cum in arcta cista reconditus Prætozem euasit. Virumobilem, cui iam mors proxima timebatur ab apostemate, quod guttur obsederat, signo crucis signauit in guttore, & vix digressio Ioanne apostema disruptum est, ægro postridie planè in columi. Eius sudore quo affluere post concionem solebat, nescio vnde acquisito, tuber cuiusdam illitum breuè euauisse fama fuit.

Belga An-
uorpiæ. 16.
Mar. 1650.Sudor san-
guineus.

Sudor.

XVII. DIE MARTII.

P. FERDINANDVS
GOMEZ.17. Mart.
Lusitanus
Mexici. 1610
Soc. 36.

Mexicano Curione Societatis operarius indefessus, ac patientiâ Charitateque præstans factus est, exemplo singulari. Enim verò (inquiunt literæ Mexicanæ) Deus optimus maximus qui tam præclaris eum ornamentis condecorauit in vita, signis etiam mirabilibus illustrauit post mortem: quemadmodum Dominici Ordinis Religiosus testabatur, qui sequenti ab obitu Ferdinandi luce, sibi videre visus est ex nostri Collegij restudine candidam leuari nubem, atque orientem versus tendere, tum scalæ

Mort.

instar ad cælum ferri: quæ ille gestienti præ gaudio animi spectans, cum Patrem Ferdinandum expirasse intellexit, magnâ erga eius sanctitatem veneratione cœpit moueri.

P. GABRIEL
LALLEMANT.

P. Ioannis Brebeuf per 6. menses in Apostolicis apud Hurones laboribus, ac tormentis fidelis socius. Parisijs patritio sanguine natus, tener corpore, innocens animo, promptus ingenio, se diuino amori frequenter in holocaustum dicabat, id à Deo vnicè flagitans, ne quem è sua familia peri-

Gallus ibid.
17. Mart.
1649.
ætat. 59.
Soc. 19.

Charitas.

re fineret in aeternum. Age, aiebat ad seipsum identidem, age, anime; perea-
mus sanctè, vt dulcissimo Iesu cordi
vel sic iucunditatem quam possumus
pariamus ! dignus est Iesus pro quo
aspera omnia perferamus. Apud Hu-
rones Atironta illi nomen. Præter tol-
eratas candentes secures, & alia quæ

in Ioanne heri narraui, acutis suffixis
subulis est excruciat. Effossi illi o-
culi, & eorum loco in cauum orbium
oculorum carbonis ardentis inser-
ti: totum corpus reliquum igne to-
stum, caro vndique lacera & à barba-
ris vorata.

Fider.

XVIII. DIE MARTII.

P. RAPHAEL
FERRER.P. NICOLAVS
DE SCHMIDT.Hispanus
in America
Mar. 1611.
ætat. 45.
Soc. 24.

Lutetia.

Conciens.

18. Martij.

EX Aragoniæ Prouincia in Perua-
nam translatus, modestiæ ac pau-
peratis præcipuo studio capie-
batur, lachrymis vbertim cadentibus
plenus quoties diuinæ aræ sacrificium
celebraret, imò si vel litanias recita-
ret, aut pium libellum quempiam le-
ctitaret. Missiones illas optabat quæ
magis arduæ videbantur. Populum in
templo ad scenicum spectaculum
congregatum vt ab eo spectaculo ab-
straheret, in scenam cum crucifixo
prodijt, & tenerrimam omnium com-
plorationem dictione ardentissimâ
concitauit, ac spectaculum impedi-
uit. Cofanes, diros populos, adijt; &
ex ijs quadringentos ad sacri fontis
Sacramentum pellexit. oppida tria
condidit. Barbarorum nonnulli si-
mulatâ specie amicitia illi per iter
obijt, & gratulari, illum, ob fidem
peregrinam prædicatam, in aquam
mense Martio per pontem dedere præ-
cipitem. Literæ de illo submerso datæ
18. Martij.

Hunc per varia rerum, ac turbida
in Societatem inuexit Deus. Ant-
uerpiæ lautâ domo natus, cum Pæda-
gogo, seu morum præfecto, Hispani-
am, Italiam peragrauit. Venetijs,
præfecto non inconficio, nec inuito,
inductâ procacem fœminam castissi-
mè indignatus, eiecit. Per iter à graf-
fatoribus captus, exutus, arbori alliga-
tus, atque ita feris famique relictus,
diuinâ ope sese explicuit, cum Pæda-
gogus interea nequicquam conatus,
se eo arctius implicuisset, atque inter
connitendum miserè strangulasset.
Louanium redux, dum Societatem
meditaretur, abiectâ illâ cogitatione
victus à suis, animum ad nuptias ad-
iecit; sed per varia turbamenta, redijt
ad mentem pristinam, quando vxore
vndecimo post nuptias mense extin-
ctâ & aliquot nauium mercibus onu-
starum iacturam perpeffus, ad Socie-
tatem venit. In qua legendis, adno-
tandis, natrandis, ad imitandum cœli-
tum vitis piam semper operam dedit,
inter omnem suorum munerum accu-
rationem. Silentij, & sanctissimæ
Eucharistiæ sepè numero salutata cul-
tus, animarum Purgatorij per fusas ad
Deiparam preces, & indulgentias ad-
iuuandarum, frequentandorum a-

18. Mart.
Belga Io-
uanij 16. O.
ætat. 68.
Soc. 32.

Castitas.

Vocatus.

Sanctorum
cultus.

Itinera.

ctuum amoris Dei perquam maximè studiosus. Pedes, etiam ætate ingravescente, sex, septemque leucas exantlabat, morbis postea & multis gravibus tolerantia magnâ ferendis planè insignis; paulò post diuinum sacrificium peractum; paralyti, ac secuta breui morte prostratus est.

P. IOANNES
IACOBVS ROCHE.

Gallus Ca-
durci. 18.
Mar. 1632.
æt. 60.
Soc. 37.

Eucharistia
desiderata.

Fia colloq.

EX Aniciensi Canonico Societati nomen dedit. Constat, inquit de illo literæ, illum Iuuenili ætate, cum ex morbo in extremis ageret, Eucharistiam sibi dari enixè flagitasse, spe ac fiducia exorandæ à Christo sanitatis, nec temerè: magno siquidem medicorum animam pœnè agenti adstantium stupore, penitus conualuit. Diuino amore adedò æstuat, ut inter colloquendum scintillæ aliquando illi erumpere, ac ipse sui compos minimè videretur, ij verò tam nostri quàm extrinseci qui eum audiebant, sentirent se maximoperè commoueri. Diuino IESV nomini dulcissimè pronuntiando fuit impensè addictus.

P. ALPHONSVS
GUERRERUS.

HISPANIS nobilibus, & opulentis natalibus ortus Mexici, perpetuum paupertatis, & humilitatis fuit speculum in Societate in qua Crucifixum è collo pendentem gestabat semper ad pectus. Inter orandum in medio cubiculi, repertus est ab excitatore manè à terra sublimis. Tempus omne particulatim in horas, & earum partes, occupationesque diuiserat; Ægrorum adedò amans, ut cum pro nulla re alia voluerit facultatem generalem, pro hoc solo obtinuerit; ut ægros posset inuisere. Æger ipse gratias Deo agebat, & illud identidem repetebat: *Domini sumus, Domini sumus*. Tandem; valdè, inquit sitio, sed gratias Deo quòd eam ad lucidos illoruios & salientes ex Paradiso. Tum se in lecto tanquam moriturus composuit, & socios qui aderant citra sollicitudinem esse, quietè dormire, nec nisi accersitos reuerti ad se, iussit. Ita manè repertus est, iam requieuisse in pace.

Indus Mexi-
ci. 18.
Mar. 1640.

Crucif.

Oratio.

Tempus.

Infirmis.

Mors.

XIX. DIE MARTII.

MICHAEL VICTOR
COADIUT.

Getmanus
Foroliuij 19.
Mar. 1624.
æt. 56.
Soc. 23.

Charitas.

SINGULARE in Charitate erga ægros, Sin reuerentia erga sanos, in eximia erga Beatam Virginem & cœlites pietate, omnis virtutis exemplum fuit Michael. Venetijs mirabili accuratione seruiuit ægro cuidam nostro; cuius morbi diurni, & plures & graues robustissimum quemuis poterant fatigare. Fecit id ille sine stomacho,

sine querela, constanter vsque ad finem; & morbum ipse ab illo, quo postea semper conflictabatur, contraxit; vsque ad vitæ discrimen adductus. Et tamen etiam ita ut deinceps erat infirmis viribus, non minus quàm sani Coadiutores laborabat: nunquam extra prandium & cœnam visus comedere qualicumque laboris obtentu, aut coadiutorum vires restaurantium exemplo, aut humano quocunque respectu. Ipse illis ieiunus ministrabat. Supremo in morbo vltimum diem

Temperantia
in cibo.

diem suum aiunt visum esse animo prælagire, dicente sub ipsam eius mortem præfecto rerum spiritualium, vt extremi temporis particulas diuino amori crebrius repetendo, impensè impenderet, gratias ægeret, seque illius voluntari vndequaque offerret, Collecto ad ea quæ iubebatur præstanda animo quieuit: mox hilaritate suauissimâ dixit videre se Beatissimam Virginem, Sanctum Ioachim, SS. Angelos aduentantes. Plura dicentem, seu dicere linguâ, mortuali quodam sono iam balbâ, eoque non sat intellectâ molientem, fugiens vita deseruit.

P. P E T R V S
C O T O N U S.

Cvm Taurini adolescens literis Cdaret operam, Angelus custos vetuisse fertur illum ad balneum, seu ad aquas descendere lauandi causâ, & eodem die illo ipso in loco, duo adolescentes occulto in aquis vortice absorpti sunt. Aliâ quoque fama est, Angelum iuuenis equo vecti specie illi præiuisse, ne in vado periculum vitæ subiret: suum item, ac suorum Custodes Angelos illi sæpè conspectos, eum docuisse multa quæ ad eos pertinebant, quos ipse in spiritu gubernabat. Aronæ tyrocinium posuit: Mediolani Philosophiæ, Romæ ac Lugduni Theologiæ operam nauauit. Virginitatem humilitate tuebatur, & Deiparæ, S. Iosephi, Angelorumque præsidio: atque hi quidem, illi coxas casto funiculo arctissimè adstrinxisse feruntur, vestigio etiam post annos 40. conspecto & agnito. In oppidulo quodam rusticis operam sedulam dabat. Ibidem visus, etiam à nobilioribus & aulicis, est non semel interorandum corpore toto radijs vndequa-

que circumdatus. Et tunc illum dæmon variè tentare orantem cœpit; ac licet victus à Petro sit, sapius tamen reuersus est, hæreticis quoque in illius necem non semel concitatis. Masfilix aiunt eum in templo interrogasse; ecquis esset quidam (quem ipse digito monstrabat, quemque prægrandi bufonis capite horrendum videbat) iste præsens. Responsum est; esse Ludouicum Gaufridium, Is Ludouicus postea magiæ ac obscœnorum scelerum pœnas flammis exustus dedit, magnus veterator, Confessarij obtentu, & spurcus hypocrita in fœminis selectioribus ad Confessionalem suam sedem per arcana lenocinia pertrahendis. Henrico IV. Regi à Concionibus, tum à Confessionibus fuit: à quo destinatum sibi Arelatenis Archiepiscopatus infulam, & impetrandam à Pontifice purpuram, dextrè, religiosè, constanterque reiecit. Delphinum educauit; eundemque postea consententem audiuit; ac pro concione ab eodem auditus est, donec optatam ab aula quietem impetrauit. A morte confestim Valentix, Rodumæ, Parisijs à pluribus luce mirâ illustris conspectus fertur. Ante diuinum sacrificium quotidie confirebatur, & Martyrologium legebat; vt se ope Sanctorum illi Sacrificio præpararet. In ipso sacrificio consilium à Deo de rebus agendis capiebat. Vnde ad sacrificandum euntis, vox fuit: *Eamus ad consilium*: Diuinum officium attentione plurimâ, & non nisi de genibus, recitabat. Virtus illi tam ardens, tam solida, vt eam ne aula quidem suis artibus, fauore, inuidiâ, odio, amore, labefactarit. Vulgo *bonus aula Angelus* dicebatur. Multa de illo admiratione, plura imitatione digna dabit annus 1626.

Legi hisce iam perscriptis, impressam à P. Rouerio eius vitam, è qua hæc

Sors.

Beatissima
Virgo.
Angeli.
S. Ioachim.

Gallus Parisijs.
19. Mar.
1626.
ætat. 63.
Soc. 43.

Ang. custos.

Pater spiritus.

Castitas.

Oratio.

Sacrificium

Oratio

Angelus
aulæ.

hæc pauca delibo, illis quæ iam dixi omisis. Romæ P. Bobadilla, vnus è primis Societatis decemuiris, Petrum Cotonum tunc Theologiæ auditorem amanter complexus, Hic, aiebat, Gallus plaris erit quàm decem Hispani. Fama vulgavit, hæreticum Petro de Eucharistia pro concione audito, dixisse visum sibi splendidum paruulum ex aræ tabernaculo prodeuntem ac inambulantem: & hisce auditis ac visis orthodoxæ fidei manus dedisse. Cum anno 1604. 13. Ian. à sicario vulneraretur, aiunt visam à pia fœmina tunc absente DEIPARAM suâ manu manum sicarij ne vulnus altius imprimeret auertentem. Sub idem tempus quo diem Parisijs obiit, Nanceij dæmon ex energumena lætus dixit: mortuum esse Cotonum.

Illud quoque de illo famâ increbuit, quodd Valentia Segalaunorum, loco Parisijs 118. leucis distito, Petrus postero die mortis, matronæ piæ se conspicendum splendore magno præbuerit: quodd Rodumnae Antonia Miela fœmina multâ virtute illustris, proximis ante Cotonum mortem diebus lucem languidam, suggestum in aëre ac sedentem in illo virum puerili quadam venustate in facie floridum, sceproque insignem viderit; Cotonumque sibi à morte spectabilem ac ea ita explicantem audierit vt diceret, lucis pallorem iudicem fuisse mortis; suggestum in aëre, doctrinam cælestem; puerilem in facie venustatem, innocentia symbolum; sceprum denique notam fuisse recti consilij in conscientijs gubernandis. Quodd ibidem Ioanna Matelia Virgo à virtute impensè clara fidemque commerita, mortis eius ignara, illum videre sibi fit visa fulgore aureo collucentem, aureoque in throno cum maiestate regia & cultu confidentem, ac sagittas flammeas versus SS. Eucharistiæ Sacramentum

iaculantem. Et vesperi mors Cotonum illi est nunciata. Ibidem Anna Vitella vidua longè pijsissima visa sibi esse Parisijs, ac videre Cotonum è cælo candidatum delabi ad locum in quo eius cadauer iacebat, gratiasque agere suo corpori prolixè, quodd tam vtilem ac facilem sibi operam ad salutem præbuisset: tum inter IESVM, MARIAM, IOSEPHVM ad cælos remigrasse. Pergit Rouerius vitæ autor; aitque illum Parisijs à quodam conspectum cælos penetrare: alium ad eius corpus in feretro collocatum orantem vidisse P. Cotonum concionali veste stolaque amicti speciem, gemmis tam in veste quàm in stolâ perlatis lucentibus. Cuidam qui ei diuinis operato sermiorat, dixit illum terro quodam odore forduisse toto tempore sacrificij, adeoque autor illi fuit vt conscientiam expiaret. Falsus est alter se impuro oculorum coniectu fœdatum sacrificio ministrasse. Omittoper multa que laudatus autor affert de ijs qui se à Deo incolumitatem recepisse grati testati sunt per Cotonum preces. Etiam imago DEIPARÆ (quam ille dono cuiquam dederat, eidemque inscripserat, orapro Petro Cotonum) ægræ mulieris capiti admota febrem ab illa somni hæctenus diu noctuque experte dispulit, somnumque illi conciliauit; plures autem à dolore capitis liberauit; id quodd quidem ego ad DEIPARAM potius quàm ad Cotonum retulerim. Adeo plenus erat suauissimæ charitatis, vt Henricus Magnus Gall. Rex dictitaret: Cotonus de nemine malè censet; & nemini vnquam succenset. Mirificè dissimulabat, excusabat, tegebat si quid perperam ab aliquo factum audiret, ingenio planè miti, miraque prudentiâ, sui que demissione, quicquid vel ab alijs vel à Rege ipso honoraretur. Idem Henricus IV. Rex anno 1603. die S. Thomæ Apostoli P. Cotonum

Euchar.

27.

30. Martij.

Mors.

Euch.

Corpus.

Mortif. Casta.

Sacrum. Oculis.

Castitas.

D.V.

Charitas.

11. Dec.

Hispani
Baez.
Mar. 6.
xtat 40
Soc. 16.Christus
Pastor.
Mortif.
Humilis

Euchar.

Iesus in

Lustia
Goz.
Mar. 1.
xtat 5
Soc. 38

Istiner

num Regio in curru è Regia vestum eduxit, ac per celeberrima Urbis loca circumuectum ad primarij templi ostium inter tubas tympanaque strepente comiter adduxit, & regiã suã manu illi porrectã eum suggesto vt ad concionem diceret, amanter admouit. Hæc, atque his plura videti possunt in eius vita nuper in lucem data Lugduni.

BARTHOLOMÆVS SANCHEZ COAD.

Hispanus
Bæzæ. 19.
Mar. 1627.
ætat 40.
Soc. 16.

Christus
Pastor.
Mortif.
Humilitat.

Enchirist.

Iesus infans.

AB infideli amico, cum dormiret, vulneratus, & in periculum capitis adductus, à Christo (quem pastoris specie sibi præsentem videre est visus) ereptus, nomen Societati dedit: in qua labore ac dirã se variè afflicti affiduitate excelluit, mortificationes gemmas vocitans; inter quas tamen maioris pretij esse aiebat eas quæ cum aliqua se profundius abijciendi occasione coniunctæ sunt. A sacra Synaxi perceptã oranti dicunt IESVM paruulum spectabili specie adfuisse; ac Bartholomæum suauissimo eius colloquio, & vulneribus recreatum. Inter cælites præcipuo cultu prosequetur DEIPARAM, S. Iosephum, & S. P. Ignatium.

P. ANTONIVS DE ANDRADE.

Lusitanus
Goz. 19.
Mar. 1634.
ætat 54.
Soc. 18.

Itinera.

AB anno 1600. in Orientis India impiger laborauit. Iter in Tibet suscepit penes Gangem, per cæca, varia, horrida itinera reptabundus inter frigora tam actia vt ei digiti pars congelata deciderit. Tandem in montem excelsum euasit, vbi Gangis nalis est locus. Rex Tiberanus, ad bellum profecturus, ad Antonij se pedes abiecit,

benè sibi ab eo dici petens. Templum *Beatissima Virginis à spe* ibidem cum conderet, ipsi Proceres Tiberani operas adiuuabant. Egro inter summos dolores conspecta DEIPARA dolorem omnem absterfit, cum dixit: *Iam, fili, nihil tibi dolet it amplius.* Veneno demum interiit, in morte iterum DEIPARÆ præsentia & allocutione recreatus. Venenum se illi porrexisse gloriatus est filius cuiusdam, in quem, tanquam suspectum & notatum de hæresi, multa egerat, eratque acturus Antonius à Sacra Inquisitione Deputatus. Depulsos, eius nomine ac ope post mortem imploratã, morbos fama est constans. Ita P. Albertus Mescinski febrem semestrem discussit: & mulier transfuersam in vtero prolem, breui felicique nixu enixa est, ac exempta periculo: alterius tumidum genu ad P. Antonij sepulchrum confestim sanauit. Illud quoque mirum, quod eius cadauer seorsim, ab alijs conditum, in imposito marmore suam effigiem, tanquam coloribus expressam, reliquerit: id quod veneni vi factum existimabant nonnulli; sed aliter sensere, cum effigiem illam è marmore eradi non posse viderunt. At Problema esto, per me licet.

B. V.

Eidet

Imago in sepulchro.

P. LOPIVS DE CASTILLO.

IN Trigueriensi Collegio per 51. annos magno virtutis nomine clarus vixit, per quinque supremos vitæ annos Podagra illum lecto affixum tenuit, magno planè voluntatis cum diuinã contentientis documento. Dicitur per iter in nomine Domini quendam ab annosã podagra liberasse.

Hispanus
Triguerij.
19. Mart.
1623.

Oratio.
Podagra.

V PETRVS

PETRVS CARDINA-
LIS PAZ MANY
E SOC. IESV.

Hungarus
Pofonij. 19.
Mar. 1637.
ætat. 63.

Vocatio.

Eide.

Humilitas.

Hunc virum inter summos viros
quos habuit vnquam Hungaria
fuisse aiunt omnes qui rerū eius Regni
periti sunt. Cū iam Strigoniensem
Arehiepiscopum, & sacræ Romanæ
Ecclesiæ presbyterum Cardinalem se
videret nihil de antiqua erga minimos
sociorum familiaritate remisit; aiebat
que se, in suæ Matris sinu mori velle.
Aliquando Societatis in qua Religiosè
vixisset memor. illachrymatus est suis
splendoribus & dicebat, timere se eti-
am illam felicitatem suam, quā vide-
bat sibi prosperè fluere vniuersa. Illi
debet multos Orthodoxos proceres
Hungaria, quos ille mirabili, tum pa-
lām, tum priuatim dicendi, & libros
de controuersijs peritè Vngaricè sty-
lo culto ac nitido, latineque scribendi
vi, ad veritatis lumen adduxit. Colle-
gium Pofoniense, Acaedemiam Tyr-
nauensem, Seminarium seu Col-
legium Alumnorum Pazmanianorum
Viennæ fundauit, Monialium sanctæ
Claræ Cœnobium Pofonij extruxit.
In pauperes liberalis, Romæ vno die
pauperi cuidam domui quingentos
aureos, quos Romæ Hungaros vo-
cant, dedit. In Collegio Germano-
Hungarico ijs qui in Vngariam redi-
turi illo egent viaticum perpetuum
assignauit. Humilitate fuit tantā, vt
cū in loco relaxationis verbum
quoddam familiarius dixisset tum
iam Cardinalis quo existimabat quen-
dam è magistris nostris offendi potuis-
se; ab illo postea sevocato, licet nec
offenso veniam flagitarit. Gaudebat
se Varadini in vrbe, ac Regno DESPA-

RÆ Matri sacro natum. Romæ olim
in Collegio Romano Theologiæ ope-
ram dederat. Inde illi præclara Italicæ
quoque linguæ peritia. Latine verò
dicendi & vis & vbertas plena maie-
statis, atque prudentiæ. Vnde à Fer-
dinando secundo Imperatore Romam
ad Pontificem missus, in admiratio-
nem rapuit urbem, ac eos potissimum
qui eum dicentem audiēre. Paulò ante
literas ipsius Ferdinandi secundi Impe-
ratoris manu exaratas acceperat de
Ferdinando tertio creato Romano-
rum Rege, ac illas ad Collegium Tyr-
nauense miserat, cū breuè post acce-
to de ipsius Ferdinandi secundi mor-
te nuncio, post fusas acerbas lachry-
mas itineri se accinxit vt seu Ferdi-
nando secundo Parentaret, seu Ter-
tium solaretur. At in itinere illum a-
poplexia, mox verò Pofonij mors ex-
cepit, prægressis prius quibusdā, quæ
illius mortem imminentem visa sunt
nunciare, de quibus in eius vita. Cæ-
terum, anno 1640 (qui Societati con-
firmatæ secularis fuit) eum Collegium
Romanum annum illum apparatione
variā celebraret, annuente Mutio Vi-
tellescho Præposito Generali, etiam
Cardinalium Societatis effigies istic
Propositæ sunt, nempe Francisci To-
leri, Roberti Bellarmini, & Petri
Pazmany. Et huius quidem hæc est
epigraphe: *Petrus Cardinalis Pazmany
Societatis IESV.* Spectantur illæ ima-
gines in Romani Collegij aditu
etiannum. Scripsere de illo Alegam-
be in Bibliotheca scriptorum Societa-
tis, Ioannes Nieremberg in viris il-
lustribus, & Marraccius in purpura
Mariana.

FRAN-

FRANCISCVS
DIAZ COAD.

Hispanus
Compluti.
19. Mart.
1604.
ætat. 32.

Infans lo-
quitur.

Regula.

Charitas.

DE hoc testati sunt Pater & Ma-
ter, illum cum infans à Matris
pectore penderet, videretque Patrem
strictum ferrum in Matrem furenter
torquere, obiectâ maniculâ repente ac
primò locutum dixisse: *Que hæc Pa-
dre? Quid agis Pater?* Ita Patris furo-
rè admiratione infantis locuti repres-
sum. Compluti valetudinarij minister
factus, vitam duxit ad omnes chari-
tatis ac legum nostrarum apices ap-
primè attentam, nonsecus atque si le-
ges nostræ diuinò decalogo essent præ-
ceptæ. Saucium cuiusdam & sordibus
plenum oculum cum linteolo exter-
geret, videretque infirmo id magno
dolori esse, linguâ ita blandè extorsit
vt eum breui restituerit. Diuinæ præ-
sentix memoria diuinæ Matris ac S.
Iosephi cultus nobilia illi fuere instru-
menta ad perfectam virtutem. Anno
1604. ruri charo suo in valetudinarij
cura socio dixit, sibi vitæ annum non

integrum superesse. Eidem Martio in-
eunte iam æger dixit id quod anno
superiore dixerat euenturum, seque
die S. sui Iosephi migraturū è vita. In-
terea illū rogauit vt taceret, atq; ora-
ret: id certò in futurū vt dixerat. Petro
Garcix medico clam dixit, se die S.
Iosephi moriturum. ita sibi esse di-
ctum à Virgine Matre, *qua ibi stat*, in-
quiebat, & certum locum cubiculi
commonstrabat. Rogabat ergò vt pre-
tiosa sibi non præscriberet. sed illa quæ
molesta sunt & vilissimè constant.
Consulendum esse Collegij paupertati.
Ipso die, Sacramentis iam antea
procuratus; cum putaretur mors ad-
huc procul abesse, vsit vt P. Minister
accerferetur ad migrantis animam
commendandam. Parùm id quidem
opportunum visum nocte intempestâ,
nec apparente periculo, adfuit tamen
accitus Pater, ac petitam à Francisco
animæ commendationem recitauit,
& æger felicem animam tunc egit
cum preces illas P. Minister absolue-
ret. Scripsit hæc de Francisco Pater
ille Alphonsus Ezquerrera, de quo
nos alibi.

S. Iosephi.

Mors.
B. U.

Paupertas.

XX. DIE MARTII.

P. IACOBVS
TYRIUS.

20. Mar.
Scorus Ro-
mæ. 1597.
Studia.

S. P. Ignat.

IN huius cum adhuc puer primam
literaturam condisceret, capite ac
vultu radij quidam emicantes fre-
quenter conspecti fuisse dicuntur. Ei-
dem in Collegio Romano Logicæ o-
peram nauanti (vt ipse id factus est
triduo ante mortem ei, apud quem
totius vitæ conscientiam expiauit, &
conscientiæ suæ rationes pro more in-
trospecti) ante decem ferè annos,
tunc iam mortuus S. Pater Ignatius

apparuit; acriterque coarguit, quòd
languente primo ardore, aliquid ex
orandi tempore ad studendum decer-
peret, furto ignobili; plurisque face-
ret scientiam quàm virtutem. Tunc
verò Iacobus accessorium vt vocant
principali, studia virtuti coniunxit
quidem, sed postposuit; factus postea
Germaniæ Assistent, sub vitæ finem
videre sibi visus est per quietem, se
cum eo qui sibi sacrificanti ministraba-
bat Adamo Vuakob coadiutore pere-
grè proficisci, & Adamo breui post 15.
Martij extincto, ipse quoque se ad pe-
regrinationem, siue ad Patriam po-
tius,

Oratio.

Virtus pro
studij.

Mors.

rius, composuit, somnii sui memor, & mox æger 20. Martij decedens, peregrinationem suam inter mortales explicuit.

P. MICHAEL
RODES.

Hispanus
Gerundæ.
20. Mar. 1623
ætat. 69.
Soc. 43.

Iter.

S. P. Ignat.

Mortif.

Pia colloq.

Oratio.
Damon.

Mortif.

HVius Patri Barcinonæ se Ignatio addere socium volenti, dixit S. Pater Ignatius, id non illum, verum eum, quem matrimonio suscepturus esset, filium, præstiturum. Et verò Michael eam prædictionem implevit. Barcinonâ Gerundam cum Francisco fratris sui filio (qui & ipse postea in Societate diem finiuit) euntem tempestas horrida & tenebræ occuparant. Ergò S. Ignatium supplex implorat; cum Francisco Michaeli: videfne, inquit, ibi (& locum indicabat) Patrè Ignatium? Aduertit oculos Michael; & licèt Ignatium nò videret vidit tamen lumen facis instar. Cuius præcedentis ductus, per duas vt vocant, leucas Gerundam appulsus est, face deinceps non visâ. Inde illi pietas erga Sanctum Patrem mirificè increuit per 30. annos supplicationi viro- rum præfuit, qui se ferijs festis, & festis diebus in templo nostro sæpè flagellant sed & ipse tantâ sæuitiâ se afflixit, vt medicis opus fuerit, qui corpus contusum reficerent. Aiunt numerum iniri non potuisse illorum, quibus per illum Religiosæ vitæ adeundæ desiderium iniecit bonus Deus. Orandi & amans, & sciens, cum dæmone in conclau suo non semel certauit acerrimè. Morti vicinus ipse in eum quo morientes iacere solent situm se cõposuit; ipse sibi oculos clausit, atque ita mortem expectauit, & obiit.

P. MANCIUS
FIRABAYASCI.

Philosophicis, ac postea per bien-
nium Theologicis eruditus disci-
plinis, in patria pro religione multum
boni fecit, & multum mali perpeffus
est; vt benè faceret genti suæ. Sub
Daifui tempestate inter eos fuit qui in
Iaponia clandestini se occultere sunt
ausi, quò Neophytos in fide firmarent.
Labores, & magna rerum necessariorum
penuria illum tandem prostrauere. Dolorum,
quos acerrimos patiebatur, condimentum
fuere cælestes deliciae, quibus perfundi se
perferentiscens, dulcissimè in illa Iobi
verba sæpius soluebatur; *Hac mihi sit
consolatio, vt affligens me dolore, non par-
cat.* Hisce sæpius repetitis optabat tenerrimè
ad IESV, ad MARIA conspectum
quantocyus euolare, & euolauit non
sinè singulari suauioris lætitiæ signifi-
catione.

Iapon. Nau.
gafachi. 20.
Mar. 1615.
ætat. 44.
Soc. 20.

Fides.

Patientia.

Mort.

P. ANTONIUS
IULIUS BRIGNOLE.

ANte Societatem initam, nobilitate,
opibus, matrimonio ac prole nobili,
obitâ laudatè ad Philippum IV. Regem
Catholicum Genuens Reipublicæ nomine
legatione, ac demum Senatoriâ eiusdem
Reip. dignitate spectabilis; vbique magnum
ingenij, eloquentiæ, liberalitatis, fidei,
& sapientiæ specimen dedit. Deinde
coniuge præmortuâ viduus, ad sacros
ordines, denique ad Societatem IESV,
transijt, ac magno & foris, & inter nos
exemplo sanctum Sacerdotis ac religiosi
nomen implevit. Patre adhuc super-
stite, donauit Reipublicæ Genuens centum
millia librarum ad
vltus.

Italus Go-
nuz. 20.
Mar. 1622.
ætat. 57.
Soc. 10.

Elemosyna.

vsu belli naualis, quam animi amplitudinem postea in elemosynis erogandis tam liberaliter ostendit, vt diuini thesauri p̄fectus, vulgò *Cassero di Dio* diceretur. Cumque domus etiam suæ rationem habendam esse moneretur, aiebat: *Dabo ego Deo donec dabit mihi Deus: Et illi cura atque cordi erit domus mea, & liberi.* Id quod quam ex vero dixerit, satis ostendunt, diuitiæ ac florens fortuna illius domus & nominis. Religiosis, alijsque indigentibus, mittebat schedas quas collybiticas vocant, magnâ vi auri inscriptas, quam à trapezitis acciperent. Postea Societatem amplexus, dicebat se Societati nil dedisse errore deceptum quod putaret nostra domicilia subsidio non egere; neque Confessario, neque alijs de Societate quibuscum familiariter agebat eâ de re vnquam quicquam locurus.

Cum in Hispania apud Regem esset Orator Reip. Genuensis Xenodochio Italorum elemosynam stabilem assignauit. Ibidem alijs ijs qui Xenodochio p̄erant de imminuendo agrorum admittendorum numero deliberrantibus, quingentos Hispanicos aureos (qui vulgaribus nostratibus duobus æquiparari ferè solent) dedit. Die quodam, ingenioso spectaculo in theatrum dato nobilitatem recreat; cum auditione accepit, eo die conuenisse nobilitatem ad Xenodochium pietatis causâ itare; illo verò spectaculo factum vt eo die id omisum fuerit, adeoque Xenodochium consuetâ quam ab aduentantibus expectabat stipe caruerit. Ergo vt iacturam illam luculentâ liberalitate compensaret Antonius, illic totidem aurea scuta Xenodochio misit quot spectatores nobiles in suo illo spectaculo numerarat. Aliàs in magnâ caritate annonæ mille aureos Hispanicos dedit, qui in tenuioris fortunæ familia-

rum domos distributi, aliorum quoque diuitem liberalitatem ad imitationem Antonij excitauere.

Veniunt ex Hispania Genuam arcularum, quarum singulæ habent facillè viginti millia Philippicorum; vt quidam vocant monetam illam argenteam octo circiter, aut paulò amplius, Iulios continentem. Nonnunquam totum illud argentum, intra diei vnus in euallam dispersit, dedit pauperibus liberalis manus Antonij. Vnde cum aliquando Antonij Mater plures id genus arculas adhuc in conclauis esse opinaretur, ac de illis illis apud trapezitas collocandis ageret, nec eas inueniret; vbi id quod erat intellexit, eas ab Antonio filio suo in duorum Xenodochiorum subsidium fuisse distributas, obstupuit p̄imum, at (vt erat matrona cum primis prudens, ac pia) impensè postea gratulata est id ab eo factum, addito etiam elogio: *Pecuniam illam apud optimum trapezitam ab Antonio collocatam; nempe callere illum artem auri è luto faciendi.* Aliàs, quadraginta millia scutorum per notarium inscripsit pauperibus: totidem millia nummorum argenteorum (quorum singuli, scuti Romani valorem excedunt) vnico die erogauit pauperum, vt vocant, officio. Anno 1651, paulò ante Societatem initam, impendit elemosynæ nomine plus quam ducenta quadraginta millia librarum, id est plus quam quadraginta duo millia scutorum, additis sexcentis & quinquaginta scutis. Est qui inijt quam è libris potuit rationem, & reperit, in ijs solum quæ annotata erant (neque omnia notabantur) extremo ante initam Societatem decennio, erogata ab illo in egenos plus quam quadraginta sexaginta quinque millia librarum. Iam viduus, & factis initiatus, vt plus Christo dare posset, veste valdè vulgari, pauperis instar, contentus; parcebat

parcebat expensis. Aiebat identidem: *Ego viâ orationis vix possum peruenire in calum, cum orare non sciam. Videbo itaque ut per eleemosynas possim mihi facere amicos pauperes, ut me in tabernacula aeterna recipiant.*

Tandem gesto foris munere sapientissimi atque ad omnia accuratissimi Senatoris, & humilis, liberalis, ac animarum studiosissimi Sacerdotis; ex voto aliàs iam concepto Societati nomen dedit, Innocentio X. Pont. Max. (sinè cuius facultate ad religiosum tyrociniū tunc aditus non dabatur) annuente, anno 1652. in consciâ Matre, ac liberis. Scribebat magnæ Dei misericordiæ documentum esse quòd à Deo, quem à se offensum dolebat, non ad inferni supplicium mitteretur, sed tanquam benè meritis, ad Societatem, ad Iesv familiam, vocaretur. Interrogatus à magno quodam viro, an viueret vocatione suâ contentus; annuit, & adiecit: quòd *si totum mundum vna ouo inclusum haberet in manu, ouum illud vna cum omni mundi gloria terra allideret.* Per omnem vitam acri dolore se perurgeri sensit, quòd tam serò fuisset ingressus in cœtum, in quo aiebat vitam duci non minore ferè innocentia quàm duceretur in paradiso terrestri. Vnde maximoperè gaudebat, & gratulabatur ijs qui religiosum iugum portare à teneris adolescentiæ annis incipiunt. Aiebat amico seculari; Neminem, neminem posse duobus dominis seruire: mutandum esse dominum cui seruiat. Pessimè seruire Deo, Domino tam liberali, tam bono, vt supra condignum soluat, etiam pro solis desiderijs verè bonis: Mundo verò seruire diligentissimè, cum tamen soluat pessimè, ac suos oderit vsque ad mortem æternam. Scertè, Deo esse infinire obstrictum, quòd cum tot alios, minus reos, permiserit sub mundi tyrannide futuros

martyres seculi, ac interituros, se tamen cruerit. Quocirca cor totum diuino amoris in holocaustum dedit; ac voti Sacramento obstrinxit facturum se quicquid is cui suam conscientiam gubernandam tranferipit, melius esse iudicauerit ad Dei gloriam, & maiorem in solida virtute progressum. Illo amore condiebat summa, & infima quæ agebat. Vnde quamlibet patellam in culina diuini amoris impulsu lotam, sibi pretiosorem esse aiebat quolibet vnione quantumlibet raro & caro, & quicquid auti ac opulentia haberet mundus. Diuino sacrificio religiosè aded operabatur, vt Mediolani apud aliquos qui sacrificanti adfuerant, & nomen illius ignorabant, sancti appellationem inuenerit, quamuis id nomen sæpè aliàs illi sit datum à pluribus ob eximiam virtutis opinionem vndique concitatum. Inter orandum, horâ matutinæ commentationis dimidiâ perstabat fixis humi genibus, & brachijs latè explicatis. Tum se humi prosternebat, brachijs in crucem expansis, vel ad pectus adductis. Præter præstitutas indulgentiarum per stationes obtinendarum, aliasque preces, quotidie post meridiem, aut circa vesperum, dimidiam horæ partem addebat matutinæ orationi quæ per horam integram mente perficitur. Conciones meditabatur inter orandum ad lumen crucifixi. Sæpè in conclauis ex improviso repertus est apertis in crucem brachijs corde aded in Deo absorptus, vt neq; strepitum cum porta aperiretur aduerteret. Inter diuinum quoque officium, osculabatur terram identidem, & verbis quæ recitabat miscebat suspiria è profundo corde profecta. In tyrociniis, aduertère Nouitij, etiam post meditationis euolutū tempus lachrymas illi ab oculis cadere in fbre sancto. In villa secedebat ad orandum, in siccis fossis aliquando re-

pertus

Vocatio.

Amer Dei.

Concio.

Oratio.

Charitas.

pertus. Ad aliquod Societatis domi-
 cilium appulsus ex itinere, illicò se
 ad visendum SS. Sacramentum reci-
 piebat. Semper attentus ad cælestia, &
 seria, hæc alia tanquam res viles de-
 spiciebat. Anno sancto Romæ hospes,
 nihil splendoris, hortorum, aut Ro-
 manæ Majestatis spectare voluit; &
 pietate suâ perfunctus, abiit, ne Pon-
 tifice quidem viso; licet tunc adhuc
 secularis. Sæpè illi in mète, sæpè in ore
 versabatur eternitas. Et cuius sinu vide-
 batur petere quæ ad concionem dicebat.
 Ad hortabatur ad seriam, ad pœnitentiam,
 ad solidam; minabatur: visus quibus-
 dam Ionas pallidus, minax, &
 squalidus. Ac licet illi ad sanctam
 quandam elegantiam nil deesseret, ti-
 mebat tamen affectatas vanitates, &
 insanias falsas, quibus delectantur
 prurientes aures. Etiam eius episto-
 læ, ac pij libelli quos edidit, spirant
 reconditam pietatem, ac solidum pe-
 renne. Vnde vehementer dolebat, &
 palam pro concione aliquando de se
 dolenter questus est, optabatque om-
 nia illa flammis exuri quæ olim iuveni-
 nili quadam libertate ingenij effuderat.
 Viuebat in eius pectore charitas
 actiuosa. Confessiones pauperum tam
 libenter ac tantâ cum assiduitate au-
 diebat, condicabatque verbis longè
 suauissimis, vt ibi quoque ab illis no-
 men sancti retulerit. Indias magnis
 precibus flagranter expetijt. Item vt
 peste afflictorum obsequijs vitam pos-
 set impendere; maxime cum Genua
 anno 1656. peste arderet, id flexis ge-
 nibus flagitauit.

Per iter interrogabat ductorem ee-
 quis equorum esset deterior, & illum
 sibi deligebat; cum diceret, alios me-
 lioribus indigere.

In ægris domi visendis per frequens,
 ac in abiectis etiam circa illos obse-
 quijs per diligens, nunc pium quem-
 piam libellum illis lectitabat, nunc

verbo solabatur, nunc seruiabar.
 Cremonæ, cum per quadragesi-
 mam concionaretur, & Sabbato
 (pro more) quiesceret; ad Xeno-
 dochium itabat, vt ægris aliquid
 leuamenti afferret. Talis erga Deum
 religiosâ pietate; talis erga proxi-
 mos assiduâ charitate fuit Antonius:
 iam verò erga se quis fuerit expen-
 damus.

Peruigil sensuum custos, Iobi pæ-
 ctum cum oculis, imò & cum auri-
 bus, ore, ac sensibus alijs, inierat. Ibat
 per plateas (quando prodire iubebat
 necessitas, vel obedientia) oculis humi
 deiectis ac vix apertis. Id quod cum
 in se notari aduerteret, roganti con-
 fessorio respondit; se id facere, ne quid
 per oculos ingrediatur quod amorem
 & quietem compositi cum Deo suo
 cordis interpellet; deinde, ad retinen-
 da impressa menti principia æterna,
 quæ per sensuum foris delicias cap-
 tantium libertatem sensim euanescere
 affirmabat.

Cum ante initam Societatem diuini
 commentationibus animum exer-
 ceret; ad triclinium nostrum descendit
 sacco indutus, & humi prostratus se
 calcandum præbuit pedibus transeun-
 tium, verbis grauissimis veniam pe-
 tens scandali quod se olim præbuisse
 aiebat editis libris pruritu liberioris
 ingenij, plenos vanitatis ineptæ. Apud
 suos, adeoque in sororis quoque, ac
 etiam in filij sui domo (si quando eò
 ire iuberetur) cum tantâ demissi ani-
 mi significatione versabatur, tanquam
 si esset ignotus quispiam Coadiutor,
 Patri pro socio tantum adiunctus; &
 domum, velut piscis ad aquam, redire
 quamprimum optabat, aiebatque cum
 eò mitteretur, hanc obedientiæ cru-
 cem esse. Domi, & foris nimium sibi
 deferri putabat, contentus omnibus
 quæ dabantur; neque quicquam nisi
 id quod erat abiectissimum, pete-
 bat

*O ulorum
custodiam*

Humilitas.

Concio.

Charitas.

Mortifico

bat aut cupiebat.

Subacto præclare sub humilitatis iugum animo, corpus quoque afflictatione varia cruciabat, cum diceret, *animi delicias esse corporis cruciatum*, & se non debere esse contentum afflictationibus illis quibus contenti esse possunt innocentes: debere se asperissima quoque pati, quippe qui se plurimum delictorum reum esse agnoscat. Ideoque multus erat in petenda ad id amplissima facultate, quam sibi præ alijs dicebat debere concedi: nec minus erat audus in exequendis ijs quæ impetrauerat, quàm fuerit in petendis.

Observatum est, in conclavi sæpè illum humi prostratum terram osculis, & linguâ etiam cruce ductâ signasse. Flagris se verberans multo sanguine perfundebar; id quæ sæpius in hebdomadâ factitabat, atque in hoc, faciebat quicquid facultatis poterat obtinere. Vtque id quod obtinuerat, quoquomodo extenderet, Psalmum *Miserere* lentâ interpiratione pronuntiabat, dum se percuteret. Præter consuetum se flagris cadendi morem, addebat pro auctario quotannis triginta tres disciplinas, ortè honorandæ Christi ætati, aculeatis catenulis toties se adstringebat quoties per obedientiam id liceret; per sæpè nudis asseribus incumbens, ut somnum caperet breviorum, ac duriorum.

Præter consueta ieiunia Sabbatina, quamdiu id ei permittebatur, feriâ quartâ non nisi pane & fructibus, feriâ sextâ non nisi pane & vino vesciebatur: & illo triduo etiam à recreatione consueta, seu colloquio, abstinebat, in sancto silentio totus absorptus. Dona nec esculenta nec alia admittebat & si quid occasione vel festi, vel aliâ, Mensæ inferretur non quotidianum, non attingebat. Dormiebat vestitus quoties id licebat: ut autem cum hoc, tum alijs se afflictandi modis crebrius

uti posset; non desisteat vrgere iterum atque iterum, licet id sæpius negaretur; ita suo desiderio dans aliquid leuamenti, etiam B. Aloyij imitatione. His enim aiebat *se in spiritu adiuuari: aliàs timebat ne sine hoc veluti cinere frigeret bonus ignis*, & illi inuisus Deo tepor succederet: id quod in ijs fieri amat qui in se afflictandi studio elanguescunt. Hanc seuerè corpus habendi artem ac viam aiebat fuisse *viam Sanctorum* quos legimus, atque suspicimus. Hæc iuisse B. Borgiam perpetuum corporis sui hostem.

Cum anno 1661. Genuæ supremum in quadragesima cõcionaretur, fecit id Apostolicâ quadam libertate in corripiendo, & ardore maiore quàm hactenus; diserte aliquando pronuncians finem resolutionis suæ instare. Vbi verò morbus eum è pulpito deiecit in lectulum post duas ferè quotidianarum concionum hebdomadas, exultabat; & medicis id mirantibus, de celo ut Angelus loquebatur; cum sibi persuasisset morbum illum sibi esse supremum. Vnde si quidpiam de spe vitæ prorogandæ audiret, rogabat ne suam lætitiâ tam tristi omine perturbarent: neque quicquam se à medico audire posse molestius quàm si eum libere pronunciarer à morbo, hoc enim sibi non minus triste fore dicebat, quàm tristis esset nauclero iam iam portum tenenti ventus illum in altum mare ac procellas retrudens. Filijs suis, amicisquæ nobilibus circa lectulum, cum iam propè à morte abesset, flectentibus, & aliquod æternæ vitæ documentum perentibus, non prius annuit quàm ut annueret, iuberetur à Præposito Prouinciali, qui aderat. Tum dixit; loqui se in aditu æternitatis, ubi procul absint causæ fingendi. Nihil sibi in decretorio illo die esse iucundius quàm quod religiosus in Societate IESV moreretur, ingressurum se
illam

Mortifico

Belga
uerpiz
Mar.
erat.
Soc.:

Fidel.

Conf.

illam adhuc si necdum fuisset ingreſſus: dolere verò ſe quòd eam non citius fuisset amplexus. Agerent ipſi quoque, ac ibi & ita viuerent vbi & prout mori vellent ſecurius. Cordi haberent animæ ſuæ ſalutem quilibet, ac dilectam ſibi Societatem. Omitto lachrymas, & reliqua quæ illo tempore fieri amant.

Cæterum ad extremum vſque ſpiritum totus erat in humilitate, ac pretioſiſſimis occupationibus, virtutum ſelectarum. Interrogauit P. Prouincialem, an petendum putaret vt ſub extremum illud tempus probè caſus verberibus, humi collocaretur, cilicio ac cinere coopertus. Sanctos id olim flagitaſſe. At malle ſe idipſum obedientiæ nutui ſubmittere: nolle

enim ſe facere quandam velut pompam humilitatis ſuæ. Mereri tamen ſupplicium illo maius. Quare id concedendum aut negandum in eius arbitrio relinquebat, obediens vſque ad mortem. Tenerrimas Deo gratias agebat quòd ad Societatem vocatus, admiſſus, ac in ea ſeruatus fuisset vſque ad mortem. Antequàm extremo viatico muniretur, quatuor Profeſſorum vota ritè nuncupauit, decimo Societatis initæ anno expleto. Mortuum, frequentiffima nobilitas, atque confluens conferta vis populi honorauit: at cadauer in loculo ligneo, præter communem morem, conditum eſt. Hæc, ac his plura de illo dabit eius vita quæ in lucem edenda prope diem expectatur.

XXI. DIE MARTII.

P. GERARDVS FLORENTII.

Belga Antuerpiz. 21. Mar. 1616. *Stat. 10. Soc. 10.*

IN Hollandia per octo annos expeditiones ſacras obiuit impigritate non minore quàm gnaritate viarum per quas hæreticos ad orthodoxam fidei lucem adducebat. Morbo apud Prætozem Pagi cuiuſpiam ſimulato, ab eo perbenignè acceptus, licèt ignotus, ad eò ſe inſinuauit, vt ad religionem Catholicam, illum, & paulò poſt magnam vel etiam potiffimam Pagi partem adduxerit, familiaris conſuetudinis facilitate potiùs quàm felicitàte pro concione dicendi. Quicquid in ſe tenuiffimæ cuiuſcunq; noxæ aut labis aduerteret, adnotabat, & ſi copia dabatur, confitebatur quotidie, idq; ſemper è chara. Antuerpiam reuocatus, promptus paruit, paratus ad quauis Prouinciam, ſeu munus è nutu

obedientiæ obeundum. Vnde aſylum erat omnium, & ſupplementum, quia & poterat & volebat. Egro cuidam induſtriam nauabat ſanus: & diſertè, illi prædixit; ſe illo citius è vita diſceſſurum: id quod ipſa euentus veritas affirmauit. Triduo ante mortem, iam tunc æger, dixit ſe intra triduum obiturum.

IOSEPH CLADERA COADIUT.

CVM magno ineundæ Societatis deſiderio potiùs, quàm id quod optabat aſſequendi ſpe, teneretur, eò quòd ſe tanquam indignum, nec idoneum, minimè cooprandum putaret, celebris quædam à virtutis eximie fama fœmina diuinitùs introſpiciens quid optaret, vel quid metueret. *Vade, ait, Ioseph, Societatem Ieſu Pete: nec time,*

Hispanus Maioricæ. 21. Mar. 1621. *Æt. 67.*

X *impe-*

Fides.

Conf. quotid.

impetrabis. Paruit: impetrauit. Manè vnâ alterâve horâ ante alios surgebat è lectulo, & illud tempus se fla-

gellando, diuina lectirando & orando ducebat.

Manè.
Mortific.
Oratio.

XXII. DIE MARTII.

P. FRANCISCVS
RODRIGVEZ.

PETRVS COLET.
COADIVT.

Hispanus
Toleti. 12.
Mar. 1627.
ætat. 79.
Soc. 26.
Mortif.
B.P.

Oratio.

Pauper.

Marbus.

P Claudio Aquaiua per 20. annos fuit à secretis. Bis quothebdomadis (& in vigilijs Beatissimæ Virginis pane tantum frigidaque contentus) ieiunabat vt orandi studio aliquid adderet, manè vnâ, vel alterâ, hora surgebat ante alios, & orabat, semper in ara maxima primo sacrificio operatus. In odæo multas horas ducebat orans, coram SS. Sacramento. Singularis illi lepor inerat sermonem familiarem ferendi de diuinis rebus. Præerat domui professorum Toleti tanto, ad cæteram virtutem paupertatis exemplo, vt nullius coadiutorum vestis veste illius fuerit deterior. Morbo supremo ineunte, de parata iam ad id charta, totius vitæ peccata recognouit, & expiauit, quotidie SS. Synaxi refectus, ad extremum vsque diem, quo illam pro viatico immortalitatis accepit. Torum ægritudinis tempus, in altarum omnium oblivione, præteritis cum Christo, & Beatissima Virgine (quorum imagines præ oculis habebat semper) colloquijs institutis expendit. Cadaver religiosi ordinum plurium humeris tumulo illatum.

Fuit socius P. Emandi Augerij magno semper sinceræ, ac religiosæ simplicitatis exemplo. De hoc ita scripsi in pretiosis occupationibus mortientium in Societate. Petrus Colet coadiutor morti proximus candidè dixit: vnum adhuc sibi quiddam in animo esse reliquum, quod Confessorio non aperire timeret. Se nimirum ante annos aliquos, sextâ quadam feriâ Christi Crucifixi præsentis aspectu fruitum, dignatione optimi IESV pendens è Cruce, sibi que blandè dicens, fore vt post certos annos æternâ immortalium beatitudine frueretur, Videbatur Petro tempus necdum elapsum, atque aded timebat (semper tamen diuino nutui ad omne quod vellet animo promptus) vt ne omne id, quod adhuc supererat, temporis sibi seruaretur in purgatorio exigendum, ad eluendas noxarum pœnas. In genuâ simplicitate, quamuis non sine vetustatis exemplo, Rectorem obsecrauit, vt iuberetur mori; desiderare se Christi exemplo ex obedientia mori. Iubere licet detraxerit P. Rector, ingenio tamen extemporalis, ac planè in arena sumpto consilio, Petrum solatus, ostendit quomodo ex obedientia mori pesser; si nempe moreretur animo exaggerato, planè ac sanctè obediendi decreto illi optimi Dei, quo statutum est omnibus hominibus

semel

Gallus 20.
Mar. 1628.
ætat. 69.
Soc. 47.

Crucif.

Italus
galach
Mar. 6
ætat. 69
Soc. 43

Crucif.

Fide.

semel mori. Acquieuit, & obediens mortuus est.

P. ANTONIVS
RUBINVS.

ANimarum ac martyrij desiderio flagrans, agebar quicquid poterat, vt animas lucraretur. Loquebatur; & scribebat insigni expressione suauissimæ teneritatis. Ego, scribit, pro Christo mori non mereor; sed ipse dignus est pro quo omnes moriamur. Si me videre, atque alloqui vultis, oculos in Crucifixum Christum defigite: ibi me inuenietis ad pedes cum Magdalena abiectum, & peccata mea grandia deplorantem. Illis sacris pedibus me totum contradidi: in illis dormio, & viuo, illos completor; & dico: Da mihi, Domine IESV, vt sequar tua vestigia. 21. Augusti cum socijs appulit Nangasachum anno 1642. Captus vnâ cum illis, cum omnes interrogarentur; an velint omnes nuncium Christo remittere, & à Rege honorari? Respondit Rubinus interpreti, suo nomine ac suorum, nec se, nec socios, vlllo pacto vnquam id seculus in animum admissuros: abisteret cum hisce vocibus, atque faceretur se, ac socios ad Christum prædicandum aduenisse, quicquid minaretur Iaponiæ Imperator. Ergo in carcerem conditi omnes. post multa quæ istic perpeffi sunt, per rotos septem menses destinatis diebus ingeste in os maximâ copiâ, & mox acerbissimâ cum violentiâ è corpore expressæ aquæ tormento sæpius excruciat, tandem 17. Martij anni 1643. palàm circumuecti sunt cum adscriptâ causâ supplicij: quod Christi fidem prædicatum venissent contra edictum Imperatoris. In scrobem capite demisso, sublatis in altum, al-

ligatisque pedibus pependere suspensi: & hoc die primus P. Rubinus desijt viuere, socijs in dies proximos eandem fortissimæ mortis gloriam profecutis. Corpora illorum concisa, & combusta sunt, cineribus in aquas dispersis, ad obliuionem. Inter sacrificandum religiosè tener Antonius illiquefactis è cælo voluptatibus perfluebat, & sacrum calici substratum lineolum lachrymis aded affluenter perfundebar, vt postea cadentes pijs lachrymas strophiole excipere iuberetur. Cœnæ loco ibat ad SS. Eucharistiæ Sacramentum; & ibi cœnæ tempus omne orando ducebat. Vix intra biduum semel (idque præparè) vescebarur. Vini autem potionem ne senex quidem admisit.

P. PETRVS
ROMERVS.

IN Paraquaria pulcherrimos labores in maximo egregiæ operæ pretio exantlauit. Missus ad Itarines Indos, ibi ab irraentibus Indis alijs, macanâ, seu clauâ ligneâ, in humero validè percussus, Iesum clamans, in capite demum ictus concidit. Inde illi euulsa præcordia; & præciso iugulo lingua extracta.

MATTHÆVS FER-
NANDEZ.

Petri socius, & interpres, vnâ cum illo ibi contrucidatus.

X 2. P.FRAN-

Italus Nangasachi 22. Mar. 643. ætat. 65. Soc. 43.

Crucif.

Fides.

Sacrum.

Euchar.

Mortif.

Hispanus apud Itarines Indos. 22. Mar. 1643. æt. 60.

Fides.

Ibid.

P. FRANCISCVS
PEREZ.Hispanus
Antuerpiæ.
22. Mar.
1655.*Misericord.*

Hic ipso Christi nascentis die natus Cordubæ, ipso Christi morientis die obiit extremum diem Antuerpiæ. Ante initam Societatem, vxoris & familiae persancta illi cura, erga egenos verò charitas tam nobilis, vt creditus sit Christum ipsum sub mendici persona excepisse. Ignorans enim pauper mensæ ab illo adhibitus, & veste, pecuniaque donatus, repente subductus ex oculis fuit, cui quantumvis euadere cupientis, non patebat egressus, duplici arcâ ædibus obseratis obiectâ, quarum clauces penes Franciscum solum tunc erant. Cilicij, flagris in se immitis, filiorum vno defuncto, duos

Societati dedit, eosque Sacerdotio primum initiatus, secutus est, nec semel iucundè conspectus solenni ritu sacris operari, duobus filijs hinc, atque inde stipatus, altero Subdiaconi, diaconi altero munus obeunte: quibus primum diuinum sacrificium Christo offerentibus ipse, pro more adstiterat. Vberes illi sacrificanti manabant lachrymæ, è sensu tenero quo Crucifixum Christum pectore toto complectebatur. Inde illi arctissima feriâ 6. hebdomadæ sanctioris inedia, non nisi panis modicè igne tosti, & aquâ macerati segmento vix tolerata. Inde illi patientia ita experrecta, vt quidquid ferendum occurreret ad Crucifixi pedes deponeret, consilij, & auxiliij capiendi gratiâ, sub exemplo tam magno.

Mortif.

Superior

Patient

Castit.

XXIII. DIE MARTII.

VASCVS FERRAS
SCHOLAST.Lusitanus
Porti 23.
Mar. 1547.
circiter.*Oratio.**B.V.*

Enobilis, ac locupletis Canonico Societati se addixit, suorum lachrymis superatis. Horæ multæ illi breues visæ oranti, & aliquando sui vix consilio, adeoque ardenti, ac fatiscenti, vt in lectum debuerit deportari. Noctis etiam partem magnam orando ducebat. Ager Patriam ad auram missus, præ domo paterna Nosocomium elegit; sed iussus est obsequi desiderio Patris, ac Matris. Putatur à Beatissima Virgine, & Ss. Ioanne, ac Augustino in morbo visitatus. Cum se tanquam mox moriturum complorari à suis videret, vetuit, edixitque, discessit se non nisi 23. Martij è vita

discessurum id quod verè ab eo fuisse prædictum euentus ipse ostendit.

*Mortif.*P. IOANNES
PAVLVS ALVAREZ.Hispanus
Placentiæ
23. Mart.
1564.

Mirabilis, & sancta fuit in illo pro concione dicendi gratia, & efficacitas. Iam ad spectaculum taurorum summi ac infimi, confluerant, cum ille pro tēpli foribus voce sublata ea dixit quæ mortales ad exagitandorum taurorum ludum toto desiderio hiantes, omisso illo, ad templum ad concionem audiendam permeare. Euangelio super ægros recitato febres aliosque quosdam morbos à multis, vt ferunt, expellebat; imò & dæmonem è quadâ foemina eiecit eodem remedio, &

*Concionati*Anglus
Vatens
Mar. 16
21. 7.

Fides.

ANDREAS MEXIA
COADIUT.

Hunc à sanctâ silentij per quam ac-
curatè constanterque seruati disci-
plinâ, & obedientiâ eximie lauda-
tum religiosè ab illo his virtutibus
cultâ Dei Mater, in splendido Ange-
lorum ac calitum choro non semel
inuisit vt aiunt, recreauit aspectu, ef-
fecitque vt qui hactenus ad omnem
obedientiâ, silentij, reliquamque vir-
tutem erat insignire intentus, deinde
tantis inuitamentis adiutus, longè im-
pensius ad omnem domesticæ virtutis
laudem contenderit.

Hispanus
Carabaor.
27. Mar.
1677.

B. 77.

P. CHRISTOPHORVS
MENEZ.

Magna illi æstimatio diuinarum
Mierum, eoque mirabatur, quòd
audito DEI nomine non abriperemur
in extrasim. Quare omnibus auctor
erat, vt nihil creaturæ vilius causâ
sed vnicè propter Deum agerent om-
nia, & singula quæ agunt. Inter sex
postremorum annorum Paralytim, &
omnes quantosvis dolores aiebat;
Nonne horum quæ patior auctor est
Deus? Hoc vnum satis est & abundè,
vt patiar lubens. Apud quendam per
iter diuorterat; & eadem nocte illius
neptis profugerat: hic illam apud Pa-
trem esse malè suspicatus portam illius
demolitus, illum de genibus diuino
officio recitando intentum inuenit,
pacatèque dicentem; existimare se
illam istic non esse. Nec erat, vt com-
pertum est. Manè vnâ ante alios horâ
surgens, Beatissimæ Virginis rosarium
ter recitabat, semel ad perpetuam
cum Dei voluntate confessionem ob-
tinendam: deinde pro amicis, & ini-
micis

Hispanus
Malagæ. 23.
Mar. 1623.
ætat. 44.
Soc. 81

B. 77.

X. 3. micis

præmissio penitentiæ Sacramento. Vbi
præerat, Merhymnæ; atque Placen-
centiæ, tantâ disciplinæ accuratiore
sanctimoniâ rem omnem disponebat,
vt illud videretur Collegium Angelo-
rum. Hila: è gestire videbatur cum
suos vel aspiceret, adeoque se ab illo
amari omnes intelligebant, vt nullus
non ad summam domestici ordinis
perfectionem enixè contenderet. Inter
exhortandum non deerant suaves la-
chrymæ, cum aliàs, tum verò potissi-
mum cum æger è lecto id faceret:
quo tempore vtrimque effusè plora-
tum est, & exhortatio sic abruptâ.
Dolores acutissimos patiebatur, Me-
dicis id stupentibus; at illo dicente, se
intus dulcius à Deo vngi. Nec opta-
bat vitam productiorem, nisi vt pro-
ductius pateretur amore Christi tanta
perpessi. Virginitas illi semper stetit
illelâ. Cuidam sui in cælo memoriam
flagitanti post breue silentium, promi-
sit: & ille post eius mortem se ad om-
nis castimonie studium perpelli sen-
sit, paruitque diuino impulsui, ad
vitæ vsque finem in se ipsum per san-
ctè seuerus.

P. THOMAS
STEPHENSONUS.

IN Londinensem turrim coniectus,
Ihumi per ipsos 27. dies iacuit; com-
pedibus vinctus, per dies 39. inde in
exilium eiectus Brunç Societatem im-
petrauit: & demum in Anglia per an-
nos facillè viginti labore fructuoso
suos ciues excoluit: vir & ingenio &
memoriâ validus; at virtute tantus,
vt communem virtutis modum super-
gressum tradant, qui de illo scripsere.

Superior.

Patientia.

Castit.

Anglus
V. V. V. 23.
Mar. 1624.
ætat. 72.

Fides.

Mortif.

mieis, denique pro defunctis. Triplicatum illi flagellum erat, quo in se quotidie sauebat. Ter in hebdomada ieiunabat. Feriam quintam per uigilatione perpetua honorabat, durus in carnem, licet nunquam suae puritati infestam. Mœstum aliquando, & aliquid à Deo solatij optantem, submissa harmonia Angelicâ recreauit indulgens Deus; omnes eximia reuerentiâ honorabat.

Conflatto
è celo.

P. ALBERTVS
MESCINSKI.

Polonus
Nangasachi
23. Mart.
1641.
ætat 44.
Soc. 22.

Romæ in tyrocinio de Beatissima Virgine sæpè, ac mirâ rerum affluentiâ sermonem ferens, nouas illam angustius colendi artes afferebat in medium. Cubiculum ingressus, vel

egressurus, facie ad S. Mariæ Maioris (quod probè abest) templum conuersâ, eam venerabatur; Nouitijs exemplum imitatis, ut ferè id fieri amat. Cum luculentâ hereditate Societatem in Polonia iuuisset; *tam*, inquit, *nihil habeo, nisi sanguinem quem dem Deo meo.* Et dedit, quando, post insigne studium in animarum utilitates collocatum, cum P. Rubino (de quo heri dixi) tormenta plura per 7. menses Nangasachi perpeffus; inuerso in fossam capite pependit, hodie demum extinctus. Ex Lusitania in Poloniam, iussu Præpositi Generalis, mirum quam opportunè redierit, ut se tribunali sifteret agnoscendum; litemque Societati intentatam dirimeret. Inde maximis itineribus in Lusitaniam, adcoque in Iaponiam, ad decus illud mortis tam longæ, tam inclytæ prope-
rauit.

B.P.

B.P.

Hibern
24. Mar
1650.
Charita

XXIV. DIE MARTII.

P. AVGVSTINVS P. IOANNES
SANCIVS. SALLER.

24. Mar.
F. à panus in
Peru. 60.
ætat. 61.

Peruani gregis fidus pastor ante initam Societatem, in qua supra 80. ætatis annum peruixit. Arequipense Collegium, illum à SS. Eucharistiæ cultu, & animarum ac paupertatis studio valdè commendat, & addit; cum octogenario maior decesserit, ad eum vsque annum qui morti proximus fuit, quotidianâ se verberatione afficiebat; nec ad supremam vitæ diem remisisset flagellum, nisi vocem obedientiæ audisset, iubentis remitti. Laceras vestes ipse sibi consuebat, & catæcos. Ita illi.

Mortif.

Magnæ memoriæ, ac eruditæ lectionis concionator; peculiari quadam animi propensione præditus erat, ut omne illud tempus quo colloqui domi licet, per sanctè de diuinis disserendo transigeret. Conciones ferè flexis genibus scribebat, quasi esset amanuensis Dei, & ea scriberet, quæ Deus populo nunciaret. Prædixit quædam ex vero; vnde opinio fuit illum præditum Spiritu prophetiæ. De excelso religiosæ vocationis beneficio aliquando familiariter, flagranterque cum sociorum nonnullis colloctus, disertè dixit, sibi quendam de Societate, qui iam de vita migrarat, coram conspectum dixisse; *nisi in Societate esses, peritiss.*

Germanus
Monachij
24. Mar.
1610.
ætat. 66.

Vocati

25. Mar
Belga R
mæ. 16

Obed.

periturus erat. Huc pertinet illud quod de illo perhibetur, quod in templo veteris capellæ Ratisbonæ Beatissima Virgo Mater, illi æternæ ad beatam felicitatem prædestinationis felix nuncia fuerit. Et verò ita de illo pia eius modestia, insignis animi demissio, serium æternorum studium promittebant.

P. PATRITIVS
L. E. A.

Hibernus.
24. Mar.
1650.
Charitas.

Hic primus Kilkeniæ tyro Societatem in ipso festi B. V. ab Angelo salutariæ velut limine adiit, eundemque postea supremum habuit moriens in heroico opere charitatis apud luc contactos; ubi quanta egerit, laus dicitur inter Heroes & victimas charitatis ad annum 1650. Idoneus erat illi muneri, quia Medicus non imperitus.

Mortuus, omnium desiderijs laudabatur. Rapi se persentiscebant omnes ab amabili quodam odore suavissimæ virtutis è Patricij fronte, aspectu, ac totâ compositione fragrantis. Affluabant, cum circumiret, ad eius simbriam venerabundè certatim, quicquid ille illos aspelleret. Negabant enim à sancto, ut illi loquebantur, noxij aliquid trahi posse. Modestia illius tanta fuit, ut ex hac vnica tellera in exercitu Catholico agnitus fuerit quod esset de Societate IESU, licet alienâ in veste. Aliquando cum, nauiculâ veheretur, plumbeus ab hæreticis mortem illi inferre conatis imber è litore in illum è felgris emissus est; quem tamen ille natatu euasit. In tyrocinio vberissimo lachrymarum dono tenerimus, cum terram saxi verteret, id flexis humi genibus faciebat, ac terram suis affluentissimè pijs lachrymis aspergebat.

Modestia.

Fides.

Humilitas.

XXV. DIE MARTII.

MAGISER ÆGIDIUS
MONTANVS.

ermani
onachij.
p. Mar.
1650.
tat. 661

25. Mar.
Belga RO-
maz. 1651.

Hic, ut in pretiosis occupationibus morientium in Societate de illo narrari; de aliquo suo, quod confessione iam olim eluerat, peccato (putant fuisse quandam inobedientiam, siue quod obedientia non consultâ ex vno domicilio in aliud se contulerit) vehementer sollicitus, morti vicinus hæc vidit, ut post eius mortem P. Emmanuel Sâ in publica adhortatione domi narravit. Nocte interpestâ dum vigilat Ægidius, videtque cubiculum in quo iacebat, torum magno iucundoque completum lumine; visus ipse sibi est cubiculi recto

parefacto, ita ut cœlum pateret, sustolli in altum quasi plumbeâ circumdatus veste, quæ tanquam colliquefcente sensim, & collabente plumbo, quo Ægidius altius, atollebatur, hoc fiebat leuior. Cumque euectus tandem vsque ad solium augustissimum Dei esset, nec auderet oculos ad eius conspectum erigere, conscientia illius peccati, iussum à Deo bono animo esse; seque intueri: iam condonatam noxam, cuius puderet. Cum igitur animo ex ijs verbis sumpto, fixisset in Deum oculos, coque spectaculo fructus aliquamdiu esset, cognouisse die Annunciationis DEIPARÆ horâ diei supremâ sibi moriendum; & annuo circiter spatio duos insignes Collegij homines ereptum iri. Ita ibi rei veritatem, & ipsius Ægidij eo die, & PP. Hie-

Umilia.

B. V.
Annueiæ.

Obid.

PP. Hieronymi Bassi, ac Leonis Lili
consecuta mors affirmauere.

ANTONIUS CANSA- DVS COAD.

Hispanus
G. Indix. 23.
Mar. 1606.

Aqua bened.

Promissio
stare.

Cera bene-
dicta

Perquisitè attendebat ad singula le-
gum coadiutoribus propriarum,
vir omnis erga Patres reuerentiæ, ac
exquisitæ in officio piè atque diligen-
ter obeundo accurationis. Aquâ lu-
strali tum se frequentissimè asperge-
bat: tum illamque ac coram à Ponti-
fice benedictam secum portabat, ac
alijs distribuēbat. Sancti nomine cele-
brabatur etiam à secularibus; quo-
rum vnusquispiam Antonio iam de-
functo suis socijs qui de illius virtuti-
bus loquebantur; Abijt, inquit benedi-
ctus ille frater ad cælum? Ecquo-
modo id factum antequam suis pro-
missis mihi factis stare? Mihi enim
vnum agnum Dei, seu benedictam
ceram, promisit: nec dedit. Dixerat:
& ecce tibi in muro humili, in quo
fortè tunc cū socijs vnà sedebat, & ipse
alijs omnes vident chartaceum inuolu-
crum, & in illo benedictam (de qua
sermo erat) agni Dei ceram, ouali for-
mâ nitidam, elegantem. Id verò An-
tonij donum interpretati sunt omnes
quò ille fidem suam liberarit. Quod
ramen diuinitus, an casu euenerit,
penes te arbitrium esto, Lector.

BARTHOLOMÆVS VALDITARVS NOVIT.

Italus Mel-
sanæ. 25.
Mar. 1619.

Tanta de illo inter adolescentes
cū puer studeret erat virtutis
existimatio, vt passim *solis* nomine vo-
cicaretur. Cerrè illo veniente fortè ad
coronam alloquentium aliorum, sup-
pari S. Bernardini exemplo, succlama-
bant socij; *Bartholomæus venit!* seque ad

modestiam componebant. Nec de-
fuere qui aliquando, quasi magnam
quid allaturi, dicerent; se cum Beato
(vt ipsi aiebāt) Valditaro collocutos.
Laminam asperam innocentissimo
pectori admonebat, gestabatque, ac
pectus pulsabat, vt illam carni affige-
ret, ad doloris sensum acrius inci-
tandum. In tyrocinio suauissimæ ad-
mirationi fuit innocens illius, accura-
ta, & omnium capax virtus. Non nisi
per quinque menses nobiscum versa-
to, vena rupta in pectore illum extre-
mis breui admouit, & intra duos
menses extinxit. In morbo iucundæ
plenus tolerantia, de Beatissima Vir-
ginè loquentes audire volebat: mo-
nebatque, si aliò fortè flexissent. Li-
bello quoque quem de varijs erga
Beatam Virginem officijs ipse sibi scri-
pserat euoluendo, ac amplexibus col-
loquissque colendæ illius imagini to-
tus intentus: id quod illi aliquando
erat somni loco, quem capere per
morbum totâ aliquando nocte non
poterat. Disertè dixit; se ad B. V. ab
Angelo salutatæ festum excessurum è
vita; & migravit.

Martij.

B. F.

P. ANTONIUS CAPETIUS.

Italus.

P. DIDACVS DE MORALES.

Hispanus.

P. FRANCISCVS MARQUEZ.

Quæ 22. Martij de P. Rubini cor-
mentis dixi, eorum socij gloriosi
fuere hi quoque. Iam nonus labeba-
tur dies ex quo in scrobem capite pro-
pendebant hi tres, Patribus Rubino
atque Mescinkio adhuc superstites:
cūque in Christi confessione portò per-

Italus Nax
galachij
Mar. 1614

perstarent, hodie demum capite truncati sunt. Aiunt Rubinum, Mescinskium, atque hos tres, Iaponicum a qua tormentum facile centies & quinquies perpeffos.

Pia collat.

P. Antonij Capetij virtus familiae decora nobilitavit. Neapoli, anni vnus interuallo duodeuiginti ex illius disciplina fuit mundi lætitiis execrati religiosa castra secuti sunt. Causam rogati; vel ipse, aiebant, magistri nostri aspectus, ingens nobis calcar est, vt à mūdo ad Deum transuolemus. P. Marcellus Mastrillus illo de scribens, illum Angelum, ac thesaurum vocat: laudat illum ab incredibili in suum corpus hostiliter afflictum odio; aitque fore sigillum atque honestamentum gloriarum nobilitatis demesticae. Denique, inquit, Spiritus Domini est cum illo.

Exemplum.

P. Didacus de Morales ob assiduam in corpus sœuitiam fuit sacro quodam pallore spectabilis; ac in docendo, regendo, & Christum prædicando planè singularis. Indiam petiturus, parentes, vicinos licèt, ne inuisit quidem; nec vllas postea epistolas ad illos dedit; vt amorem carnis, & sanguinis totum vnice Christo transcriberet.

P. Franciscus Marquez Nangafachi natus patre Lusitano, matre autem à Iaponico Regum Bungj sanguine suas origines repetente. Cum ad Societatem aspiraret, eius deliberationis ducem elegit Beatissimam Virginem quæ Dux dicitur, & Macao abest passibus mille quingentis. Ad illam ea de causa exibat per nouem dies continuos peregrinabundus & supplex, vt eius ductu bonus Iesv miles esse posset. Extremo nouendialis illius peregrinationis die, cum fieri haud posse crederetur, vt, ob dirè ac variè sœuientem cæli asperitiam tempestatem, pietati suæ facere satis posset, dissimulanter iniectâ sibi mendici veste perforatus ad suam Ducem abiit, seque illi nono iam die præsentem ac incundæ Societatis Iesu cupidum stitit, breuè ad illam adlectus. Mira illi affluentia lachrymarum, cum legeret Martyrum tormenta, vel diuinum Sacrificium celebraret. Agone nobili per nouem dies (velut nouendiali vitæ Deo consecratæ sacrificio) perfunctus est pendens in scrobem è pedibus; & certamen demum gladio consummauit.

B.J.

Nouendialis.
B.V.

XXVI. DIE MARTII.

P. FERDINANDVS
PATERNO.P. STEPHANVS
PAEZ.28. Mar.
Italus Ca-
tanæ, 1604.
Soc. 64.

Hic B. Aloysio Gonzagæ à confessionibus fuit in Hispania eo tempore, cum ille à Beatissima Virgine Societatis ineundæ consilium accepit, & id confessario suo aperire & iustus. Ad agram inuitatus, cum illa sœminis alijs cincta scelus ab illo peteret, se gloriosâ fugâ eripuit.

Castita.

Hinc ab artibus religiofæ rectionis laudant annuæ adduntque quoddam cum ei mortuo parentaretur, sœmina excellæ virtutis opinione celebris supra ipsam aram ei à B. P. Ignatio processum obuiam, & summa exceptum gratulatione postea narrarit, illudque visum à se præsentem, spectanteque liquidò obseruatum asseruerit.

Hispanus
Lima. 26.
Mar. 1613.
Soc. 45.

S.P. Ignat.

Y BAL.

BALTHASAR MAYR
COADIUT.

Germanus
Brunz 16.
Mar. 1627.
stat. 6.
B. F.

Quotiescunque Beatissimæ Virgini imaginem præteribat, illam suavissimè reuereri non omittebat, & si à nullo se audiri putaret, etiam *Matri* nomine saluabat clarâ voce. Lubens ad Conciónatorum pedes sede-

bat cum Magdalena, vt illos de diuinis differentes audiret: Optabat in Colloquio domestico non nisi de rebus æternis texti sermonem. Obedientiam toto studio sequebatur, dicebatq; sæpius etiam in ea quam in morbo summo patiebat mentis aberratione obedientiam esse Societatis virtutem. Corpus eius in Crypta Brunensi aiunt mansisse incorruptum.

Obedientia

XXVII. DIE MARTII.

P. SALVATOR
PISQVEDDA.

Sardus Sa-
fari. 17.
Mar. 1624.
Soc. 51.

Mira fuit huius etiam infantia, Marre de illo nescio vnde edoctâ fore vt ad excelsum virtutis fastigium assurgat. Illibata illi Virginitas, imò & conscientia nullius vquam lethalis noxæ labe aspersa; & erga SSS. Trinitatem pietas omninò singularis, cum semper tum verdè vel maximè posteaquam illius radios, & quandam effigiem vidit in Corona cœlestium Angelorum. Christum quoque non semel ceu Regem spectasse perhibetur in augustissimo Eucharistiæ Sacramento. Cibum cinere, acamaris varijs permiscebat. Sextâ quavis feriâ. Per quotidianâ sui verberationem, in se quinque millibus ictuum sæuiebat, intra vnus anni circulum distributis, vt eum numerum verberum impletet, quem Christus ad Columnam dicitur sustinuisse. Moriens obedientiæ iussu coactus dixit, se nunquam vllius à se violatæ legis nostræ meminisse. Sed eius vita dabit multa de illo, & mira.

SSS. Trinit.

Euch.

Morisf.

P. BERTRANDVS
PARRA.

In cathedra religiosè dicebat efficitate insigni; domi religiosè tacebat, omnium legum, sed silentij potissimum, accuratione laudatus. Colici dolores illum intra biduum exire, in quibus ille, nihil aliud dicebat, nisi, *Domine patientiam; Domine, misericordiam.* Sub sanctissimum viaticum, solum Apostolorum pronuntiari iussit, cum ipse per dolores non posset: mox vota renouauit. Cor apud perentes id moniales eius loci in quo Ecclesiasten per quadragesimam agebat, sepultum. De quo hoc affirmant moniales (ipsa Ruthenenis Collegij verba recito) se quotidie sacrum illud pignus venerari solitas ex condicto nec vnquam sine cœlesti quodam animorum motu, & incensa in Deum voluntate. Fœmina ægræ cum in spem venisset fore vt contactu lintei quo patris cor inuolutum fuerat, valetudini restitueretur, acceptâ eius particulâ breuè dicitur conualuisse.

Gallus in
Missione
Coll Ruthenensis, 17.
Mar. 1639.

Patientia

Cop.

P. AN-

P. ANTONIVS
BLANDI.

Italus Pa-
normi. 27.
Mar. 1649.

Modestia;

Angelus
custos.

Natus est eo tempore, cum SS. Sacramentum die corporis Christi penes illius domum solenni pompa deportaretur. Societati nomen dedit permotus conspectu Nouitij cuiuspiam valde religiosè compositi modestiâ Per iter eques flumen ingressus; abripietur aquarum vi, cum ecce tibi (custos Angelus vt quidem interpretamur) candido cultu amictus adolescens repente adfuit, & equum fræno arrepto eduxit, ac euauit ex oculis Patris illum quærentis, vt illi grati animi signum aliquod exhiberet. Vbi admiratio, & suauissima sui Angeli tutelaris memoria subijte mentem Antonij periculo præsentissimo exempti. Plus in virtute quàm in studijs processerat, in rectionis dono planè singularis, potissimum in nouitijs gubernandis. De Granata suo quodam Nouitio, sano, & in hortò tunc laborante dixit repente: Granatam accersit ad se Deus; Granata moritur. Ex vero id fuisse prædictum patuit ex morbo, & morte breui secutis.

P. IOANNES
WARLICHIVS.

Germanus;
Glacij. 27.
Mar. 1653.
ætat. 68.
Soc. 45.

Cordis, ac morum candida simplicitate, in Deum fiducia, & econo-

miâ Glacij per annos 25. religiosè, peritè; accuratè administrata, magnis itineribus quæ pedes mensus est, diuinae Matris cultu laudatus. Huius honori certas in Immaculatæ conceptionis laudem concepras, & ab Alphonso Rodriquez celebres præces, quotidiano addito rosario, recitabat. Est istic in summa templi nostri arâ statua, Beatissimæ Virginis, ducentorum annorum cultu illustris, quam Errico Pragensium Archiepiscopo locutam fama est. De hac morti proximus Confessatio suo dixit; illam sibi disertè locutam annuisse petenti, vt ibi feliciter moreretur vbi tanto tempore laborarat.

NICOLAUS BOVILLE
COADIUT.

Sedulus in officijs, & religioso assèdi ac loquendi tenore gratus omnibus, de diuinis libenter & scitè se- rebat sermonem. Singulari erga P. Fraciscum Borgiam pietate ferebatur, eiusque festum ieiunio celebrabat, voti iam tunc reus, quando illum à dysenteria ed adductum, vt medici nihil iam consilij superesse dicerent, nuncupato ieiunandi voto Beatus Borgia perfanauit.

Belga Bræ-
xellis. 27.
Mar. 1658.
ætat. 58.
Soc. 45.
B. Borgia.

XXVIII. DIE MARTII.

P. I V L I V S
CVSSOLA.

Hispanus
Maiores.
28. Mar. 1683
Soc.

Mortific.

STUDIOSÈ in id erat semper inten-
sus quâ se arte industriaque crucia-
ret. Inter vescendum si quid palato
illius arrideret, hoc ipsum illi stimulo
erat, vt eam eius ferculi partem quæ
maximè sapiebat relinqueret. Vespere
plerumque nihil omninò libabat. Vt
verò se acriùs peruinceret, plures dies
absque vlllo potu duxit, nullâ vel guttâ
gustatâ ad sitis leuamentum. Amabat
paupertatem intimè, atque constantiâ
planè mirabili. Nunquam quicquam
nouorum calceorum, aut vestium ad-
mittebat; aiebatque, si sepulchro in-
ferri deberem, hæc mihi detrahe-
rem: cogitabo ergò me esse iam mor-
tuum.

P. ALEXANDER
HUNNEVS.

Scottus
Camberij.
28. Mar. 1606
Soc. 27.

Fides.

ILLUSTRI apud Scottos domo natus, in
Societate dictus postea est Germani
Iesuitæ expressâ effigies. Magna illi
latina & Græca eruditio in memoria
singulari, quâ librorum semel à se le-
ctorum adeoque paginarum ac ver-
suum, recordabatur. Militum animos
ita rapuerat, vt procul aduentantem
genibus nixi opperirentur. Quorquod
illi vnquam noti fuere mortales, illo-
rum nomina & cognomina memoriâ
retinebat; eorum verò quos hæresi,
vel alijs peccatis expiarat, catalogum.

à se descriptum identidem lectabat,
precesque pro illis fundebat. Intra
paucos menses fertur mille hæreticos
orthodoxis partibus adiunxisse. Ac-
curatâ supra modum reuerentiâ erat
in singulis legum apicibus eumulatè
implendis. Vnde ipso etiam mortuali
sibi die (quo mensæ ministrare solebat
è præscripto) memor legis, admonuit
ministrum, vt sui loco aliquem in tri-
clinium destinaret, ad cibum Patri-
bus ministrandum, obediens vsque
ad mortem.

P. ANDREAS ORTIZ
ORUNNIUS.

IN Peruana Prouincia præclarè
Christianam rem, per annos 39. pro-
uexit. Etiam apud quos in magno pre-
tio habebatur. Multos ægros dicitur
persanasse: post mortem quoque be-
neficus cadauere adhuc integro & fra-
grante. Puratur Crucifixum, quem
post mortem illi in manus inserue-
rant, mortuus ori suo ad osculum ad-
mouisse. Atque vt alia mira omitta-
mus, Thomas de Sosa Ordinis Præ-
dicatorum, plenus vlcibus, & morti
iam vicinus, P. Andream, cuius olim
discipulus fuerat puer, opem implo-
rans, postea testatus est, illum sibi per
quietem visum, opemque pollicitum.
Et verò stetit promissis. Etenim vbi
Sosa particulam è casula P. Andream
suis vlcibus applicuit, planè con-
ualuit.

Hispanus
In Peruana
Prou. 28.
Mar. 1617.
ætat. 66.
Soc. 45.

Crucifixus

Apparis.

XXIX. DIE MARTII.

P. PAVLVS
AZEVEDIUS.

Luſitanus
Eboræ. 29.
Mar. 1596.
ætat. 30.
Soc. 13.

Pia colloq.

Mors:

Ignatij Azebedij qui in fidei Chriſtianaæ odium cæſus eſt fratris filius fuit Paulus Ignatianaæ virtutis viua effigies. Hic Ioannem de Mello in Philoſophia per quadriennium audierat Magiſtrum diſcipulus. Iacebat is Eboræ ſepultus cum Paulus inter colloquendum de morte cum ſocijs Patribus, exortâ quaſtione quis e corona primus eſſet migraturus e vita; ſibi animam præſagire dixit fore, vt Eboræ moreretur, & in eodem cum Ioanne de Mello ſepulchro conderetur. Miſſus Eboram ad Philoſophiam explicandam, ibi breui morbo ac morte abſumptus illi quod animo præceperat ſepulchro illatus eſt.

MAG. GABRIEL
VAYLE SCHOLAST.

Hiſpanus
In Ripoll.
29. Mar. 1614
Soc. 4.

Mors.

B. V.

Inter excelsa virtutum documenta qua in Gabriele lucebant, erat multa & religioſa erga inſignem DEIPARÆ cultum propenſio teneræ voluntatis, qua illi ad virtutem incitatè quaerendam dux erat, incitamentumque perpetuum. Fructum eius pietatis luculentum cepit ſub mortem quando illum Angelorum e gloria cœleſti aduentantium choro ſtipata Virgo Angelorum Regina in oppido Ripoll Gironâ Vrgellam euntem, ibique per iter ægrum, ac non ſine clara maioris virtutis fama morientem inuiſit, animamque illam breui migraturam ad

itineræ æternitatis beatæ ineunda opportuno ſolatio adiuuit.

P. BERNARDINVS
ZANORIUS.

Genuæ noſtros per annos 40 Confeſſarius domeſticus audiuit, magnum in domeſtica diſciplinæ diligentia exemplum vſque ad ætatem decrepitam, aded vt Patrum quidam per ipſos 20. annos cum illo verſatus, nullum ex ipſius ore verbum, non ſolum incompoſitum, ſed neotiolum quidem audierit. Si de mundi rebus tractaretur, inter colloquendum, obdormiſcebat; ſi ſermo ad cœleſtia ſpectaretur, euigilabat. Cæruleæ ſeu Turchinæ virgines; quas etiam Annunciatas cœleſtes vocant, ab ipſo Genuæ inductæ, leges ab ipſo conditas acceperunt, ab Archiepiſcopo & à Pontifice poſtmodum approbatas. Cum adhuc viueret, clam ſubmiſſo pictore depictus eſt, & de eius rebus aliqua à primoribus etiam poſtulata, ob inſigne ſanctitatis nomen. Aiunt obſeruatum eſſe, illos etiam qui eo confeſſario utebantur, ſingulari, ferè præ alijs virtute fuiſſe præſtantes.

Italus Ge-
nuæ. 29.
Mar. 1600.
ætat. 90.
Soc. 70.

Pia colloq.

P. PETRVS
VIDAL.

Exremum locum, & officium Equarebat, eoque modo de ſe loquebatur, vt inſinam de ſe opinionem faceret in animis audientium. Corpus dire caſtigabat, & flagella multo ſanguine inbuebat. Gaudebatque cum

Hiſpanus
Barcinonæ.
29. Mar.
1620.
ætat. 82.
Soc. 38.
Mortif.

Y 3. etiam

etiam publicè se posset verberare, ac in triclinio aliquid vel facere vel audire, quod iuaret ad humilitatis thesauros augendos. Beatissimam Virginem desiderabat cordibus omnium altè imprimere. Seruum se illi mancipabat. Cubiculi sui portam, & parietes affixis varijs ad Beatam Virginem orationibus faciebat pietati huic suæ vectigales, & hortatores. Duabus horis ante cæteros lectulo se propiciebat, vt orare, ac operam animabus nauare posset liberaliter & expeditè.

P. A N D R E A S

L V T I V S.

Italus Firmi
19. Mar. 1621
ætat. 47.
Soc. 17.
S. P.

ET literis & virtuti sedulam semper operam dedit, singulari documento exempli Romæ, in Polonia, Firmi, vbique. Moriens videbatur sibi à præsentè Beatissima Virgine ad cælestis sponsi complexus inuitari. Mortuum Sanctum aiebat populus, eiusque pudicæ modestiæ, ac in audiendis confessionibus charitatis prædicandæ finem non inueniebat. Cadauer è templo rursus inferri debuit, adeò tota populi vis in vestes & capillos eius diripiendos incubuerat, vt arceri non posset.

P. I O A N N E S
D E V I L L A L O B O S.

TAm attentus erat ad leges instituti, vt disciplina columna diceretur, passim maioribus etiam virtutis nominibus, neque sinè reuerentia, nuncupatus. Confessarius testatus est illum primæ gratiæ candorem nullâ grauiore labe fœdasse. In apoplexia, & longa 24. annorum arthritide patientiæ fuit retinentissimus, sinè querela. Si quid quod delectaret afferretur, abstinebat, Christo illum libans. Notatum in eo est aliquando, illum ab infestis muscis, quæ istie sunt, in facie diu ad sanguinem vsque vexatum, illas nunquam aspellere voluisse. In vigilia SSS. Trinitatis noctu per iter in diuersorio cum somnum capere non posset, videbatur sibi ab aliquo queri. Rogauit, ecquis esset, & respondentis vocem audiuit: Ego sum Ioannes Sebastianus, qui vado ad cælum. Et collatis postea temporibus, patuit, eo tempore P. Ioannem Sebastianum, celebratæ probitatis virum, è vita migrasse. Tacebat libentius: & si quid loqueretur, faciebat id breuiter, & verbis inflammatis. Patuit aliquando illi multa & futura & absentia non fuisse ignota. Vini vsu omni sibi adeò interdixit, amore puritatis, vt id voto quoque firmarit.

Hispanus
In Perua
in Coll. Pa-
cis 19. Mar-
1654 ætat. 79.

Patientia

Mort.

Lingua

Mortif.

XXX. DIE MARTII.

P. VINCENTIVS
CASTAGNOLA.

IN celebri illo nauali prælio contra Turcas à Ioanne Austriaco feliciter perpetrato Vincentius vni è trimibus præfuit ; aliàs quoque non paucis imperitauit in bello. Sed illud cum Christi vexillo commutauit, Societate impetratâ. Etiam in militari licentiâ nunquam letalis peccati vilius conscientiam habuit ; quod meritò mirère. In Societate totus in sacro tribunali & assiduus, cû spe quòd aliquis fortè sit venturus qui operam suam desideret. Aiebatque se in eo mercatorum assiduitatem imitari. Hæc eius animarum sitis, atque ad illas, inuestigandas industria illi quæ complures annos antequam Societati nomen daret, de illo facta fuit, prædictioni respondit, quâ dicebatur fore vt in Societate ad egregium perfectionis gradum sit ascensurus, & animas insignitè quæsiturus. Mirifico exemplo fuit, hominem id ætatis & inter armorum strepitus nuper imperantem, iam sui compotem esse in Societate potuisse, vt se ad omnem disciplinæ domesticæ genium, & articulum accommodarit; ita vt ad omnes legum articulos attentus, nullum præteriret punctum per inconsiderantiam, vel negligentiam, vel ætatis non tam facile accommodantis se obtentu. Dicendi suauitate miram efficacitatem præferebat plenâ maiestatis facundiâ, quâ percussus ducis de Terranova Sicilia proregis filius Societatem amplexus est, in tyrocinio postea Romæ vitâ sanctus. Sæpè ingeminabat æger sa-

miliare illud suum ; inter summa optimi Dei beneficia quæ accepisset, fuisse Societatem, quod ad illam à Deo vocatus, & à Patribus fuisset admissus, quod in ea denique moreretur. Quare magnâ se omnino magnâ, suæ salutis spe teneri.

Vocatio.

P. HENRICVS
SOMMALIVS.

SP. N. Ignatio charus ob animi candorem egregium vir in omnes diei partes religiose transigendas attentus: quo ex fonte fluxit illud illi tam sanctum atque perpetuum vt ad consuetum in Societate recreationis locum nunquam nisi præparatò accederet, tria semper puncta habens in promptu; quæ oportune proponeret, ad piam socij sermoninandi materiam suggerendam. A Lumaio hæretico tyranno in fidei odium è lecto extractus, nudatus, scædè illusus, constantiâ suâ ferocem hominis proteruiam fregit. Vixit denique inter occupationes eruditas ætatis aureæ homo amabilis; ac primæ Societatis veller ex ipso Ignatij vultu atque ingenio ducta effigies.

Belga Valencenis. 60. Mar. 639.

Pia colloq.

Fides.

P. IOANNES
SANDEUS.

ORandi studio, animarum ac multa patiendi desiderio; & mundi contemptione cum primis excelluit. Ad Castra Cæsarea, vt Catholicos istic operâ omni iuuaret, missus, inde redux, ab hæreticis, fidei Catholicæ ac Societatis odio ad Rhe-

Belga ad Rhenum. 60. Mar. 1622. Mart. 40. Soc. 21. Fides.

nura

30. Mart.
Græcus
Mellanz.
1604.
Mart. 70.
Soc. 18.

Zelus anim.

Ispanus
Peruans
Coll. Pa.
s. 29. Mar.
1554. Mart. 79.

Lingua.

Mort.

Lingua.

Martij.

num tribus globis ictus cecidit, Wep-
stadij honorificè tumulatus.

P. ROCHVS
PHIRRHINGER.

Germanus
Mullisponti.
30. Mar. 1636
Ætat. 76.
Soc. 17.

Euch.

B.V.

Singulare ac perpetuum in illo vi-
guit studium adorandi in horas
singulas SS. Sacramenti. Sacrificij ali-
cuius inchoandi signo audito, ad æris
campani sonum se religiosè in genua
demittebat, vbi id poterat, & illud
sacrificium Deo enixè offerebat, fa-
ctus quoque alijs ad id hortator, quòd
illud esset tanti, pretij sacrificium quo
excelsius nullum omninò sit. Huic
addebat permagnam erga cultum
DEIPARÆ pietatem: nec vnquam cu-
bitum concedebat, nisi eius rosario
collo iniecto, velut aureo torque or-
natus.

P. GVILIELMVS
METTERNICH.

Germanus
Coloniz. o.
Mar. 1616.
natus. 1563.
Soc. ingr.
1587
Eucharist.
Mortific.

Abundabat sponte vbertimque
amanantibus lachrymis, cum
diuina cogitaret, aut ad mensam alias-
ve legi audiret, sed maximè in sacrifi-
ciorum missæ, aded vt sui vix compos
effusè aliquando erumperet. Erga
Christum tenero amore flagrabat, va-
riè in geniosus in gratijs illi agendis.
Quotidie flagellis, cilicijs corpus atte-
rebat senio licet morbisq; attritum. In
spiritualibus exercitijs eà se industrià

plurimū proficere fatebatur, quā clau-
sis cubiculi fenestris ligabat sibi pedes,
& manus velut vincas componebat, &
sic humi volubatur, tanquā captiuus
ligatis manibus & pedibus proiectus
in tenebras, & perduellis Deo ac Dei
Matri, ac reus læsæ vtriusque maie-
statis veniam à Deo petens per Virgi-
nem. Lectioni spirituali vnice diditus,
Thomam à Kempis de imitatione
Christi gestabat in sinu; duobus quo-
tidie sacrificijs aderat pius auditor: al-
terum pro expianda sua in precibus
negligentia, pro animabus in purga-
torio afflictis alterum offerebat. Ma-
gnos quosque viros Exercitijs valde
peritè, ac feliciter erudiebat; vtque
illis à Deo ad obeunda exercitia ani-
mum impetraret, preces socijs cum
Spiræ Collegium regeret, indicebat, &
ipse pro illis diuinum sacrificium, &
varia pietatis, ac sui afflictionis officia,
cum lachrymis offerebat. Inde magne
vtilitates manau ère in subditos ita ex-
ercitijs excultorum; Hæreticis quo-
que nonnullis hac arte conuersis. Co-
ronam B. V. è collo semper gestabat,
vsque ad mortem. In lecto quiescebat
vestitus, quòd ad orandum expedire
se proriperet. In sacro, cum id per
rubricas licebat, semper addebat col-
lectas de SSS. Trinitate, & de Angelis.
Inter assiduos labores, & itinera quæ
pedes exantlabat, rogantibus vt æra-
ti parceret, ac valetudini, respon-
debat: dum tempus habemus opere-
mur bonum.

Cubiculum.

Mortif.

Dei Matr.

Exercitia.

Sacrum.

B.V.

Lectum.

XXXI. DIE MARTII.

P. IOANNES
DE LA QVADRA.

Hispanus.
Belmonte.
31. Mar. 1564
ætat. 38.

TOtâ indole à puero ad sanctimonia propensus, ad virtutem se incitari sentiebat cum oraret. Societatem iniit eo scopo, ut Deo quantum posset plurimum perplaceret; pellectus est eo inuitamento, quod Charitatem inter nostros vigentem amaret. In sacro pœnitentiæ tribunali, in Cathedris, & pulpitis, orator, Magister ad omnia, & vbiq; religiose, atque artemperatè peragenda ut idoneus ita promptus; nutu quoque ipso docens decoram modestiam naturæ venustate magis conspicuam. Flagris aded se tergo toto prosciderat, ut chirurgus locum non reperiret in ægro Ioannis dorso, vbi cucurbitulas collocaret. E concione die Parasceues contraxit morbum, & mortem obiit eâ horâ, quâ expirantis pro nobis Iesv spiritum adoramus. Mira religiosorum, religiosarum, & omnium promiscuè voluntatum etga illum propensio, ac frequens per ora gliscens per plures dies illa vox. *pretiosa in conspectu domini, mors sanctorum eius.*

FRANCISCVS MARTI-
NEZ SCHOLAST.

Sina Cantone
31. Mar.
1506.
ætat. 33.
Soc. 15.

MAcainatus, & liberalibus disciplinis apud nos eruditus, ac Societati adiunctus, post labores fidei causâ susceptos ab apostata quodam proditus, & falsò accusatus quod proditor & magus esset, quodque oculis se cum vellet subduceret,

quæstioni subiectus est, in qua ligneis, veltibus arctè constrictis pedum calcibus, & verberatis, in atrocissimo tormento tenuit mirum silentium. Socios etiam Christianos innocentes quæstioni subiectos monuit, ut meminissent, mendacium Christianâ lege esse veritum: cauerent ergò dum minora timent, maiora tormenta sibi accersere. Semel, ac iterum dire verberatus, in ipso carceris in quem reducebatur vestibulo vi dolorum prostratus, innocentem animam fortiter expiravit, ipsâ Christi morientis horâ, ut perhibent: & cum ipsis manicis atque compedibus, ita ut vincus erat, sepultus est. Orandi assiduitate supra laudes alias insignis emicuit.

Mendacium.

Mors.

P. DIDACVS
HOSIUS.

Hic anno 1536. è Palestinæ peregrinatione redux, Venetijs Ignatij cultione in exercitijs tantum profecit, ut se nascenti Societati decimum adiunxerit. Taruisij cum Ioanne Codurio laborans, alternis hebdomadis, alter alteri præerat, suberatque. Per 40. dies Angelico ac cœlesti planè viuendi modo silentium coluere absconditi. Inde in publicum concionabundi erupere, primum non sine probris & cachinno, deinde cum admiratione ac fructu permagno auditi. Patauij cum Codurio, tanquam suspecti abrepti in vincula, ibi cœlestibus gaudijs delibuti suauissimè ridebant; breui soluti atque laudati. Hosius in foro, super illa, *Vigilate, & orate nescitis quâ horâ*: dixit admirabili ardore, quasi mortem prospectans præ foribus imminentem.

Hispanus
Mortuus
mense Martio,
die in
cetto. anno
1538.

Silentium.

Patientia.

Z

Pri-

Mort.

Visus in
caelo.

Primus è Societate abiit ad Societatem civium supernorum, quippe cuius animam, S. P. Ignatius ab Angelis caelo inferri vidit in monte Cassino tunc orans. Et postea inter diuinum sacrificium ad illa confessionis verba *omnibus sanctis* coruscantem Hosium quoque in beato caelitem omnium choro tam distincte vidit, vt planè agnouerit; per dies plures deinde affluentissimè lachrymatus præ animi dulcissimâ voluptate.

FRANCISCVS RODES
SCHOLAST.

Hispanus
Valentiz. 31.
Mar. 1621.
æti. 2. Soc. 5.

P. Michaëlis Rodes de quo hic 20.
.Martij, fratris filius. Huic vnâ cum

P. Michaële iter facienti, cum & nox, & horrenda tempestas viam, consiliumque omne quâ eundum esset, eriperent, S. P. Ignatius magnâ luce splendidus apparuit, ac viam monstrauit. Magnis capitis doloribus cruciabatur Franciscus. Et tamen inuictâ illi patientia semper stetit, & plenum pectus teneræ pietatis in verba etiam exundantis. Gironensè Collegium Francisci ex asse hæres multum se illi debere gratum fatetur pro beneficio tam luculento.

S. P. Ignat.

MENSIS